

KUR'ÂN'IN GÖZYAŞLARI

İsmail Dinçer

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	5
KUR'ÂN'LA BARIŞMA ZAMANI.....	9
TAM TERSİNİ YAPTIK.....	13
KİMSEYİ YARGILAMA	20
CÂNA KIYMA	26
RİYÂ İÇİNDE OLMA.....	30
AFFET	35
ÖZÜR DİLE.....	40
ŞEFKÂTLİ SAYGILI OL.....	46
KENDİNİ HESABA ÇEK.....	52
ATANDAN GELEN İNANCI DÜŞÜN	56
BEYNİNİ ZEHİRLEME	62
TÂGUTU TERK ET İLME SARIL	67
REGÂİB MAKAMI	74
MİRÂÇ MAKAMI	77
BERÂT SIRRI	84
RAHMET MAKAMI	89
GÖNLÜN FECRE ERSİN	94
MÜ'MİN OLAN ZULÜM ETMEZ.....	99
DOĞRU DÜZGÜN KONUŞ.....	103
EŞİNİ BUL.....	108
HİLM-EDEB SAHİBİ OL.....	113
DUYARLI OL İLGİLİ OL.....	116
MÜSLÜMAN MİSİN.....	120
TEDBİRİNİ AL.....	126
YAPMA KARDEŞ	132
BEYTULLAH SENSİN	137

SAKIN ÖLÜMÜ UNUTMA.....	141
SAKIN KİMSEYİ ÇEKİŞTİRME	146
ABES BAKMA KERİH GÖRME	152
SÂLİH İNSAN OL	159
GELDİĞİN YERİ VE GİDECEĞİN YERİ BİL	165
CUMA'CEM'İN MÂNÂSINA ERİŞELİM	170
DİN YOLUNDA ÜCRET BEKLEME.....	177
YAĞMUR GİBİ RAHMET OL	182
MÜSLÜMAN DEPRESYONA GİRMEZ	187
TEVÂZÛLÜ OL ALÇAK GÖNÛLLÜ OL	197
TEVEKKÛL EHLİ OL	206
DOKUZ DÜŞÜN BİR SÖYLE	212
OKU ANLA UYGULA.....	219
TÖVBE EDELİM	225
SON DEĞERLENDİRME	232

ÖNSÖZ

Gönlümüze düştü, bu kitaba “Kur’ân’ın Gözyaşları” ismini verelim dedik.

Kur’ân anlaşılmaq için çırpındı.

Her satırından “beni anlayın” mesajını sundu.

Kur’ân’ı anlamak için okumadık?

Âdeta Kur’ân’ı ağılattık.

Âdeta Kur’ân’a gözyaşı döktürdük.

Âdeta onu yalvarttık.

“Beni anlamak için okuyun, nice hikmetleri görün, nice lütuflara erişin.”

“Benden gelen ilâhi mesajları duyun, hayatınıza geçirin.”

“Kendi vücûdunuzu canlı Kur’ân bilin.”

“Tüm âlemi yayılmış Kur’ân bilin.”

“Allah nedir?” hakikatini bilin.

“Kendinizi tanıyın, varlığı tanıyın”

“Kulluk nedir? bilin, Sâlih kul olun.”

“Kimseye kötülük yapmayın, hiçbir varlığa zarar vermeyin.”

“İyi insan olun, birbirinize yardım edin, ihtiyacı olana hayr içinde koşun.”

İşte Kur’ân; bunlar gibi nice ilâhi mesajları sunmaq için âdeta çırpındı, gözyaşı döktü.

Kur’ân her satırından, nice hakikatleri bizlerin anlaması için âdeta çırpındı.

Ama bizler Kur'ân'ı anlamak için okumadık.

Sevap, mal mülk, cennet için Arapçasını okuduk.

Hep kendi çıkarımız için okuduk.

Onun için bu kitaba "Kur'ân'ın Gözyaşları" ismini uygun gördük.

Kur'ân her satırında "beni doğru anlayın" mesajı verdi.

Kur'ân'ı anlamaktan çok ona kitap olarak kutsiyet verdik.

Onu anlamayı önemsemedik.

Onu okuyup düşünmedik.

Kelimelerin mânâsını işitmedik.

Asıl kutsal olan Kur'ân'ın mânâsı idi.

Mânâsını anlamak için okumadık.

Sadece sevap için, kendi çıkarlarımız için Kur'ân'a sığındık.

Okuduğumuzu, düşünmedik, akıl etmedik, anlamaya çalışmadık.

Oysa Kur'ân'da; "Lealle kum takılûn-umulur ki siz akledip anlarsınız" diye bildirilmişti.

"Okuyup onu anlayasınız diye sizlere sunduk" diye bildirilmişti.

Oysa bizlere, Kur'ân'ı "Arapça okumak sevap" diye anlattılar.

Kur'ân yücedir dediler, ama yüceliği hakkında aydınlatmadılar.

Kur'ân'a saygı diye evimizin duvarına astırdılar, orada beklettiler.

"Kur'ân duvarda asılı iken, ayaklar uzatılmaz günahtır" dediler.

Kur'ân'ın yüksek yere asmayı saygı gördüler, anlamayı saygı diye öğretmediler.

Kur'ân'ın kitap hâline kutsallık verdiler, ama onu anlamaya yönlendirmediler.

Kur'ân'a saygı diyerek, anlamaktan uzaklaştırdılar.

Anlamak için okuyun demediler.

Hep "Arapça okuyun çok sevaptır" dediler.

Kur'ân'ı hep sevap için okuduk.

Cennet için okuduk, cehenneme gitmemek için okuduk.

Kendi hevâmız için, çıkarlarımız için okuduk

Kur'ân'ı anlamak için değil, sevap bulmak için okuduk.

Sadece okuduk, düşünmedik, anlamaya gayret göstermedik.

Kur'ân okumak mı, Kur'ân'ı anlamak mı?

Kur'ân'ı sevap diye okumak mı, Kur'ân'ın mânâsına ermek mi?

Kur'ân'dan canlı kitâb olan varlık kitabına dönmek gerekir.

Allah'ın âyetlerini oradan duymak gerekir.

Kur'ân'da okuduğumuz her bir kelimenin karşılığını varlık kitabında bulmak gerekir.

Her bir âyeti kâlden duymak ve yaşamımıza geçirmek gerekir.

Bu kitabımızda bunu hatırlatmak istedik.

Kur'ân'ı hep sevap diye okuduk.

Sevap nedir bilmedik.

Okuduğumuz Kur'ân'ın mânâsına ermedik.

O mânâyâ ermek sevaptı, o sevaba ermedik.

Bu kitabımızda Kur'ân'ı anlamak için okumak gerektiğini belirtmeye çalışacağız.

Asıl sevabın Kur'ân'ı anlamak olduğunu anlatmaya çalışacağız.

Onun için bu kitaba “Kur’ân’ın Gözyaşları” ismini verdik.
Kur’ân’la barışmaya çalışacağız.

Onu bir sevgili bileceğiz, ona sıkı sıkı anlamak için sarılacağız.

Bu kitabımızda yine kırk makalede, Kur’ân’da geçen âyetleri anlamaya ve anladığımız kadarıyla açıklamaya gayret edeceğiz.

Bilmeden hatamız, eksliğimiz olursa affola.

İsmail Dinçer

14-2-2024

KUR'ÂN'LA BARIŞMA ZAMANI

Gel kardeşim!
Kur'ân ile barışalım.
Kur'ân'ı anlamak için okuyalım.
Hep Arapça okuma derdine düştük.
Kur'ân'ı anlamak için okumadık.
Cehennem korkusuyla, cehenneme gitmemek için Arap-
çasını okuduk.
Cennet derdine düştük, cennete gidelim diye okuduk.
Kur'ân'dan gelen Allah'ın ulvî mesajlarını duymak için
okumadık.
Kur'ân'ın derinliklerine erişmek için okumadık.
Kur'ân'ı ağılattık.
Kur'ân'a gözyaşı döktürdük.
Şimdi Kur'ân'la barışma zamanı.
Kur'ân'ı anlama zamanı.
Kur'ân şehrine adım atma zamanı.
Kur'ân'a gönlümüzü verme zamanı.
Kur'ân'ı layıkıyla anlama zamanı.
Kur'ân'ın gözyaşlarını silme zamanı.
Kur'ân'dan özür dileme zamanı.
Kur'ân mânâlar şehrine açılan bir kapıdır.
Kur'ân'ın Arapça lafzını okumakta kalmamalıyız.
Onu işitmeye, anlamaya çalışmalıyız.

Bize bahşedilen kulaklar işitmek üzere verilmiştir.

Bize bahşedilen beyin; akletmek, anlamak, analiz etmek, gördüğümüzün ardında olanı keşfetmek için verilmiştir.

Düşünen, akıl eden mutlaka işitecektir.

Aklı gönlü tertemiz olan, duyduğunu anlamaya çalışacaktır.

İnsan, kendinin ve varlığın yaratılışını anlamak için düşünmelidir.

İnsan geldiği kaynağı anlamaya çalışmalıdır.

İnsan asliyetini anlamaya çalışmalıdır.

Kur'ân, harflerden, harflerin birleşimi olan kelimelerden, kelimelerin birleşimi olan cümlelerden oluşur.

Her bir harf, her bir kelime, her bir cümle derin mânâlar taşır.

İnsan mânâlar şehrine erebilmek için okuduğunu anlamalı, mânâsına ermelidir. Kur'ân'ı can kulağıyla işitmeli, duyduğunu anlamalıdır.

İnsan, canlı Kur'ân olan varlık kitabıyla tanışmalıdır.

İnsan, cânlı Kur'ân olan kendi beden kitabıyla tanışmalıdır.

İnsan, Kur'ân ile barışmalıdır.

İnsan, kendine verilen aklın kıymetini bilmeli, onu işletmelidir.

İnsan, kendine verilen gözlerin kıymetini bilmeli, gördüğünü anlamaya çalışmalıdır.

İnsan, kendine verilen kulakların kıymetini bilmeli, duyduğunu anlamaya çalışmalıdır.

İnsan, kendine verilen tüm organların kıymetini bilmeli, hepsini Hakk yolunda kullanmalıdır.

Âyette belirtildiği gibi, insan şuurlu olmalıdır, kendinin ve çevresindeki nice varlığın asliyetini bilmelidir.

A'râf Sûresi 179: "Lehum kulûbun lâ yefkahûne bihâ ve lehum ayunun lâ yubsîrûne bihâ ve lehum âzânun lâ yesmeûne bihâ ulâike kel enâmi bel hum edallu ulâike humul gâfilûn."

Lehum kulûbun	: Onların vardır, kâlbleri, anlayışları, bağılıkları,
Lâ yefkahûne biha	: Yok, anlamak, idrak etmezler, onunla,
Ve lehum ayunun	: Onların vardır, gözler,
Lâ yubsîrûne biha	: Yok, bakıp görme, onunla,
Ve lehum âzânun	: Onların vardır, kulakları,
Lâ yesmeûne biha	: İşitmezler, onunla,
Ulâike ke el enâmi	: İşte onlar, varlık, mahlukât, hayvanlar gibi,
Bel hum edallu	: Hayır, onlar, hatta onlar, sapan, yolundan sapan,
Ulâike hum el gâfilûne	: İşte onlar, gâfil, kendinin ve çevresinin farkında olmayan, aslını bilmeyen,

Meâli: "Onların kâlbleri vardır, hakikatleri idrak edemezler ve onların gözleri vardır, hakikatlere bakıp göremezler ve onların kulakları vardır, hakikatleri işitemezler. İşte onlar hayvanlar gibidirler, hatta onlar yollarını da bulamayanlardır. İşte onlar kendilerinin ve çevrelerinin farkında olmayanlardır."

Kur'ân'la barışmak için;

Okuduğumuzu anlamaya çalışmalıyız.

Her bir harfin, her bir kelimenin taşıdığı anlamı bilmeliyiz.

Kur'ân'ı sevap için değil, ondan sunulan ilâhi mesajları anlamak için okumalıyız.

Zaten gerçekte sevap da budur.

Kendi bedenimizi ve varlığı canlı Kur'ân bilmeliyiz.

Gördüğümüzü anlamaya çalışmalıyız.

Eşyanın hakikatini düşünmeliyiz.

Aklımızı işletmeliyiz, tefekkür içinde olmalıyız.

Hem kendimizin hem varlığın asliyetini bilmeliyiz.

Olayları analiz etmeliyiz.

Gel kardeşim!

Kur'ân'la barışalım.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

Ondan sunulan nice mesajları cân gözüyle okuyalım, cân kâlbimizle anlayalım.

Her bir harfi, her bir kelimeyi analiz edelim.

Yazılı Kur'ân olan Mushâf-ı Şerifi anlamaya çalışalım.

Yayılmış Kur'ân olan varlığın hakikatlerini görmeye çalışalım.

Kendi bedenimizi de Kur'ân bilelim.

İsrâ Sûresi 14: "İkra kitâbek kefâ bi nefsikel yevme aleyke hasîbâ."

İkra kitâbe ke : Oku, kitâb, senin, kendi vücûd kitabın,

Kefa bi nefsike : Kâfi, yeterli, nefsin, kendin, bedenin,
sen,

El yevme aleyke hasibe : Vakit, an, gün, sana, kendinde, hesap,
araştırma, anlama,

Meâli: "Oku, kendini tanımak için kendi vücûd kitabın sana yeter. Her an kendindeki niteliklerin sahibini anlama içinde ol."

Kendi bedenimizi toplanmış, dürülmüş Kur'ân bilelim.

Aradığımız nice sorunun cevabının orada olduğunu bilelim.

Mushâf-ı Şerif'e, Kâinat kitabına, beden kitabına tevâzû içinde eğilelim, ilmi olarak okumaya çalışalım.

Şimdi Kur'ân ile barışma bölümüne geçelim.

Kırk makalede bazı âyetleri anlamaya çalışalım.

TAM TERSİNİ YAPTIK

Kur'ân okuduk, ama anlamadık.

Kur'an okuduk, ama uygulamadık.

Tersinden anladık, tam tersini yaptık.

Arapça okuyun dedik, anlaşılmasını istemedik.

Sevap dedik, mânâsına ermedik.

Namaz kılmakla, oruç tutmakla, kelimeyi şahadet getirmekle Müslümanız sandık.

Müslümanız dedik, ama Kur'ân'ın dediği Müslüman olamadık.

Oysa Kur'ân gerçeği bambaşka idi.

İşte Kur'ân'dan örnekler:

Hucurât Sûresi 6: "În cæekum fâsikun bi nebein fe tebeyyenû en tusîbû."

În cea kum	: Eğer, geldi, siz,
Fasikun	: Fâsık, hakikatten çıkmak, bozgunculuk, ikilik,
Bi nebein	: Bir haber, bilgi,
Fe tebeyyenu	: Araştırın, inceleyin, emin olun, açık, apaçık
En tusîbû	: Musibet, kötülük, bulaşma, zarar veren, isabet,

Meâli: "Duyduğunuz, okuduğunuz her bilgiyi içinde ikilik, bozgunculuk var mı, kötülüğe yol açıyor mu diye araştırın."

Kur'ân böyle dedi.

Ama biz tam tersini yaptık.

Bir inanç yolunda duyduğumuz, okuduğumuz her bilgiyi doğru sandık.

Duyduğumuzu, okuduğumuzu hiç düşünmedik, aslı var mı diye araştırmadık, şahitlik makamına ermedik.

Sadece birilerini seviyoruz diye, onlardan gelen bilgileri doğru kabul ettik.

Aslı hakikati nedir diye düşünmedik.

Ve Kur'ân'ı ağılattık.

Kur'ân'a gözyaşı döktürtdük.

Hucurât Sûresi 11: "Lâ yeshar kavmun min kavmin...ve lâ telmizû enfusekum."

Lâ yeshar	: Alay etmesin, küçük görmesin,
Kavmun min kavmi	: Kavim, kimse, topluluk, bir kavim bir kavimle,
Asâ en yekunu hayren minhum	: Belki de, olurlar, daha hayırlı, onlardan,
Ve la nisaun	: Yok, kadınlar, nefsini tanıma yolunda olanlar,
Min nisaun	: Yok, kadınlar, nefsini tanıma yolunda olanlar,
Asâ en yekunne	: Belki de, olurlar,
Hayren min hunne	: Daha hayırlı, onlardan,
Ve la telmizu enfuse kum	: Ayıplamayın, ayıbını arama, birbirinizin,
Ve la tenabezu	: Yok, çağırmak, anmak, seslenmek, birbiriniz çağırmayın,
Bi el elkabi bise el ismu	: Kötü isimlerle, kötü lakaplarla, takma isim,

Meâli: "Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de o alay edilenler daha hayırlıdır. Kadınlar da kadınları alaya almasın, belki de o alaya alınanlar daha hayırlıdır. Birbirinizin ayıbını aramayın. Birbirinize kötü isimler, kötü lakaplar takıp çağırmayın."

Kur'ân böyle dedi.

Ama biz tam tersini yaptık.

Birbirimizin ayıbını aradık, eksiğini aradık, hor gördük, alay ettik.

Hucurât Sûresi 12: "Ve lâ tecessesû ve lâ yagteb ba'dukum."

Ve lâ tecessesû : Gizli yönlerini hatalarını araştırmak

Ve lâ yagteb : Gıybetini yapmasın, arkasından
çekiştirmesin,

Badu-kum bada : Bazınız bazınızı, birbirinizi,

Meâli: "Dedikodu yapmayın, çekiştirmeyin, birbirinizin gizli yönlerini, hatalarını araştırmayın."

Kur'ân böyle dedi.

Ama biz tam tersini yaptık.

Birbirimizi gizli yönlerini araştırdık, orada burada dedikodu yaptık, arkasından çekiştirdik, insanların hatalarıyla alay ettik, onlara hor baktık.

Bakara Sûresi 44: "Ve entum tetlûnel kitâb e fe lâ takılûn."

Meâli: "Kitabı anlamak için okuyun, umulur ki siz akıl edip düşünürsünüz."

Kur'ân; aklınızı kullanın, akıl edin, düşünün anlayın, idrak edin, tefekkür edin, tezekkür edin, diye onlarca öğüt sunar.

Ama bizler tam tersini öğrettik.

Bizler; Arapça okuyun, sevap için okuyun, düşünmeyin, akıl etmeyin, akıl etmek şeytan işidir, diye öğrettik

Lokmân Süresi 13: "Lâ tuşrik bi Allah."

Meâli: "Allah'a ortak koşmayın."

Kur'ân'da "Allah'a ortak koşmayın" diye bildirilir.

Ama biz; Allah'ın ulviyetininin yanında kendimize vücûd nispet ettik, "ben de varım" dedik.

Allah'ın ¼lviyetininin yanında ama kendimize ama birilerine y¼celik isnat ettik.

Lokmân S¼resi 18: “Ve lâ tusair haddeke lin nâsi ve lâ temşî fîl ardı merakâ.”

Meâli: “İnsanlara suratını asma, y¼z¼n¼ ekşitme, alaysı bakma, toplumda b¼y¼klenme, insanları k¼ç¼mseme.”

Kur'ân böyle dedi.

Ama biz tersini yaptık.

İnsanlara suratımızı astık, insanları k¼ç¼msedik, onlara alaysı baktık, kendimizi ¼st¼n g¼rd¼k.

Lokmân S¼resi 19: “Vaksid fî meşyike vagdud min savtik inne enkerel asvâtî le savtul hamîr.”

Meâli: “Her zaman tevâz¼l¼ ol, insanlarla konuşurken sesini yükseltme, sesini yükselterek bir başkasının sesini bastırmak doğru değildir.”

Kur'ân böyle dedi, ama biz tam tersini yaptık.

İnsanlarla konuşurken, tevâz¼l¼ davranmadık.

Onları dinlerken yargıladık, itiraz ettik, sesimizi yükselttik, kendi bildiğimizin inadında durduk.

Onların bilgilerine yanlış dedik, onları konuşturmamak için kendi sesimizi onların sesinin ¼st¼ne çıkardık.

Bağırıp çağırarakla haklı olduğumuz sandık.

İnsanların anlattıklarını anlamak için tevâz¼l¼ olamadık.

Hemen reddettik, bizim inancımıza uymuyorsa, onları yanlış g¼rd¼k.

Hicr S¼resi 3: “Zerhum yekul¼ ve yetemette¼ ve yulhihi-mul emelu fe sevfe yalem¼n.”

Meâli: “Kendi çıkarları peşinde koşanları, kul hakkı yiyenleri, boş hayallerle avunanları bırak. Belki yakında bilirler.”

Kur'ân kul hakkı yemeyin dedi.

Oysa biz birilerinin hakkını yedik, arkasından konuştuk, kötüledik, toplumda onları aşağıladık.

Hûd Sûresi 85: “Evfûl mi kyâle vel mîzâne bil kıstı ve lâ te-bhasûn nâse eşyâehum ve lâ tasev fîl ardı mu fsidîn.”

Meâli: “Ölçüyü ve tartıyı tam olarak yerine getirin ve insanların mallarının karşılığını eksik vermeyin, çalmayın ve yeryüzünde zarar veren olmayın, fesat çıkarıcı olmayın.”

Kur’ân ölçüyü tartıyı tam yapın, adaletli olun, kimsenin malını çalmayın, zarar vermeyin, dedi.

Ama bizler tam tersini yaptık.

Çaldık, çırptık, nice haklar yedik, nice rüşvetler yedik, nice gönüller kırdık, nice zararlar verdik.

İsrâ Sûresi 36: “Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm.”

Meâli: “Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin.”

Kur’ân ilimsiz hareket etmeyin, ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin dedi.

Oysa biz tam tersini yaptık.

Duyduğumuz şeyleri aslı var sandık, ilmî olarak hiç araştırmadık.

İlmi olarak yapılan araştırmalara şeytan işi olarak baktık.

Biri ilim üzere soru sorsa, ona ters baktık, onu dinsiz, kâfir gördük.

Haşr Sûresi 13: “Le entum eşeddu rehbeten fî sudûrihim minallâhi, zâlike bi ennehum kavmun lâ yefkahûn.”

Meâli: “Elbette sizlerden; içlerinde Allah’a karşı şiddetli bir korku taşıyanlar, işte onlar Allah’ı anlayamayan kimselerdir.”

Kur’an, “içlerinde Allah korkusu olan kimseler, Allah’ı anlayamayanlardır” dedi.

Oysa biz tam tersini anlattık.

Allah ile korkuttuk, Allah’ın azabı var diye bahsettik.

Allah'ın rahmetinden, merhametinden, sevgisinden bahsetmedik, topluma öğretmedik.

Allah'ı layıkıyla anlayamadık, anlatamadık.

Bakara Sûresi 191: "Vel fitnetu eşeddu minel katli."

Meâli: "Fitne öldürmekten daha tehlikelidir."

Kur'an, fitnelik fâsıklık içinde olmayın, fitnelik öldürmekten kötüdür, dedi.

Ama biz tam tersini yaptık.

İnsanları inançlarına göre ayırdık, onları kâfir gördük, hedef gösterdik, ikilik çıkardık, sahtelik yaptık, kargaşalık çıkardık.

Kadına fitne dedik, şeytan dedik, onların çoğunu cehennemlik gösterdik

Evet, Kur'ân'da onlarca âyette nice öğütler vardı.

Duymadık, anlamadık, hayatımıza geçirmedik.

Kur'ân'ın Arapça okunmasından sevap bekledik, cennet bekledik, malımız mülkümüz çok olsun istedik.

Ama Kur'ân bizlere, anlamamız için sunulmuştu, biz anlamaktan kaçtık.

Kur'ân:

Asla kötülük yapmayacaksın.

Öldürmeyeceksin.

Zulüm etmeyeceksin.

Kul hakkı yemeyeceksin.

Dedikodu yapmayacaksın, çekiştirmeyeceksin.

Kâlb kırmayacaksın.

Ah dedirtmeyeceksin.

Çalmayacaksın, taciz etmeyeceksin.

Kimseye hor bakmayacaksın, alay etmeyeceksin.

Kimseye kötü söz etmeyeceksin.

Kimseyi; kâfir, dinsiz, imansız, namazsız, diyerek hedef göstermeyeceksin, dedi.

Ama biz tam tersini yaptık.

İki rekât namaz kılmakla, oruç tutmakla, Hacc'a gitmekle Müslüman olduk sandık.

Oysa Kur'ân'ın istediği Müslüman olmadık.

Çünkü Kur'ân'ı anlamak için okumadık, hayatımıza geçirmedi.

KİMSEYİ YARGILAMA

Gel kardeşim!

Sakın kimseyi yargılama.

Sakın ön yargılı olma.

Kimsenin inancını, ibadetini yargılama.

Kimsenin milletini, geleneğini yargılama.

Kimsenin kültürünü, âdetlerini yargılama.

Hiçbir varlığı küçümseme.

Hiç kimseyle alay etme.

Kimseyi aşağılama.

Alay etme, yargılama, küçümseme.

Bil ki böyle durumlara düştüğün an hakikatleri anlamaktan uzaklaşırsın.

Bakışların hakikatlerden sapar.

Öfkeyle, hor görerek bakma durumuna düşersin.

Yanında birileri, bazı kimseler hakkında alay ediyorsa, sen sakın etme.

Yanında birileri, bazı kimseleri yargılıyorsa, sen sakın yargılama.

Sad Sûresi 63:

أَتَّخَذْنَاَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

Ettehzaznâhum sıhriyyen em zâgat anhumul ebsâr

Ettehzaznâ hum : Edindik, sarıldık, onlar,

Sihriyyen	: Alay etmek, önemsememek, aldatmak, küçümsemek,
Em zâgat anhum	: Yoksa, dolayı, kaydı, saptı, onlar gibi,
El ebsâr	: Bakış, basiret, anlayış,

Meâli: “Derler ki: Onlardan alay etmeyi, küçümsemeyi edindik. Yoksa bundan dolayı mı bakışlarımız hakikatlerden saptı?”

Âyette belirtildiği gibi, sakın alay etmeye, küçümsemeye kapılma.

Bu hâller seni hakikatleri anlamaktan uzaklaştıracaktır.

Bu hâller seni Allah hakikatine erişmekten uzaklaştıracaktır.

Bu hâller seni kibir içine sürükleyecektir.

Sakın kardeşim kimseyi yargılama.

Sakın kardeşim kimseye hor bakma.

İnsanları; bizden, bizden değil diye ayırma.

Kendini cennetlik, başkasını cehennemlik görme.

Erkeği kadından üstün görme, kadını yok sayma.

Kadınları başı açık, başı kapalı diye yargılama.

Başın örtülü olup olmadığına değil, başı ve bedeni yaratana bak.

Bedendeki Hakk’a nazar et.

Bil ki başı açık mı, ya da başı kapalı mı diye yargılayıcı bir duyguya kapıldığın an; başı ve bedeni yaratanın, Allah olduğunu unutacaksın.

Gözleri kim yarattı, o başa kim yerleştirdi?

Kulakları, saçları, kaşları kim yarattı?

Dili, ağzı, dişleri, dudakları kim yarattı, o başa kim yerleştirdi?

Tüm bedeni kim yarattı, hücre hücre kim halk etti?

İşte başı açık, başı kapalı dediğin an, yargıladığın an, âyette belirtildiği gibi; “bundan dolayı mı bakışlarımız hakikatlerden saptı?” durumuna düşeceksin.

Gel kardeşim!

Yaratılan her varlığa Hakk nazarıyla bak.

Yaratılan hiçbir varlığı küçük görme.

Beynine bölücülük, ayırıştırma bilgileri ekilmesine izin verme.

Tecessüs etme.

Gıybet etme.

Hucurât Sûresi 12: “Lâ tecessesû ve lâ yagteb ba’dukum ba’dâ.”

Meâli: Birbirinizin gizli yönlerini, özelini araştırmayın, gıybet etmeyin.”

Bil ki gıybet etmek, seni Hakk’tan hakikatten uzaklaştıracaktır.

Tecessüs etme, yani insanların hatalarını, özelini araştırma, onları yargılama.

Bil ki tecessüs seni, varlığın özünü görmekten uzaklaştıracaktır.

Seni Allah’a tevekkül içinde olmaktan uzaklaştıracaktır.

Gel kardeşim!

Bilelim ki hiçbirimiz diğerimizden üstün değildir.

Hepimizi yaratan aynı Allah.

Aynı Allah her an hepimizin vücûdunda tecelli etmekte.

Hepimize şah damarından yakın.

Kimsenin inancını, ibadetini yargılamayalım.

Hepimiz Allah’a kendi öğrendiğimiz şekilde yönelir, O’na ibadet ederiz.

Hepimizi yaratan aynı Allah değil mi?

Hepimizi nitelikleriyle kuşatan aynı Allah değil mi?

Hepimiz O'ndan gelip O'na dönmüyor muyuz?

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Kur'ân'a uyalım.

“Lâ yeshar-alay etme” Hucurât Sûresi 11

Kimseyle alay etmeyelim, kimseyi aşağılamayalım.

İnsanları; fırkalara, gruplara bölmeyelim, kendi yolumuzu, inancımızı üstün görmeyelim, başkalarına hor bakmayalım.

İnsanları; dinlerine, inançlarına, ibadetlerine göre ayırmayalım, yargılamayalım. Kendi inancımızı üstün görüp, başka inançlara hor bakmayalım.

İnsanları; renklerine, milletlerine, cinsiyetlerine göre ayırmayalım.

Kendi milletimizi, kendi geleneklerimizi üstün görmeyelim.

Ey kardeşim!

Gel vicdanlı olalım.

Gel edebli olalım.

İnsan insanla eğlenir mi hiç?

İnsan insanı aşağılar mı hiç?

İnsan insanla alay eder mi hiç?

Neden birini küçük görürüz?

Neden biriyle alay ederiz?

Hepimiz Allah'ın kulu değil miyiz?

Hepimizi yaratan aynı Allah değil mi?

Kur'ân'da nice vurgular vardır.

İblis, Âdem'i hor görüp, şeytan durumuna düşmedi mi?

Firavun, Mûsâ'ya hor bakıp, onu alaya alıp, kendi kibrinde boğulmadı mı?

Nemrut, İbrâhim'i küçük görerek, ona tepeden bakarak, kendi başını yakmadı mı?

Nemrut'un burnundan giren onun ölümüne sebep olan sinek, nedir bir düşün.

İnsanları ya da bir varlığı hor görmek, alaya almak, insan olana yakışır mı hiç?

Birini alaya alıp, onun kâlbini incitmek kadar kötü bir şey olabilir mi?

Birinin eksikliğini arayıp, onun eksikliğiyle alay etmek insan olana yakışır mı hiç?

Birinin hatasını görüp, onun hatasını birine anlatıp, onu alaya almak, onu küçük görmek insan olana yakışır mı hiç?

Gel kardeşim!

Kimseyi yargılama.

Kimseyle alay etme.

Kimseyi küçümseme.

Birini alaya alarak düştüğün durumu bir düşün.

Alaya aldığın kişinin bedenini sen mi yarattın?

Onun bedenini sen mi şekillendirdin?

Ona nefes aldırıp verdiren sen misin?

Onların kâlbini attıran, kanını dolaştıran sen misin?

Yaratılan her şeyi anlama içinde ol, hiçbir varlığı hor görme, alaya alma.

Ağaçlara, taşlara, kuşlara, arılara, solucanlara, farelere, sineklere her bir mahlukata muhtaçtır insanoğlu.

Onlar olmazsa insanın yaşamı olmaz.

Gel kardeşim!

Ön yargının ne olduğunu bilelim.

Beynimize sokulmuş olan, öteleyici, horgörücü, küçümseyici, alay edici, gıybet edici duyguları silelim.

Hakk nazarıyla bakalım.

Eşyanın hakikatini anlamak için bakalım.

CÂNA KIYMA

Allah Kur'ân'da câna kıyma diye bildirdi.

Cân kulağıyla duyduk mu?

Allah, câna kıymayı yasak kıldı.

Gönlümüzde duyduk mu?

Kur'ân'ı duyduk mu, yoksa Kur'ân'ı duymazdan mı geldik?

Allah; Kur'ân'da, İncil'de, Tevrat'ta "öldürmeyin" âyetlerini sundu.

Duymadık, uymadık.

Kur'ân, İncil, Tevrat'ı anlamak için okumadık.

Cân kulağıyla duymadık.

Anlamak için okumadık.

Hayatımıza geçirmedik.

Mânâsına ermedik.

Sevap için okuduk.

"Sevap nedir?" onu bile bilmedik.

Kur'ân'da, İncil'de, Tevrat'ta insanlığa bildirildi:

"Öldürme, zulüm etme, yakıp yıkma."

Cân kulağıyla duymadık.

Anlamak için okumadık.

Kur'ân, İncil, Tevrat'ta bildirilen âyetlerin tam tersini yaptık.

Yakıp yıktık, zulüm ettik, öldürdük.

Hem de din adına, Allah adına.

Saldırırken kâfir ilan ettik.

“Saldırın, saldırın, Allah için saldırın” diye nidalar attık. İnançlar birbirlerini kâfir ilan ederek hedef gösterdiler. Oysa Tevrat’ın 10 emrinde “Öldürmeyeceksin” emri vardır. Kur’ân’ın âyetlerinde; “öldürme, bir câna kıyma, Allah onu yasak etti” emirleri vardı.

“Birini öldüren herkesi öldürmüş gibidir.”

“Birini yaşatan herkesi yaşatmış gibidir” diye bildirildi.

Mâide Sûresi 32: “Men katele nefsen bi gayri nefsin ev fesâdin fi el ardı fe ke ennemâ katelen nâse cemîa ve men ahyâhâ fe ke ennemâ ahyen nâse cemîa.”

Men	: Kim, kimse,
Katel nefis	: Yazık etmek, öldürme, bir kişi, nefsi, câna,
Bi gayri nefsin	: Gayri, başka, kişi, nefis, kendisi, kendi çıkarı,
Ev fesâdin fi el ardı	: Veya, fesad, bozgunculuk, yeryüzünde,
Fe keennemâ	: Artık, gibidir,
Katele en nâse cemian	: Öldürdü, yazık etti, insanlar, hepsini, topluca,
Ve men ahyâ-hâ	: Kim, hayat, yaşam, onu, onu yaşattırsa,
Fe keennemâ	: Artık, gibidir,
Ahyâ	: Hayy, yaşam, yaşattı, hayat,
En nâse cemian	: Tüm insanları, hepsini, topluca,

Meâli: “Kim, kendi çıkarı için bir kimseyi öldürürse ya da yeryüzünde bozgunculuk içinde olursa, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur ve kim, birinin yaşaması için gayret gösterirse, sanki tüm insanların yaşaması için gayret göstermiş olur.”

Kur’ân’da “câna kıymayın, Allah onu yasak etti” diye bildirildi.

Hangimiz bunu cân kulağımızla duyduk.

İsrâ Sûresi 33: “Ve lâ taktulün nefsetî haram Allâh.”

Ve la taktulu : Öldürmeyin, yazık etmeyin,
El nefis : Kişi, can, kendisi,
Elleti Harem Allah : Ki o, yasak, hata, Allah haram kıldı,

Meâli: “Bir kimseyi öldürmeyin, Allah öldürmeyi yasak kıldı.”

İncil, Matta 19’da “Kimseyi öldürmeyeceksin” âyeti vardır.

Kur’ân, İncil, Tevrat’ta “Öldürmeyeceksin” emri vardır.

Hangimiz duyduk.

Hangimiz uyduk.

Kendi çıkarımız için, yakıp yıktık.

Acımadan öldürdük.

Çocuk, yaşlı demeden öldürdük.

Bir de dedik ki, Allah’a inanıyoruz.

Allah inanmak, dil ile söylemek mi?

Allah’a inanmak onu duymak, âyetlerine uymak değil miydi?

Allah’a iman eden hiç öldürür mü?

Zulüm edebîlir mi?

Oysa, Mü’minun Sûresi’inde iman sahipleri için “ve hum la yuzlemun- onlar zulüm etmezler” âyeti vardı.

Yani iman sahipleri asla kimseyi öldürmez.

Kimseye zerre kadar zulüm etmez.

Kimsenin malına canına tasallut etmez.

Bir kimseye zulüm edenin, Allah’a imanı yoktur.

Bir kimseye zulüm edenin, içinde rahmet yoktur.

Bir kimseye zulüm edenin, ibadeti de duası da yalandır.

Bir kimseye zulüm eden, insan değildir, insan makamına ermemiştir.

Gel ey Musevi kardeşim!

Tevrat’ı cân kulağıyla duyalım.

Gel ey İsevi kardeşim!
İncil'i cân kulağıyla duyalım.
Gel ey Muhammedî kardeşim!
Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.
Hazreti Mûsâ'yı, Hazreti İsâ'yı, Hazreti Muhammed'i anlayalım.

Onların insanlık için yaptığı mücadeleyi kâlbem hissedelim.
Onlar rahmet ehliydi, şefkât ehliydi.
Onlar insanlık için gece demediler, gündüz demediler koş-tular.

Onları anlayalım.
Onları kâlbimizde hissedelim.
Onlar gibi, insanlık için koşalım.
Onlar gibi, rahmet için, sevgi için, saygı için koşalım.
Allah'ın âyetlerini duyalım.
O âyetlere uyalım.

RİYÂ İÇİNDE OLMA

Riyâ yapma.

Kimseye gösteriş içinde olma.

Bil ki riyâ yapmak haramdır.

Bil ki riyâ halinde olmak Allah'a olan bir isyandır.

Riyâ, re'y kelime kökünden gelir.

Re'y; görmek demektir.

Riyâ-riâ; görsünler diye gösteriş içinde olmak demektir.

Yani kendini göstermek için hareket etmek demektir.

Mâûû Sûresi 6: "Ellezîne hum yurâûn."

Ellezine hum : İşte onlar,

Yuraune : Riyâ, ikiyüzlü, gösteriş içinde olan,

Meâli 1: "O kimseler riyâ içindedirler."

Meâli 2: "O kimseler gösteriş için hareket ederler."

Riyâ:

Gösteriş içinde olmak.

Kendine iyi desinler diye iyilik yapmak.

Başkaları beğensinler diye hareket etmek.

Toplumda itibar kazanmak için hareket etmek.

Çıkar sağlamak amacıyla hareket etmek.

İkiyüzlülük içinde olmak.

Biliyor desinler, âlim desinler diye öğrenmek ve konuşmak.

İbadetlerini birilerine "ben ibadet ediyorum" ispatı içinde yapmak.

İbadetlerini Allah için değil de yaşadığı toplumda, dindar kişi desinler diye yapmak.

İbadetlerinde şekilde kalmak, mânâsına ermeden gösteriş içinde olmak.

Kur'ân okumayı biliyor desinler diye, Arapça öğrenmek.

Güzel Kur'ân okuyor desinler diye Kur'ân okumayı öğrenmek.

İhtiyacı olanlara, gösteriş içinde iyilik yapmak.

Birilerine iyilik yaparken, onlara fakirlik içindeymiş his-sini vermek.

Birilerini küçük görerek iyilik yapmak.

Birilerini fakir görerek iyilik yapmak.

İyilik yaparken birilerini utandırmak.

Giysileriyle gösteriş içinde olmak.

Giysileriyle birilerini utandırmak.

Giysileriyle hava atmak.

Edindiği mal, mülk, araçlarla gösteriş içinde olmak.

Edindiği meslek ile gösteriş içinde olmak.

Mesleğini öncelikle hizmet için değil de para için yapmak.

Hazreti Muhammed: "Sol elinin verdiğini sağ eli duymayacak şekilde gizlice iyilik yapan kimselerden olun." (Müslim, 2006: Zekât, 30)

Hazreti Muhammed: Kıyamet günü hesabı ilk görülecek kişi, şehit düşmüş bir kimse olup huzura getirilir. Allah Teâlâ'nın ona verdiği nimetleri hatırlatılır.

O da hatırlar ve bunlara kavuştuğunu itiraf eder.

Ona denilir: "Peki, bunlara karşılık ne yaptın?"

- "Şehit düşünceye kadar Allah'ın uğruna cihad ettim" diye cevap verir.

Ona bildirilir: “Doğru söylemiyorsun. Sen, “babayiğit adam” desinler diye savaştın.”

Sonra emrolunur da o kişi yüzüstü cehenneme atılır.

Bu defa ilim öğrenmiş, öğretmiş ve Kur’ân okumuş bir kişi huzura getirilir.

Ona da Allah’ın verdiği nimetler hatırlatılır.

O da hatırlar ve itiraf eder.

Ona da: “Peki, bu nimetlere karşılık ne yaptın?” diye sorulur.

- “İlim öğrendim, öğrettim ve Allah rızâsı için Kur’ân okudum” cevabını verir.

- “Ona da denilir: Doğru söylemiyorsun. Sen “âlim” desinler diye ilim öğrendin, ne güzel okuyor, desinler diye Kur’ân okudun. Bunlar da senin hakkında söylendi.”

Sonra emrolunur o da yüzüstü cehenneme atılır.

Daha sonra Allah’ın kendisine her çeşit mal ve imkân verdiği bir kişi getirilir.

Allah’ın verdiği nimetler ona da hatırlatılır.

O kişi de hatırlar ve itiraf eder.

Ona da denilir: “Peki ya sen bu nimetlere karşılık ne yaptın?”

O kişi de: “Allah’ın verilmesini bildirdiği, razı olduğu şeyleri hiçbir yerden esirgemedim, sadece Allah rızâsını kazanmak için verdim, harcadım” der.

Ona de denilir: “Doğru söylemiyorsun. Hâlbuki sen, bütün yaptıklarını “ne cömert adam” desinler diye yaptın. Bu da senin için zaten söylendi.”

Emrolunur o da yüzüstü cehenneme atılır.” (Müslim, İmâre 152)

Gel kardeşim!

Riyâ içinde olmayalım.

Kimseyi utandırmayalım.

Yaptığımız iyilikleri kimseye hissettirmeden yapalım.
İhtiyaç sahiplerini utandırmadan hareket edelim.
Kendimizi hiç bildirmeden aracı kimselerle yardım edelim.
Edindiğimiz mal, mülk, araçlarla hava atmayalım, gösteriş yapmayalım.

Lüks giysiler giyerek gösteriş içinde olmayalım.

Gel kardeşim!

İbadetlerimizde riyâ içinde olmayalım.

İbadetlerin şeklinde kalmayalım, mânâsına erelim.

Dindar görünmek için ibadet etmeyelim.

Ne dindar kişi desinler diye ibadet etmeyelim.

İbadetlerimizde gösteriş içinde olmayalım.

Gel kardeşim!

Konuşurken hava atmayalım.

Biliyor desinler diye konuşmayalım.

İlmin sahibinin Allah olduğunu bilerek konuşalım.

Tevâzû içinde konuşalım.

Başkalarını cahil görmeyelim.

Ey kardeşim!

Bilelim ki en tehlikeli şirk, günah, riyâdır.

Bilelim ki riyâ, kibir içinde olmaktır.

Bilelim ki riyâ içinde olan, hakikatlere eremeyecektir.

Allah'a şahit olamayacaktır.

Asla İnsan makamına eremeyecektir.

Asla İslam makamına eremeyecektir.

Gel kardeşim!

İhlâslı olalım.

Halisane olalım.

Samimi olalım.

“Allah rızası nedir?” layıkıyla anlayalım, layıkıyla uyalım.

Asla riyâ-gösteriş içinde olmayalım.

Bakara Sûresi 224: “Ve lâ tecalüllâhe urdaten li eyrnâ-nikum en teberrû ve tettekû ve tuslihû beynen nâs vallâhu semîun alîm.”

Meâli: “Kendinizi; erdemlilik içinde noksansız görüp, bir gösteriş içinde Allah’ın yerine koymayın, fenalardan sakının Allah’a ortak koşmayın, insanlar arasında uzlaşmacı olun, iştirinin ve ilmin sahibi olanın Allah olduğunu bilin.”

Gel kardeşim!

Kur’ân’ı duyalım.

Asla riyâ içinde olmayalım.

Hiç kimseye gösteriş yapmayalım, caka satmayalım.

Hiç unutmayalım, biz hiçbir şeyin yaratıcısı değiliz.

Bir atomu, bir hücreyi yaratan değiliz.

Varlığı şekillendiren değiliz.

İnsan, tevâzûlu olmalı.

İnsan, alçak gönüllü olmalı.

İnsan, haddini bilmeli ve asla riyâ içinde olmamalı.

AFFET

Â'râf Sûresi 199: "Huz el aff- Affet."

Biri sana kötülük mü yaptı?

Arkandan dedikodu mu yaptı?

Sana iftira mı attı?

Senin hakkında yalanlar mı söyledi?

Seni kandırdı mı?

Affet, affet geç.

Allah'a havale et, affet geç.

Hiç merak etme, adalet mutlaka tecelli edecektir.

Biri seni kırdı mı?

Seni kızdırdı mı?

Seni hüznlendirdi mi?

Affet, affet geç.

Allah'a havale et, affet geç.

Hiç merak etme, adalet mutlaka tecelli edecektir.

Elbette affetmek kolay değil.

Biri sana kötülük yaptığında, hemen içinde öfke, kin, nefret, intikam duyguları oluşacak.

Biri sana haksızlık yaptığında, içini hemen öfke saracak, kızgınlık saracak, moralin bozulacak.

Kızacaksın, yerinde duramayacaksın.

O kişiye karşı içindeki oluşan öfke seni esir alacak.

İşte sınavın tam burada başlayacak.

İki şey var tercih edeceğin.

Ya öfkeni yutacak, bastırarak, sabredecek, affedeceksin.

Affa sarılacaksın, beynini öfke, kin, nefret ile meşgul etmeyeceksin.

Ya da sana kötülük yapana karşı içinde nefrete, kine sarılacaksın.

Âyette belirtildiği gibi affa sarılırsan; beynini öfke, kin, nefret duygularına esir etmezsin.

Beynini o alanla meşgul etme.

İlimle, irfanla meşgul et.

Seni ilimden, irfandan uzaklaştıran her şeyden uzak dur.

“Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm- İlimden uzaklaştıran her şeyden uzak dur.” İsrâ Sûresi 36

Düşün:

Sana bahşedilen beyni ne ile meşgul ediyorsun?

Öfke, kin, nefret ile mi?

Yaratılışın nice hakikatini anlamak için, akletmek, düşünmek, keşfetmek ile mi?

Kur’ân tavsiye ediyor: “Huz el aff- affetmeye sarıl.”

Mâide Sûresi 64: “Naran li el harb etfee- İçindeki öfke, nefret hararetini söndür.”

“Kullemâ evkadû nâran lil harbi etfee hâ Allâh.”

Kullemâ evkadû nar : Her zaman, yakmak, tutuşturmak, ateş,

Li el harb : Harb, savaş, kavga, karşı durmak,

Etfee hâ Allah : Söndürmek, sönmüş, onu, Allah

Meâli: “Allah, içinizde yanmakta olan kavga, savaş, gibi duygularınızı söndürmenizi bildirir.”

Âl-i İmrân Sûresi 134: “Vel kâzımînel gayza- Öfkeni-kinini bastır.”

Âl-i İmrân Sûresi 134: “Vel kâzımînel gayza vel âfîne anin nâs vallâhu yuhibbul muhsinîn.”

Ve el kazımîne	: Bastıran, tutan, yutanlar,
El gayza	: Öfke, kin,
Ve el âfîne an el nas	: Affedenler, affedici olan, insanlar,
Ve Allâh yuhib	: Allah, sevgi, aşk,
El muhsinin	: İyi çalışmalarda olan, içten samimi olan, özülle bağlı olan,

Meâli: “İçlerinde olan, öfke, kin, nefret gibi duyguları bastıranlar ve insanlar içinde affedici olanlar, Allah’ın sevgisine erişmiş olanlardır, içten samimi olanlardır.”

Kur’ân’da ne güzel bildirilmiş:

Öfkeni, kinini, nefretini bastır.

İçindeki tüm kavga duygularını söndür.

Öfkene, nefretine sarılma.

Affetmeye sarıl.

Elbette kolay değil, ama öfkenin, nefretin sana ne getireceğini düşün?

Seni ne hâle sürükleyeceğini düşün?

Düşün; sana bahşedilen beynini ne ile meşgul edeceksin?

Düşün; o beyin sana kin, nefret, öfke içinde olman için mi verildi?

Yoksa, nice hakikatlere erişmen, nice mucizeleri görmeyi için mi verildi?

O beyin sana; insanlarla kavga etmek için, başkalarını hor görmek, kendini yüce görmek için mi verildi?

Yoksa, ilim, irfan, tefekkür, şahitlik yolunda olman için mi verildi?

Bil ki cehennem kapıları, öfke, kin, nefret, kibir gibi duygularla açılır.

Bil ki cennetin kapısı, affetmek, affa sarılmak, ilme sarılmak, hakikate sarılmak ile açılacaktır.

Affet kardeşim.

Elbette, sana yapılan haksızlıklar olacak.

Elbette, senin hakkında dedikodular olacak.

Sana bir şekilde zarar verilecek.

Sana karşı husumetler olacak.

Hor görüleceksin, dışlanacaksın, kovulacaksın.

Affet, affet geç.

Allah'a havale et.

Hiç merak etme, adalet mutlaka tecelli edecektir.

Nice resûl nebî, nice haksızlıklara uğramadı mı?

Vatanlarından uzaklaştırılmadılar mı?

Zulüm görmediler mi?

Elbette nice zulümler gördüler.

Ama onlar, affettiler.

Yönlerini Allah'a döndürdüler.

Hakikatler yolunda yürüdüler.

Gönüllerini saran Allah aşkı onları; kin, nefret, öfke duygularından uzak eyledi.

Allah sevgisi, affettirdi, kimseye husumet beslettirmedi.

Affet kardeşim.

Affa sarıl, barışa sarıl, selamete sarıl.

Öfkeden, nefretten uzak dur.

Sana verilen beyni, ilimle, irfanla, edeple, meşgul et.

Sana verilen beyni, Allah'ın nice hakikatine erişmek için meşgul et.

Bil ki ilâhi huzur, affa sarılmakla açılacaktır.

Sana yapılan haksızlıklara karşı sen kimseye haksızlık yapma.

Sana yapılan zulme karşı sen kimseye zulüm etme.

Affet geç.

Allah'a havale et geç.

Bil ki her zaman adalet tecelli edecektir.

Bil ki kim birine zulüm ediyorsa, ilâhi huzura erişemeyecektir.

ÖZÜR DİLE

Gel Allah'tan özür dile.

Gel kulundan özür dile.

Birine karşı hata mı yaptın? Özür dile.

Birinin hakkına mı girdin? Özür dile.

Birinin kâlbini mi kırdın? Özür dile.

Birinin gybetini mi yaptın? Özür dile.

Birini aldattın mı? Özür dile.

Birinin dedikodusunu yapıp, çekiştirdin mi? Özür dile

“Azzerû-özür dilemek” A'râf Sûresi 157

Hicr Sûresi 49: “Nebbî ibâdî ennî enel gafûrur rahîm.”

Meâli: “Kullarıma bildir: “Elbette Ben mağfiret edenim, tüm varlığı Özümden var edenim.”

Gel Allah'tan özür dile.

Allah'a karşı özür; O'na karşı ortak koşmaktan pişmanlık duymaktır.

Allah'a karşı özür, O'na şahit olamamaktan pişmanlık duymaktır.

Allah'a karşı özür; O'nun ulviyetinin yanında “ben de varım” gafletinden dönmektir.

Allah'a karşı özür; kibre düşmekten pişmanlık duymaktır.

Allah'a karşı özür; O'nun var ettiği varlığa zarar vermeden pişmanlık duymaktır.

Allah'a karşı özür; varlıkta O'nu görmemekten dönmektir.

Yani Allah'tan aff dilemektir.

İşte, Allah'a karşı özür; Allah'ım Seni bilemedim, her yerde olan Seni göremedim, Sana kendimde ve varlıkta şahit olamadım, beni affet duygusudur.

“Özür” kelimesi bile ne kadar muhteşem bir kelimedir.

Kelime “Öz” kelimesinden gelir.

Senin Öz'ün de benim Öz'üm de aynı Öz.

O Öz, Allah'ın Öz'ü.

Hepimizin Öz'ü Allah'tır.

Her şeyin özü Allah'tır.

İnsan varlığa baktığı zaman dışını değil, özünü görerek bakmalıdır.

Özü göremeyen her zaman özür dilemelidir.

Özür dilerim demek; “senin Öz'ün olan Allah'ı göremedim” affet beni demektir.

“Senin tenini tutan Allah'tır” şuurundan koptum, affet beni demektir.

Hangi varlığa bakarsak bakalım, o varlığın özünü göremediğimizde, o varlıktan özür dilemeliyiz.

Özür dilemek, karşıdaki kişinin Öz'ünden aff istemektir.

Allah'a karşı özür dilemek, her yerde tecelli eden Allah'a şahit olmaktan geçer.

Allah'a karşı özür dilemek, ben de varım gafletinden kurtulmaktan geçer.

Allah'a karşı özür, O'na ortak koşmaktan dönmektir.

Özür dilemek, pişmanlığın sonucunda yaptığı hatayı tamir etme gayretidir.

Özür dilemek, yaptığı hatanın farkına varmaktır.

Özür dilemek; yaptığı davranışlarının, eylemlerinin, söylemlerinin, dürüstçe olmadığını görebilmek ve yaptığı hatalardan pişmanlık duymaktır.

Özür dileyebilmek, erdemlilik yolunda olan insanların davranışdır.

Erdemli insanlar, özür dileme durumuna düşmemeye gayret gösterirler.

Çünkü onlar, böyle bir durumun meydana gelmesine izin vermezler.

Zalim kimseler özür dilemezler.

Çünkü onlar kendi yaptıklarını doğru sanırlar.

Her insan hata yapabilir.

Önemli olan bunu görebilmektir.

Ve önemli olan yaptığı hatadan dönebilmektir.

Gaflette olan insan her zaman hata yapabilir.

Kâmil insan ise neyin hata olduğunu bilir ve onu yapmaz.

Özür dilemek, kişinin doğru olana yönelme isteğidir.

Özür dilemek, kişinin karşı tarafa saygılı davranma isteğidir.

Özür dileme duygusu olanlar mü'min olanlardır.

Onlar Allah'a iman edenlerdir.

A'râf Sûresi 157: "Fe ellezîne âmenû bihî ve azzerû hu."

Meâli: "İman eden kimseler, yaptıkları hatalara karşı özür dileme içinde olurlar."

İman, inanıyorum demek değildir.

İman, her varlığın Öz'ünün Allah olduğunu görebilmektir.

İman, emin olmaktır.

Her varlıkta Allah'ın olduğundan emin olmaktır.

Şah damarından yakın olan Allah'ı kendinde bulmaktır.

Kendinde ve her bedende Allah'a şahit olmaktır.

İman sahipleri özür dilerler.

Bir an da olsa gaflete düşen, karşısındakinin özünü görmekten uzaklaşan, düştüğü gafleti anlar ve özür diler.

Özür dilemek, birine gösterilen saygıdır.

Birine gösterilen saygı, Allah'a gösterilen saygıdır.

İnsan hata yapar, hata yaptığı kişiye karşı özür dileme içinde olur.

Kâmil insanlar özür dileme durumuna genelde düşmezler.

Onlar birine karşı hata yapmamaya dikkat ederler.

Özür dileyen kişi, mutlaka kendini muhasebe eden kişidir.

Kendini muhasebe eden kişi, hatalarını git gide azaltır.

Neyin doğru neyin doğru olmadığını bilir.

Ve Kâmil insan olma yolunda adım adım ilerler.

Erdemli insan, özür dileyecek bir duruma kapı açmamaya gayret eder.

Kimseyi kırmamaya gayret eder.

Kâmil insanlar erdemli insanlardır.

Onlar her varlığa saygı ve sevgi içinde yaklaşırlar.

İşte bu sevgi ve saygı, küçük yaşta çocuğa, ailesi tarafından öğretilmedir.

Çocuk erdemlilik yolunda özür dilemeyi öğrenmelidir.

Öğrenmelidir ki, gün gelsin, özür dileyecek bir şey yapmasın.

Ve erdemlilik makamına erişsin.

Her varlık değerlidir.

Her varlık Allah'ın değerlerini taşır.

Erdemli insan her değere saygı gösterir.

Huzurlu toplumun temeli, birbirine saygı ve sevgi içinde davranmakla oluşur.

Huzurlu toplumun göstergesi, karşılıklı saygı ve sevgidir.

Özür dileyebilmek, tenezüllü, tevâzûlu kimselerin davranışdır.

Özür dileyebilmek; beşer olmanın, şaşar olmanın, aciz olmanın duygusunun göstergesidir.

Özür dileyen insanlar; saygının, sevginin, dürüstlüğün, samimiyetin nasıl olacağını gösterir.

Özür dilemek, kişiyi alçaltmaz, tam tersi onu erdemli kılar.

Her insan hata yapabilir.

Kişi hatasını görmeli ve özür dilemelidir.

Özür dilemek, ben hata yaptım duygusunu hissedebilmektir.

Gel kardeşim!

Öncelikle Allah'tan özür dilemek nedir bilelim.

Allah'ım! bende ve varlıkta fâil olan Sen'mişsin, gafletle ben işlerim dedim, özür dilerim, beni affet.

Allah'ım! bende ve varlıkta mevsûf-sıfatların sahibi olan Sen'mişsin, gafletle Sana ait olan sıfatları kendime nispet ettim, özür dilerim, beni affet.

Allah'ım! benim ve her bir varlığın bedenini tutan Zât Sen'mişsin, gafletle Sana ait olan vücûda benim dedim, özür dilerim, beni affet.

Gel kardeşim!

Kuldan özür dilemek nedir bilelim.

Kimseyi kırmayalım, aldatmayalım, hor görmeyelim.

Kimseye zalimlik etmeyelim, haksızlık etmeyelim.

Yaptığımız hataları fark edelim.

Hepimizin Öz'ü Allah'tır bilelim.

Özür dilemekten çekinmeyelim.

Bilelim ki özür dilemek, hepimizin Öz'ü olan Allah'a karşı eğilmektir, O'ndan aff dilemektir.

Hepimizin, her şeyin Öz'ü Allah'tır.
Kuldan özür dileyen Allah'tan özür diler.
Allah'ım karşımdaki kimsede Seni göremedim, beni affet
diyebilmektir.
Özür dilerim.
Özür dilerim.
Özür dilerim.
Gel kardeşim!
Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.
Ondan gelen ilmî ve edebî muhteşem öğütlere uyalım.
Allah'a karşı şirk içinde olmayalım.
Kullara karşı zalim olmayalım.

ŞEFKÂTLİ SAYGILI OL

“Haşyetihî muşfikûn-Şefkâtli, saygılı.”

Çevrene karşı saygılı ol.

Şefkâtli davran.

Saygı içinde, sevgi içinde ol.

Baktığın her varlıkta Hakk'ı görerek hareket et.

Unutma hiçbirimiz kendimizi var etmedik, hepimiz bir var edicinin farklı farklı tezahürleriyiz.

Bitkilere, hayvanlara, insanlara saygını göster.

Herkese belli ölçüler içinde, abartmadan saygını göster.

İnsanlara yargısız yaklaş, kimseyi yargılama, kimseye hor bakmadan yaklaş.

İnsanların düşüncelerine, fikirlerine, saygı göster.

Sen de düşüncelerini, ilmî değerlere dayalı olarak, belli bir edep içinde sun.

Kimseyi cahillikle, avamlıkla suçlama.

Kendini de asla bilmiş görme, insanlara bilmişlik hâliyle yaklaşma.

Hiç unutma, Allah'ın sonsuz ilmi karşısında senin bilgin hiç ölçüsündedir.

Ve yine hiç unutma, senin edindiğin bilgi sana ait değildir, varlığa aittir.

Varlık da Allah'a aittir.

Onun için her zaman saygılı davran, şefkâtli davran.

Bir konuda bilgini; tevâzû içinde, tane tane, konudan uzaklaşmadan anlat.

İnsanların inançlarına, ibadetlerine, ibadethanelerine saygını göster.

Unutma ki herkes anne babadan gelen inanca uyar, ona göre davranır.

Saygını göster, şefkâtini göster.

Unutma her varlığın sahibi Allah'tır.

Allah, her varlıkta kendini gösterir.

Hiç unutma! Varlığa olan saygı, varlıkta olan Allah'a saygıdır.

Saygılı ol, şefkâtli ol.

Önce ben deme.

İlle de ben deme.

Biz de, hepimiz de, Allah de.

Neden, ille de ben diye yaşarız?

Neden, önce ben egosuna esir oluruz?

Neden, insanların sözünü keseriz?

Neden, kendimizi bilmiş sayarız?

Neden, birilerini cahil, avam olarak niteleriz?

Neden, birbirimize karşı anlayışlı olmayı yitirdik?

Neden, her yerde önce ben egosuna göre hareket ediyoruz?

Neden, trafikte bile önce ben geçeyim derdine düşeriz?

Neden, benim bildiğim doğru karşımdakinin yanlış egosuna düşeriz?

Neden, dünya hayatına aldanır, dünyanın çıkarına esir düşeriz?

Neden, başkasının inancına, ibadetine saygı duymayız?

Neden, benimki doğru onunki yanlış deriz?

Hayatın her alanında nice egosal davranışlar görüyoruz.

Yollarda bile nice egosal davranışları görüyoruz.

Bir bakkaldan bir şey alacak bir kişi, arabasını 20 metre ileride bir boşluk olduğu halde oraya park etmiyor.

Bakkalın tam önüne arabasını bırakıp, arkasından gelen trafiğin sıkışmasına neden oluyor.

Kişiyi tatlı dille uyarınca da “iki dakika bir şey alıp çıktım, ne kadar acelecisiniz” ya da “eşim bir şey alacaktı da” diye de azarlar gibi davranıyor.

Oysa bir markete girip, iki dakikada alışveriş yapıp çıkılabilir mi?

Sadece kendi egomuz için yaşar olduk.

Trafikte, önce ben egosunu her yerde gösterir olduk.

Yol vermez olduk.

Önce ben geçmeliyim derdine düştük.

Neden her alanda ille de ben, önce ben derdine düştük?

Neden bu hâle düştük?

Neden saygıdan, sevgiden uzaklaştık?

Yoksa saygı, sevgi, şefkât nedir hiç bilemedik mi?

Allah'ı bilen insan, hiç saygısız olabilir mi?

Allah'ı bilen insan, hiç şefkâtsiz olabilir mi?

Her varlıkta Allah'a nazar eden insan, hiç sevgisiz davranabilir mi?

Allah'ı bilenler, O'na teslimiyet içinde olanlar, şefkâtlidirlen, saygılıdırlar, sevgi içindedirler.

Enbiyâ Sûresi 28: “Ve hum min haşyetihî muşfikûn.”

Meâli: “Onlar şefkâtlidirlen, saygılıdırlar.”

Enbiyâ Sûresi 28:

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ
ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ

Yalemu mâ beyne eydîhim ve mâ halfehum ve lâ yeşfeûne
illâ li menirtedâ ve hum min haşyethî muşfikûn

Yalemu	: Bilir, ilmin sahibi, ilmiyle var eden,
Ma beyne eydihim	: Ne, şey, önlerinde olan bir güçle hareket eden,
Ve mâ halfe hum	: Ve, şey, onların arkalarında olan,
Ve lâ yeşfeûne	: Yok, şefaât, şefaât bulamaz,
İlla li men irtedâ	: Ancak, benimseme, kucaklama, arzu duyma,
Ve hum min haşyethî	: Onlar, sevgi, saygı, dehşet, en derin sevgi,
Müşfikîn	: Huzur, saygı, sevgi, şefkât, en derin saygı,

Meâli: Hakikatleri anlamak isteyen den başkası şefaât bulamaz ve onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa her şeyi ilmiyle var edenin Allah olduğunu bilirler ve onlar her zaman çevresine karşı sevgi içinde, saygı içindedirler.

Âyette belirtildiği gibi, her yeri tecellileri ile saran Allah hakikatini bilenler, her zaman tüm varlığa karşı sevgi ve saygı içindedirler.

Çünkü onlar her varlıkta Hakk'a nazar ederler.

Varlığa olan saygının Allah'a olduğunu bilirler.

Tüm bedenlerin sahibinin Allah olduğunu bilirler.

Onlar hiç kimseye zarar vermezler.

Onlar dünya hayatının çıkarına esir olmazlar.

Onlar kendi çıkarları için başkalarına zarar vermezler.

Hadîd Sûresi 20: "Ve ma el hayâtud dunyâ illâ metâul gurûr."

Meâli: "Yaşamınızda sadece kendi çıkarınız ve egonuz içinde olmayın."

Gel kardeşim!
Öncelikle Allah'ı bilelim.
Her varlıkta O'nu görelim.
Baktığımız varlığa, varlığın kendisi olarak bakmayalım.
Varlığa, Allah'ı taşıyan bir gemi olarak bakalım.
O gemide Allah'ın olduğunu bilerek bakalım.
Ve varlığa olan saygının Allah'a olduğunu bilelim.
Kendimizde ve her varlıkta her an tecelli edenin Allah olduğunu bilerek yaşayalım.
Birbirimize şefkâtlı davranalım.
Birbirimize saygı içinde davranalım.
Birbirimizin sıkıntısında koşalım, beklentisiz yardım edelim.
Kimseyi hor görmeyelim.
Hiçbir varlığa zarar vermeyelim.
Sokaklarda birbirimize selam verelim, tebessüm edelim.
İhtiyacı olana koşalım, ona öncelik verelim.
Yolda hızla giden bir arabanın içindeki kimseler, belki bir hastaya yetişeceklerdir, belki bir yere yetişeceklerdir, saygı duyalım, yol verelim.
Önce ben demeyelim, buyur kardeşim diyelim.
Gel kardeşim! Birbirimize saygı duyalım.
İnancımıza, ibadetimize, giysimize saygı duyalım.
Fikirlerimize, bildiklerimize saygı duyalım.
Kültürümüze, geleneklerimize saygı duyalım.
Birbirimizi yargılamayalım, küçük görmeyelim, dışlamayalım.
Birbirimize zarar vermeyelim.
Hiçbir varlığa kötülük yapmayalım.

Beyinlere, birilerine ya da bir topluluğa karşı hedef gösterici bilgiler ekmeylim.

Gel kardeşim! Saygılı olalım, şefkâtlı olalım.

Birbirimizi saygıyla dinleyelim, anlamak için dinleyelim.

İçimizdeki yargıları yok edelim.

Hiç unutmayalım; içimizde yargı olduğu müddetçe, birbirimize karşı saygılı olamayız, şefkâtlı olamayız.

İçimizde yargı olduğu müddetçe, saygılı gibi görünen her davranış, gerçek değildir, sahtedir.

Gel kardeşim! "Saygı nedir, şefkât nedir?" bilelim.

Saygılı olalım, şefkâtlı olalım.

Birbirimize, varlığa her zaman saygı içinde, şefkât içinde davranalım.

Hiç unutmayalım! Birbirimize ve varlığa olan saygının, Allah'a olduğunu bilelim.

Gel kardeşim!

Kur'ân'dan sunulan ilâhi öğütleri duyalım.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

Kur'ân'ı anlayalım, hayatımıza geçirelim.

KENDİNİ HESABA ÇEK

Öncelikle kendini hesaba çek.

Duygularını, düşüncelerini muhasebe et.

Yaptıklarını muhasebe et.

Davranışlarını muhasebe et.

Ağzından çıkan sözleri muhasebe et.

Eylemlerini muhasebe et.

Başkasını değil her zaman kendini muhasebe et.

“Bi yevmil hisâb-Her zaman kendini muhasebe etmek”

Mü'min Sûresi 27

Mü'min Sûresi 27:

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

Ve kâle mûsâ innî uztu bi rabbî ve rabbikum min kulli mu-
tekebbirin lâ yûminu bi yevmil hisâb

Ve kâle Mûsâ	: Dedi, Mûsâ,
İnni uztu	: Ben sığınırım,
Bi Rabbi	: Benim de rabbim, vücûdlandıran,
Ve Rabbi kum	: Sizin de Rabbiniz, vücûdlandıran,
Min kulli mutekebbir	: Hepsinden, bütün hâllerden, kibirlenen,
Lâ yûminu	: Yok, iman eden, inanmayan,
Bi yevm	: Vakit, zaman, her an,
El hisâb	: Hesap, araştıran, verilenin karşılığını verme,

Meâli: “Mûsâ dedi ki: Ben kibirli olmanın bütün hâllerinden, her an bir hesap içinde olmaya ve inanmayanların o hâllerinden, sizi de vücûdlandırان ve beni de vücûdlandırانا sığınırım.”

Âyette de belirtildiği gibi, insan her zaman kendini muhasebe etme içinde olmalı.

Ey kardeşim!

Gel Kur’ân’ı duy.

Her zaman kendini muhasebe et.

Duygularına düşüncelerine bir bak.

Düşüncelerinin rahmâni mi şeytani mi olduğunu muhasebe et.

Düşüncelerin hangi kapıları açıyor, muhasebe et.

Düşüncelerin ilim üzere mi, hurafeler üzere mi?

Düşüncelerin iyilik üzere mi, kötülük üzere mi?

Düşüncelerinde başkasına zarar vermek mi var, yardım etmek mi var?

Her zaman düşüncelerini muhasebe et.

“Ne düşünüyorsun?” muhasebe et.

Bir şeye karar vermeden önce, o kararı uygulamadan önce, mutlaka düşüncelerini muhasebe et.

Duygularını muhasebe et.

Duygularında öfke, kin, nefret, hasetlik, fesatlık var mı?

Duygularında gurur, kibir, kendini yüce görme var mı?

Duygularında şefkât, merhamet, sevgi, saygı mı var?

Yoksa gaddarlık, zulüm, saygısızlık, sevgisizlik mi var?

Aklından geçen duygunun nereye gideceğini hesap et.

Her zaman ağzından çıkan sözleri muhasebe et.

Ağzından çıkan sözler kavga mı çıkarıyor barış mı getiriyor?

Ağzından çıkan sözler kırıcı mı yoksa yapıcı mı?

Ağzından çıkan sözler, ilme kapı mı açıyor, yoksa asılsız şeyler mi içeriyor?

“Dokuz düşün bir söyle” sözünü hiç unutma.

Tercihlerini, kararlarını her zaman muhasebe et.

Bil ki tercihlerin ve kararların seni ya zalim edecektir, ya Sâlih kimse edecektir.

Tercihlerinin ve kararlarının hak üzere, ilim üzere, edep üzere, adalet üzere olmasına dikkat et.

Eylemlerini muhasebe et.

Toplumdaki davranışlarını muhasebe et.

İkili davranışlarında arkadaşına nasıl davranıyorsun?

Ona kendi çıkarın için mi gidiyorsun?

Yoksa bir dostluk, onun bir sıkıntısını çözmek mi için mi gidiyorsun?

Davranışların her zaman, saygı içinde, sevgi içinde, ölçülü olmalıdır.

Davranışlarında mutlaka ölçülü olmalısın.

Her zaman kendini hesaba çekme içinde ol.

Her zaman kendini hesaba çek.

Başkalarında eksik gedik arama.

Onların yaptıklarının temelinde yatan sebepleri görmeye çalış.

Başkalarının inançlarını ibadetlerini yargılama.

Başkalarıyla alay etme, onlara gıybet etme.

Kimseye hor bakma, kimseyi aşağılama.

Kendi inancını muhasebe et.

Bak bakalım inancın seni Sâlih insan mı yapıyor?

Yoksa başkalarına hor mu baktırıyor, kendi yüce mi gör-
dürüyor?

Seni gizli bir kibrin içine mi sürüklüyor?

Senin inancın seni Allah'a şahit mi ettiriyor?

Yoksa sadece inanmada mı bırakıyor?

İnancın seni kötü hâllerden ve benlikten koruyor mu?

Yoksa duygularında, düşüncelerinde seni gizli bir kibrin
içine mi sürüklüyor?

Her zaman kendini hesaba çek.

Allah her şeyi bir hesap ile halk etti.

Yûnus Sûresi 5: "Ve el hisâb mâ halak Allah."

Meâli: "Allah her şeyi bir hesap ile halk etti."

Sen de yapacağın her şeyi ince ince hesapla.

İnancını muhasebe et.

Duygularını muhasebe et.

Düşüncelerini muhasebe et.

Tercihlerini muhasebe et.

Kararlarını muhasebe et.

Eylemlerini muhasebe et.

Ağzından çıkan sözleri muhasebe et.

Kendini muhasebe eden, kendini değiştirecektir.

Kendini muhasebe eden, Kâmil insan, Sâlih insan olacaktır.

Kendini muhasebe eden, İnsan makamına, İslâm maka-
mına erecektir.

Kendini muhasebe eden huzura erişecektir.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Ona gözyaşı döktürtmeyelim.

O'nu anlayalım, hayatımıza geçirelim.

ATANDAN GELEN İNANCI DÜŞÜN

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Orada sunulan her bir bilgiyi önemseyelim, düşünelim.

Kur'ân'da geçen; "atalarınızdan gelen inancı düşünün, analiz edin" öğüdünü çok önemseyelim.

Anne babadan gelen inancı düşünelim.

O inancın içinde yargılama var mı, öteleme var mı, hor görme var mı?

Başkasını kâfir ilan edip kendini iman sahibi görme var mı?

Kendimizi yüce görüp, bizim gibi inanmayanları aşağılama var mı?

Başkalarıyla alay etme, onları cehennemlik görme var mı?

Başkalarının inançlarını, ibadetlerini yargılama var mı?

Hem Allah kitap deyip, hem de bizim gibi inanmayanlara saldırma var mı?

Allah bilgisinin yanında, nice kibre yol açan zehirli bilgiler var mı?

Gel kardeşim!

Düşünelim, atalardan gelen inancın bilgilerini iyice araştıralım.

Annem babam Müslüman inancındaydı, ben de öyle oldum.

Annem babam Hristiyan inancındaydı, ben de öyle oldum.

Annem babam Musevi inancındaydı, ben de öyle oldum.

Yetmedi:

Annem babam Sünnî idi, ben de Sünnî oldum.

Annem babam Aleviydi, ya da Bektaşî idi, ya da Câferî idi, ben de öyle oldum.

Yetmedi:

Annem babam, Hanefî, Malikî, Şafiî ya da Hanbelî idi, ben de öyle oldum.

Yetmedi:

Anne babamın ibadeti, ibadethanesi, giysisi, kitabı neyse, benim de o oldu.

Yetmedi:

Anne babamın tarikat'ı, cemâat'ı neyse, benim de o oldu.

Yani anne babam ne ise, ben öyle oldum.

Onlar da anne babasından ne gördüyse, öyle oldular.

Onlar da atalarının inancı üzere oldular.

Ve hepimiz, kendi inancımızı diğerlerinden üstün gördük.

Çünkü öyle öğretiler.

Ve kendi inancımızda olanları iman sahibi, diğerlerini kâfir gördük.

Çünkü öyle öğretiler.

Ve kendi inancımızda olanları cennete gidecek, diğerlerini cehenneme gidecek diye öğrendik.

Çünkü öyle öğretiler.

Yani hepimiz "fâhşa-fâhişe" durumuna düştük.

Yani kendimizi büyük görme durumuna düştük.

A'râf Sûresi 28. âyette "Ve izâ faalû fâhişeten" belirtildiği gibi bir "fâhşa" durumuna düştük.

Yani kendimizi üstün gördük, benlik içine düştük, gurur içine düştük, haddi aştık, ben benim dedik, ille de benim inancım doğru dedik.

Hepimiz, zannımızda kendi var ettiğimiz Tanrı'ya inandık.

O Tanrı'yla karşımızdaki kimseye hücum ettik.

Furkân Sûresi 43: "E raeyte menittehaze ilâhehu hevâh."

Meâli: "Hevasını Tanrı edineni gördün mü?"

Biz, bizi yaratanı tanımadık, ona hiç şahit olmadık.

Anne babamızın anlattığı Tanrı'ya inandık.

Evet, atalarımızın inanç yolu üzere olduk.

Kendi anne babamızdan bulduğumuz inancı doğru bildik, başkalarının inancını eğri gördük ve onlara saldırdık.

Bakara Sûresi 170:-

وَإِذَا قِيلَ لَهُم اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانُوا آبَائُهُمْ لَمْ
يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Ve izâ kîle lehumuttebiû mâ enzelallâhu kâlû bel nettebiu mâ elfeynâ aleyhi âbâenâ e ve lev kâne âbâuhum lâ yakîlûne şeyen ve la yehtedûn

Ve iza kile lehum	: Olduğunda, söylemek, dendi, onlara,
İttebiu ma enzele Allah	: Tâbi olmak, uymak, sunulan, bildirilen, Allah
Kalu bel nettebiu	: Dediler ki, hayır, bilakis, tâbi olmak, uymak,
Ma elfeyna	: Şey, ne, değil, bulmak, biz,
Aleyhi abae na	: Onun üzerinde, atalarımız,
E ve lev kane	: Eğer, şâyet, olsa bile, oldu, olsa da,
Abau hum	: Ataları, babaları, onlar,
La yakîlune şeyen	: Yok, akıl, idrak, düşünce, bir şey,
Ve la yehtedun	: Yok, yol bulmak, hidâyete,

Meâli: “Onlara Allah’ın sunduğu şeylere tâbi olun denildiği zaman, derler ki: Hayır, biz atalarımızı ne üzere bulduysak ona tâbi oluruz. Eğer ataları bir şeyi akıl etmiyorlar ve doğru yol üzere olmasalar da mı?”

Kur’ân’da ne güzel bildiriliyor.

Atalarından bulduğun inancı düşün, aklını işlet.

Seni gurura, kibre düşürüyor mu?

Seni, başkalarını hor görmeye yöneltiyor mu?

Kendini yüce, seçilmiş gösteriyor mu?

Allah’a şahitlik yoluna iletiyor mu?

Yoksa, korkulara, kaygılara mı sürüklüyor?

Evet, Allah’ın varlıktan âyetlerle sunduğu hakikatlere değil, anne babamızdan gelen inanç üzere hareket ettik.

Hakikatler varlık kitabında satır satır yazılı idi, hiç oraya bakmadık.

Ne bulduk isek, onu doğru bildik.

Ne duyduk isek, onu doğru bildik.

Ne gördük isek, onu doğru sandık.

Mâide Sûresi 104: “Ve izâ kîle lehum teâlev ilâ mâ enze-lallâhu ve iler resûlî kâlû hasbunâ mâ vecednâ aleyhi âbâenâ e ve lev kâne âbâuhum lâ ya’lemûne şeyen ve lâ yehtedûn.”

Meâli: “Onlara; Allah’ın size sunduğu hakikatlere ve resûlün anlattıklarına gelin, denildiği zaman: Atalarımızı ne üzere bulduysak onlar bize yeter, dediler. Ataları hakikatlerden bir şey bilmiyor ve hakikatin yolunu bulanlardan olmasalar bile mi?”

Evet, atalarımız ne sunduysa, onu doğru diye kabul ettik.

Atalarımız ne üzere bulduysak, onu doğru kabul ettik.

Hiç düşünmedik.

Hiç araştırmadık.

Hiç hakikatine şahit olmadık.

A'râf Sûresi 28: "Ve izâ faalû fâhişeten kâlû vecednâ aleyhâ âbâenâ vallâhu emerenâ bihâ kul innallâhe lâ yemuru bil fahşâ e tekûlûne alâllâhi mâ lâ talemûn."

Meâli: "Bir benlik içinde haddi aşanlar derler ki: Biz atalarımızı da bu yolda bulduk ve bu bize Allah'ın hükümleridir. De ki: Benlik içinde olmak, haddi aşmak, kesinlikle Allah'ın hükümleri değildir. Sizler Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylüyorsunuz."

Fâhişe olduk.

Yani haddi aştık, benlik içine düştük

Atalarımızdan gelen inançla yargıladık, bizim gibi inanamayanı, kâfir gördük, cehennemlik gördük.

Düştüğümüz kibri hiç görmedik.

Ayrımcılığımızın öfkesine hiç bakmadık.

Allah hakkında şahit olmadığımız şeyleri söyledik de söyledik.

A'râf Sûresi 70: "Kâlû e citenâ li nabudallâhe vahdehu ve nezere mâ kâne yabudu âbâunâ fetinâ bi mâ teidunâ in kunte mines sâdıkîn."

Meâli: "Dediler ki: Sen bize, tek Allah'a kul olmamız ve atalarımızın kulluk ettiği şeyleri bırakmamızı mı söylemeye geldin? Eğer sen doğruyu söylüyorsan, öyleyse bize söylediğin şeyleri getir, ispat et."

Evet, Allah bir dedik ama hiç şahit olmadık.

Çünkü anne babam, Allah bir diye öğretti, ben de öyle dedim.

Allah'a kul oluyoruz diye, kendi zannımıza, inancımıza, öfkemize, ayrımcılığımıza kul olduk.

Ama görmedik, düşünmedik, hakikatini araştırmadık.

Hiç anlamadık, hiç fark etmedik.

Hûd Sûresi 109: "Fe lâ teku fî miryetin mimmâ yabudu hâulâ mâ yabudûne illâ kemâ yabudu âbâuhum min kabl."

Meâli: “Bundan sonra onların taptıkları şeyler hakkında içinde şüphe kalmasın. Onlar önceden atalarının taptığı gibi sadece öyle tapıyorlar.”

Annemden babamdan öğrendiğim gibi ibadet ettim.

Onları taklit ettim.

Yaptığım ibadet değilmiş, tapınmaktı.

Hiç anlamadım, hiç düşünmedim, hiç hakikatini araştırmadım.

Evet.

Kur’ân’ın defalarca işaret ettiği gibi, hep atalarımın inancı üzere hareket ettim.

Yaptığımın, inandığımın hakikatine hiç ulaşmadım.

Allah’a kendimde ve varlıkta hiç şahit olmadım.

O’nun sonsuz âyetlerini yani sonsuz işaretlerini kendimde ve varlıkta hiç görmedim, şahit olmadım.

Ve dedim ki:

Ben Müslüman’ım.

Ben Hıristiyan’ım.

Ben Mûsevî’yim.

Ve dedim ki:

Benim inancım doğru, onların doğru değil.

Benim ibadetim doğru, onların doğru değil.

Ben inanıyorum, onlar kâfir.

Benim gideceğim yer cennet, onlarınki cehennem.

Evet, atalarımdan böyle öğrendim.

Böyle dedim.

Böyle yaptım.

Ve hâlâ da demeye, yapmaya, yargılamaya, ille de benimki doğru diye inanmaya devam ediyorum.

Gel kardeşim!

Kur’ân’ı cân kulağıyla duyalım.

Kur’ân’a gözyaşı döktürmeyelim.

BEYNİNİ ZEHİRLEME

Beynine ekilen bilgilere dikkat et.

Çünkü onlar senin duygu ve düşüncelerini oluşturacak.

Çünkü onlar senin eylemelerini oluşturacak.

Beynin; düşünmek, keşfetmek, şahit olmak için yaratıldı.

Beynin; eşyanın hakikatini anlamak için yaratıldı.

Beynin; bakmak, gözlemlemek, anlamaya çalışmak için yaratıldı.

Beynin; kendini tanımak, yaratılışını anlamak için yaratıldı.

Beynin; yaşamın sırrını anlamak için yaratıldı.

Beynin; nice keşifler yapmak için yaratıldı.

Beynin; çevrene faydalı olmak için yaratıldı.

Egoya, gurura, düşmen için yaratılmadı.

Kendini büyük görmek, başkalarını küçük görmek için yaratılmadı.

Beynin; kibre düşmen için yaratılmadı.

Beynin; dedikodu yapmak için yaratılmadı.

Beynin; fitnelik, fesatlık, hasetlik için yaratılmadı.

Beynin; şirke düşmen için yaratılmadı.

Beynin; birilerine zulüm edesin diye yaratılmadı.

Hep bunlar zehirdir.

Beynine zehir katma.

Zehirlenen beyin düşünmez olur.

Zehrin etkisinde kalır, o etkiyle hareket eder.

Zehirlenen beyin asli görevini yerine getiremez.

Zehrin etkisiyle, saldırgan olur, sabırsız olur, kibirli olur, zalim olur.

Beynin ne ile meşgul dikkat et!

Beynine aldığın bilgiye dikkat et!

Tabaktaki bir yemeğe, bir damla zehir koysan, tüm yemek zehir olur.

Oradan yiyen herkesi zehirler.

Beynine olumsuz bir düşünce koysan, tüm beyin onun etkisi altına girer.

Başkasına hor baktırıcı her bilgi seni kibre düşürür.

Kendini daha hayırlı gösterir, seni iblis yapar.

İblis öyle söyledi; “ben ondan hayırlıyım” Sad Sûresi 76

Kibir zehri, seni Allah’ı anlamaktan uzaklaştırır, dikkat et!

Kendini yüce gösterir, başkasına hor baktırır, dikkat et!

Kibir zehri, seni şeytanlaştırır, dikkat et!

Dedikodu, çekiştirme zehri, seni kibre düşürür, başkasını hedef gösterir, dikkat et!

Hucurât Sûresi 12: “ve lâ tecessesû ve lâ yagteb ba’dukum ba’dâ e yuhıbbu ehadukum en yekule lahme ahıhi meyten fe kerihumûh.”

Ve lâ tecessesû	: Gizli yönlerini hatalarını araştırmak,
Ve lâ yagteb	: Gıybetini yapmasın, arkasından çekiştirmesin,
Badu-kum bada	: Bazınız bazınızı, birbirinizi,
E yuhıbbu ehadukum	: Sizlerden biriniz, sever misiniz?
En yekule lahme	: Yemek, beslenmek, et, suret,
Ehihi meyten	: Kardeş, ölü,
Fe kerihumû-hu	: İşte tiksindiniz, kötü hale geldiniz,

Meâli: “Bazınız bazınızın arkasından çekiştirmesin, dedikodusunu yapmasın, gizli yönlerini, hatalarını araştırmasın. Sizlerden biriniz ölü kardeşinizin etini yemek ister mi? İşte tiksindiniz.”

Kur’ân’daki uyarıyı dikkate alalım.

Kimsenin dedikodusunu yapmayalım.

Kimsenin arkasından çekiştirmeyelim.

Hatalarını, eksiğini aramayalım.

Beynimizi bunlarla meşgul etmeyelim.

Beynimizi, onun yaratılış fitratına göre kullanalım.

Beynimiz, varlığın varoluşunu anlamak için yaratılmıştır.

Dikkat edelim, beynimize gurur, kibir, şirk zehirleri koymayalım.

Şirk zehri seni, Allah’a ortak koşturur, dikkat et!

Allah’ın ulviyetinin yanında, ben de varım şirkine düşürür.

Allah’a ait olan nitelikleri kendine ya da başkasına nispet etme gafletine düşürür.

Kıskançlık zehri, yakar yıkar, dikkat et!

Kendini de huzursuz eder, başkalarını da huzursuz eder.

Güvensizlik zehri, samimiyeti bitirir dikkat et!

Hasetlik zehri, dedikodu yaptırır, iftira attırır, dikkat et!

Fitnelik zehri, ara bozar, ikilik çıkarır, dikkat et!

Beynine aldığın bilgiye dikkat et!

Beynine aldığın bilgi zehir olmasın.

Yalan zehri, hurafe zehri, seni hakikatten uzaklaştırır, dikkat et!

Duyduğun bilgiler zehir taşıyor olmasın, dikkat et!

Beynine aldığın bilgi Allah’ın ilmine dayalı olsun.

Rahmete dayalı olsun.

Rad Sûresi 33: “Ve cealû lillâhi şurekâ kul semmû hum.”

Ve cealû li Allah : Kıldılar, yapmak, eylemek, Allah
Şurekae : Ortaklar, ortak koşmak,
Kul semmû-hum : Anlat, zehir, öldüren, sıkıntı, isimler, onlar,

Meâli: “Şirk koşma zehri, Allah’a ortak koşturur.”

Vakıâ Sûresi:

41- 42- 43: “Benlik, gurur içinde olanlar; kibir zehrine bulanmışlardır, samimiyetten uzaktırlar ve cehaletin karanlığındadırlar.”

44: “Güzel davranışları yoktur ve iyi hâllerden yoksundurlar.”

45- 46: “Muhakkak ki onlar da, daha öncekiler gibi kendi zevklerine düşkün olanlardır ve onlar haktan batıla yönelmekte ısrar ederler.”

Evet kardeşim, dikkat et!

Duyduğün bilgiler içinde zehir taşıyor olabilir, dikkat et.

Ayrımcılık içeren, yargılayan her bilgi zehirdir.

Başkasına hor baktıran, seni yüce gösteren her bilgi zehirdir.

Fitnelik, hasetlik, fesatlık içeren her bilgi zehirdir.

Aslı olmayan, hurafe olan, her bilgi, zehirdir.

Şirke düşüren, kibre düşüren, her bilgi zehirdir.

Dikkat et, dikkat et, dikkat et!

Beynine zehir katma.

Beynini zehirleme.

Zehirlenen beyin asli görevini yapamaz.

Düşünmekten, tefekkür etmekten, keşfetmekten, şahit olmaktan uzaklaşır.

Zehirlenen beyin; iblisleşir, şeytanlaşır, zalimleşir.

İnsan olmaktan uzaklaşır.

Şefkâttten, rahmetten, sevgiden uzaklaşır.

Dikkat et, dikkat et, dikkat et!
Beynine aldığın her bilgiye dikkat et!
Ey kardeşim!
Gel Kur'ân'ı layıkıyla anlayalım.
Onu ağlatmayalım.
Ona gözyaşı döktürmeyelim.

TÂGUTU TERK ET İLME SARIL

Gel kardeşim!

Tâgutü terk edelim.

İlme sarılalım.

Bilelim ki hakikat ancak ilim ile anlaşılacaktır.

Kur'ân'da sunulan, Mûsâ'nın tâgutü terk etmesi, ilme sarılması kıssası bize nasıl sunuldu?

Tuva dağında bıraktığı asâ yılan oldu diye anlattılar.

Neydi bunun aslı?

Yıllarca firavunun sarayında olan ilmi bir münazarayı, bir yılanın diğer yılanları yutuşu olarak anlattılar.

Neydi bunun aslı?

Mûsâ asâsını attı yılan oldu.

Sihirbazlar attı yılan oldu.

Mûsâ'nın yılanı diğer yılanları yuttu diye anlattılar.

Nedir Mûsâ'nın asâsı denilen şey?

Asâ yılan mı oldu?

Sihirbazlar denilen kesim kimdir?

Mûsâ'nın Tuva vadisinde bıraktığı asâ neydi?

Mûsâ'nın Tuva vadisinde aldığı asâ neydi?

Mûsâ'nın taşa vurup 12 kaynak akıttığı asâ neydi?

Mûsâ'nın Nil'e vurup 12 kanal açtığı asâ neydi?

Hep bizlere anlatılan kıssada, Hazreti Mûsâ firavunun sarayında, firavunun din adamları denilen kesimle konuşurken

değneğini bıraktı, değnek büyük bir yılan oldu, firavunun din adamlarının yılan olan değneklerini yuttu, diye anlatılır.

Bunun gerçeği ne olabilir.

Mûsâ'nın asâsı denilen nedir?

Kutsal Tuva vadisinde, Mûsâ'ya "Bırak o tuttuğunu, bunu al" denilen asâ nedir?

Tâ-Hâ Sûresinde geçen olayın hikmetini yakalayabildik mi?

Kutsal Tuva vadisinde, Mûsâ'nın bıraktığı asâ, bâtil olan bilgileri, inanç boyutundan gelen ayrımcılık içeren kibir içeren bilgilerdi.

Mûsâ'ya, Allah'ın "bu asâyı al" diye bildirdiği asâ ise, ilme dayalı, kişiyi şahitliğe götürecektir olan bilgilerdi.

Mûsâ'nın bıraktığı asâ, tâgut inancıydı.

Mûsâ'nın aldığı asâ, Mûsâ'yı hakikatlere şahit ettirecek olan "İlm-i Ledûn" idi.

Tâgut inancı:

Bâtil bilgilerle hareket etmek, asılsız şeyleri aslı varmış sanmak,

Batıl olan şeylere inanmak,

Zanlarımızı ilah edinmek,

Çıkarlarımızı ilah edinmek,

Aslını bilmediğimiz şeylere göre hareket etmek,

Hevâmıza göre hayal ettiğimiz ilâhlara inanmak,

Allah'ı bırakıp başkasına yücelik vermek, ondan medet ummak,

Her yeri ihata eden bir Tanrı'ya değil, göklerde bir yerde olan bir Tanrı'ya inanmak,

Kendini yüce görmek, başkasına hor bakmak,

Yargılayıcı bilgilerle hareket etmek.

İşte eğer bizler; aslı olmayan, batıl olan bilgilere, kendi zanlarımıza göre var ettiğimiz ilahlara inanıyorsak bu “tâgût” inancıdır.

İşte eğer bizler; ibadetlerimizi çıkara dayalı yapıyorsak, bu “tâgût” inancıdır.

Eğer bizler; kadınların % 90'ı cehennemliktir, cennette erkeğe onlarca bakire, dul verilecektir diye anlatılan, aslı olmayan şeylere inanıyorsak, bu “tâgût” inancına bağlıyız demektir.

İşte bizler; dinî terimlerin aslını bilmeden inanıyorsak ve ona göre hareket ediyorsak, bu “tâgût” inancıdır.

Tâgût inancında inançlar kavgası vardır. Cemaat, tarikat, mezhep bölünmeleri vardır.

Tâgût inancında Tanrı'lar kavgası, çıkarlar kavgası vardır.

İlm-i Ledûn:

Kişiyi hakikatlere erdirecek olan, Allah'a ait olan ilim boyutudur.

Kişinin gönlü ve aklı, tâgut inancından kurtulmalı, tertemiz olmalı ki, ona “İlm-i Ledûn” sunulsun ve kişi “Levh-i Mâhfûz” boyutundan okumaya başlasın.

Mûsâ'ya “İlim ifade etmeyen şeyleri bırak, hurafelerle hareket etme, kibirsel alanı terk et” diye bildirildi.

Sakin “İlim ifade etmeyen şeylerle hareket etme” diye bildirildi.

İsrâ Sûresi 36: “Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm.”

Meâli: “Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin.”

Varlığın, Fiziksel, Kimyasal, Biyolojik ve Matematiksel boyutu, varoluşu anlamanın ilimsel boyutudur.

İlim ifade etmeyen şeyler, hurâfeler boyutudur, aslı olmayan şeyler boyutudur, yâni “tâgut” boyutudur.

İlim muhakkak ki, ispata götürür.

Tâgut alanı ise, korkulara, hurafelere götürür.

Onun için Kur'ân, ilim üzere olmayı tavsiye eder.

Hacc Sûresi: "İlim olmadan, Allah hakkında konuşan kimseler, şeytani hâllere kapılır giderler."

İşte Hazreti Mûsâ'nın, Tuva dağında bıraktığı asâ, atalardan gelen; kibirler içeren, ayrımcılık içeren, hurafelerle dolu bilgiler içeren, tâgut alanı idi.

Allah'ın, al bu asâyı diye bildirdiği ve Mûsâ'nın aldığı asâ, hakikate açılan kapıların ilmi bilgileri idi, İlm-i Ledün idi.

Mûsâ'ya; "İlm-i Ledün üzere hareket et" denildi.

"Yönünü, varlığın varoluşunun ilimsel boyutuna döndür, oradaki ilimle hakikatlere ulaş" diye bildirildi.

Ve Hazreti Mûsâ öyle yaptı, Allah hakikatine ilim ile erişti. Hurafeleri terk etti, ilim ile yetiştirdi.

Firavunun sarayında, firavunun din adamları denilen kesimle, eriştiği ilim ile mücadele etti.

Sihirbazlar denilen kesim, firavunun din adamları denilen kesimdi.

Firavunun din adamları, tâgut alanından gelen bilgileri ortaya koydu.

Hazreti Mûsâ ise, ilimden edindiği, şahitlik yolunu açacak olan bilgileri ortaya koydu.

Hazreti Mûsâ'nın ortaya koyduğu ilimsel bilgiler, tâgut alanından gelen bilgileri sildi süpürdü, yok etti, yuttu.

Yoksa, yılan yılanı yuttu demek değil.

Bizlere anlatılan ve Kur'ân'da A'raf Sûresinde geçen olay gerçekten yaşanmış mıdır?

Tuva dağında Mûsâ'nın bıraktığı asâ yılan mı oldu?

Yoksa orada anlatılmak istenen hakikat başka mıdır?

Orada sunulan ilâhi mesajları yakalayamadık mı?

Hazreti Mûsâ, firavunun sarayına varıyor.
Firavun kendi sihirbazlarını topluyor.
Onlar değneklerini yere atıyorlar.
Değnekleri yılan oluyor.
Mûsâ da değneğini atıyor.
Mûsâ'nın değneği daha büyük yılan oluyor ve sihirbazların yılanlarını yutuyor.
Böyle anlatılması ne kadar doğru olabilir?
Allah Mûsâ'ya, firavuna âyetlerimle git, yani delillerimle git, diyor.
Allah'ın delilleri büyük bir yılan mı?
Böyle bir meâl çevirisi, hakikatleri ne kadar hissettiriyor olabilir?
Peki, gerçek nedir?
A'râf Sûresinde anlatılan kıssanın altında yatan hakikat ne olabilir?
A'râf Sûresi 106: "Kâle in kunte cite bi âyetin feti bihâ in kunte mines sâdikîn."
D.Meâli: "Firavun: 'Bir mucize getirdiyse ortaya koy bakalım, doğru sözlülerden isen bunu yaparsın' dedi."
Tevhîd-i K. Meâli: "Firavun dedi; eğer sen delillerle geldiyse, eğer doğru sözlülerden isen, haydi onları bize sun, dedi."
İncelendiği zaman görülecektir ki cümlede, "âyet" kelimesi geçer.
Âyet; işaret, delil, iz, demektir.
Cümlede "mucize" diye bir kelime yoktur.
Firavunun dediği, "Delillerini ortaya koy" sözüdür.
A'râf Sûresi 107:

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

Fe elkâ asâhu fe izâ hiye subânun mubîn

- Fe elkâ : Böylece, attı, bıraktı, sundu,
Asâ hu : Bildiği taşıdığı, asâsı, dayanağı, o
Fe izâ hiye : Böylece, onu, o,
Seaben mubin : Akıtmak, sel yolu, ejderha, apaçık delillerle anlatmak,

Meâli: “Böylece o bilip taşıdıklarını sundu, böylece hakikatleri apaçık delillerle bir irfan içinde anlattı.”

A'râf Sûresi 108:

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

Ve nezea yedehu fe izâ hiye beydâu lin nâzırîn

- Ve nezea : Çekip çıkardı, ortaya koydu, çekti,
Yede hu : El, güç, hareket, hakikatler, hareketlilik, o
Fe iza hiye beydau : Böylece, o, olduğunda, tertemiz, bembeyaz,
Li en nazirine : Bakanlar için, seyredenler için,

Meâli: “Bakıp da seyredenler için o hakikatleri tertemiz bir halde anlattı, tüm varlığı hareket ettiren O gücün hakikatlerini ortaya koydu.”

Bir meâl (107-108): “Mûsâ, asâsını yere atar atmaz apaçık bir yılan (ejderha) oluverdi; elini çıkardı, bakanlar bembeyaz olduğunu gördüler.”

Diğer bir meâl: 107: “Böylece o bilip taşıdıklarını sundu, böylece hakikatleri apaçık delillerle bir irfan içinde anlattı.”

108: “Ve bakıp ta seyredenler için o hakikatleri tertemiz bir halde anlattı, tüm varlığı hareket ettiren o gücün hakikatlerini ortaya koydu.”

Hazreti Mûsâ, firavunun din adamları denilen kesimle, ilmî bir münazara yaptı, hakikatleri ilmî olarak delilleriyle bir bir ortaya koydu.

Firavunun din adamları; ilme dayalı olmayan, ayrımcılık içeren, kibir içeren kendi bildiklerini ortaya koydular.

Tabii ki hurafeler alanı, ilme dayalı bilgiler karşısında yıkılır giderdi ve öyle de oldu.

Anlıyoruz ki; ortaya konulan şeyler, bildiğimiz anlamda ağaçtan yapılan asâlar değildi.

Ortaya konulan, ilme dayalı bilgiler ya da hurafeye dayalı bilgilerdi.

Evet, anlıyoruz ki, yılan yılanı yutmadı.

İlme dayalı bilgiler, hurafelere dayalı bilgileri yuttu, yok etti.

İşte, Hazreti Mûsâ'nın, kutsal Tuva vadisinde bıraktığı asâ, batıl alandan gelen yani tâgut alanından gelen bilgilerdi.

İşte, Hazreti Mûsâ'nın, kutsal Tuva vadisinde aldığı asâ, "İlm-i Ledün" bilgileri idi.

İşte Hazreti Mûsâ'nın asâsını taşa vurup 12 pınar akması, taşlaşmış gönlünü ilim ile parçalaması, 12 şuhut ile hakikatlere şahit olması idi.

İşte, Hazreti Mûsâ'nın asâsını nile vurup 12 kanal açılması, 12 boyut ile, 12 şuhut boyutu ile tenden câna erişmesi idi.

Gel kardeşim!

Tâgut alanını terk edelim.

İlme sarılalım.

Kur'ân'da sunulan hakikatleri ilme dayalı anlayalım.

Başka anlamlara kaydırmayalım.

Başka anlamlara kaydıranlara inanmayalım.

İlmî değerlerini arayalım.

Kur'ân'ı layıkıyla okuyalım, anlayalım.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

REGÂİB MAKAMI

Ey kardeşim!

Regâibi, senede bir kez kutlanan bir kandil sanma.

Bu kandil denilen, senede bir kez yapılan bir hatırlatmadır.

“Regâibin gerçekte anlamı nedir?” diye bir düşündürmedir.

Gel gönülde olan regâibin ışığıyla tanışalım.

Gel regâibin makamıyla tanışalım.

Regâib; gönüllerin ışıdamaya başlamasıdır.

Hakikat arayışın ilk ışıklarının yanmasıdır.

“Allah nedir?” arayışının başlamasıdır.

“Ben kimin, nereden geldim, nereye gidiyorum?” sorularının cevaplarını arama duygusudur.

Gaybi âlemin sırlarına ilk adımların atılmasıdır.

Gönül çiçeğinin tomurcuklanmasıdır.

Allah'ın ne olduğunu bilme arzusudur.

Allah'a yönelişin başlangıcıdır.

Bir Mürşid-i Kâmil'le hakikat yoluna adım atılmasıdır.

Hazreti Mûsâ'nın Hızır ile ilk buluşması, onun regâibidir.

Her kim Hızır ile hakikat yoluna adım atmışsa onun regâibi başlamıştır.

Regâib, Kur'ân'da geçen reğabe kelimesinden gelir.

Reğabe; teveccüh etmek, rağbet etmek, yönelmek, arzulamak, Hakk'ı anlamayı istemek, ilgi duymak, meyletmek anlamlarına gelir.

Tevbe Sûresi 59: “İnnâ ilâ Allâh râgıbûn.”

İnnâ ila Allah : Biz, sadece, Allah,

Râgıbûn : Regâib, istekli, teveccüh, rağbet eden, yönelmek,

Meâli: “Biz sadece Allah’a teveccüh ederiz.”

Kalem Sûresi 32: “İnnâ ilâ Rabbinâ râgıbûn.”

Kalem Sûresi 32:

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ

Asâ rabbunâ en yubdilenâ hayren minhâ innâ ilâ rabbinâ râgıbûn

Asâ rabbu na : Umulur ki, belki, rabbimiz, bizi vücûdlandıran,

En yubdile-nâ : Değiştirme, değişiklik, bedel, yerine yenisini koyma,

Hayren min ha : Ondan daha hayırlı, daha iyi,

İnnâ ila rabbi na : Biz, rabbimiz, bizi vücûdlandıran,

Râgıbûne : İstekli, isteyen, rağbet eden, ilgi, teveccüh, regâib, arzu,

Meâli: “Umulur ki biz; bizi vücûdlandırana anlarınız, hâl ve gidişatımızı hayr üzere değiştiririz, biz sadece bizi vücûdlandırana teveccüh ederiz.”

Regâib, hakikatleri arayanların gönüllerinde bir ışığın tecessülü etmesidir.

Regâib, “Allah nedir?” sorusunun arayışının, insanın gönlüne düşmesidir.

Kandilin ışığı gibi, hakikati arayış ışığı, kimin gönlünde ışıldamışsa onun regâibi başlamıştır.

Regâib; gaybî boyutun açılışı da demektir.

Varlığın görünmeyen bilinmeyen boyutunun, ne olduğunu anlamak isteyen kimselerin gönlünde olan arayışın ilk kıvılcımlarıdır.

Gaybî boyutunun hakikatlerinin, güneşin doğuşunun ilk ışıklarının belirmesi gibi, insanın gönlünde yavaş yavaş tecelli edişidir.

Gel kardeşim! Halk oluşun sırlarını arayanlardan olalım.

Gel kardeşim! "Allah nedir, var mıdır, yok mudur, varsa nerededir?" sorularının cevaplarını arayanlardan olalım.

Gönlümüze regâib ışığı yananlardan olalım.

Muhammedî şuurun doğuşuna erenlerden olalım.

Gönül rahminde, Muhammedî şuurun ışığı yananlardan olalım.

Ey kardeşim!

Bil ki Regâib: Hakk'ı aramanın, Hakk'a yönelmenin, Hakk'a teveccüh etmenin, Hızır ile buluşmanın, Hakk yoluna intisap etmenin sırrıdır.

Bil ki Miraç: Nice makam görmenin, tenden câna urûc etmenin, bir bir hakikat kapılarını açmanın, nice hakikate şahit olmanın sırrıdır.

Bil ki Beraat: Benlikten, gururdan, kibirden, şirkten kurtulmanın, beraat etmenin sırrıdır.

Bil ki Bayram: Hakk'a kavuşmanın, birlik olmanın, Hakk ile Hakk olmanın sırrıdır.

Tüm bunların ilk başlangıcı regâibtir.

Gönlünde regâibin ilk kandili yanmışsa, ilk ışık doğmuşsa, o ışık seni nice makamlara eriştirecektir.

O ışık senin gönlünde doğan ilâhi aşktır.

O aşk seni maşuğuna eriştirecektir.

Gel kardeşim!

Kur'ân'da sunulan regâib makamına erelim.

Regâib ile açılan nice kapılardan geçelim.

Regâib ile başlayan miraç yolculuğuna adım atalım.

Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

MİRAC MAKAMI

Gel kendine miraç eyle.

Sana şah damarından yakın olan Allah'a urûç eyle. Kâf Sûresi 16

Gel, vücûdun Zâtına yönel.

Kendinden O'na yol bul.

Bil ki senin vücûdunun Zâtı Allah'tır.

Kendinde O'nu bul.

Gel Allah'a miraç eyle.

Allah'a, ilmîl yakîn, aynel yakîn, hakkâl yakîn ol.

Miraç'ı göklere çıkılıyor sanma.

Allah sendedir, gayrı sanma

Varlığın özünde bul O'nu

Gökte sanıp aldanma.

Gel kendine miraç eyle.

Gel Allah'ı kendinde bul.

Gel nice sırlara kendi vücûd şehrinde şahit ol.

Senin vücûd şehrinin Sultanı O'dur.

Sakın vücûdu kendinin sanma.

Ne ararsan kendinde ara.

Uzakta, gökte arama.

Bil ki Allah'ın tüm sırları sendedir.

Senin bedeninin O'nun kendi kitâbıdır.

Ne ararsan O kitâbta ara.

Kulların yazdığı kitaplarda O'nu arama.

Gel kendine miraç eyle.

Kendi vücûd şehrine gir.

Ne ararsan orada ara.

Bil ki hakikat ordadır.

Bil ki nice sorunun cevabı oradadır.

Meâric Sûresi 3:

مَنْ اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ

Minallâhi zîl meâric

Min Allâhi : Allah'tan, Allah'ın,

Zî : Sahibi, Zâtı, kendisi,

El mearic : Miraçlar, manevi yolculuk, ulvî makamlar, urûc

Meâli 1: "Ulvî makamların sahibi Allah'tır."

Meâli 2: "Vücûdun zâtı olan Allah'a miraç eyle."

Miraç; kendi vücûdunda Allah'a şahit olma yolculuğudur.

Miraç, ilm-i ledün yolculuğudur.

Miraç, ilâhi aşk yolculuğudur.

Miraç; Âdem'den Muhammed'e nice Resûl Nebîyi kendinde bulma yolculuğudur.

Gel kendine miraç eyle.

Gel kendinde olan Allah'a miraç eyle.

Gel kendi varlığından çık, Allah'ın ulviyetine miraç eyle.

Gel kardeşim düşünelim.

Nedir miraç?

Nedir meâric?

Nedir ulvî makamlar?

Bu makamların vücûddaki karşılığı nedir?

Âdem boyutundan Muhammed boyutuna akıp gelen ulvî boyutlar nedir?

Gel düşünelim kardeşim.

Nedir bizdeki Âdem boyutu, Havva boyutu?

Âdem'in çocukları boyutu nedir?

Peki, nedir ikiz olan, Hâbil boyutu, Kâbil boyutu?

Nedir Şit boyutu?

Şit'den gelen İdris boyutu?

Nedir, İdris'den gelen Nûh boyutu?

Peki ya nedir, Nûh'un 4 oğul boyutu?

Yâfes, Sâm, Hâm, Kenan boyutu?

Sâm boyutundan gelen Hûd, Sâlih, Âzer boyutu nedir?

Âzer boyutundan gelen İbrâhîm, Haran, Nâhur boyutu nedir?

Haran'dan gelen Lût boyutu nedir?

Ya, İbrâhîm'e bağlı olan, Sâre boyutu, Hâcer boyutu?

Peki ya, İbrâhîm'den gelen, İsmâil, İshâk, Medyen boyutu nedir?

Medyen'den gelen Şuâyb boyutu nedir?

Sâre'den doğan İshâk boyutu nedir?

Peki ya Hâcer'den doğan İsmâil boyutu nedir?

İshâk'tan akan, Yâkûb boyutu, Ese-İys boyutu nedir?

Ese-İys'den gelen Eyyüb, Zulkifl boyutu?

Peki, Yâkûb boyutunun on iki oğul boyutu nedir?

Nedir, "Ruben, Yehûdâ, Levi, Naftali, Dan, Aşer, Şimon, Zevulun, İsâhar, Gad, Yûsuf, Benyamin" boyutları?

Yehûdâ boyutundan gelen, Davud boyutu nedir?

Davud boyutundan gelen Süleyman boyutu nedir?

Ya, Levi boyutundan gelen İmrân âilesi nedir?

İmrân boyutundan gelen, Mûsâ, Hârûn boyutları nedir?
Hârûn boyutunun açtığı, İlyâs, Elyâsa boyutu nedir?

Ya, Yûsuf boyutundan açılan, Efrâim, Mişâ, Rahmet boyutları nedir?

Efrâim boyutundan gelen, Nûn ve Yuşâ nedir?

Peki ya nedir, Benyamin boyutundan gelen, Matta, ondan gelen Yûnus boyutu?

Hârûn boyutundan gelen, Üzeyr boyutu nedir?

Nedir Üzeyir'in üzerine bindiği eşek boyutu?

Süleyman boyutundan filizlenip gelen, Zekeriyâ boyutu nedir?

Zekeriyâ'dan gelen Yahya boyutu nedir?

Süleyman boyutundan akıp gelen İmran boyutu nedir?

İmran boyutundan süzülen bakire Meryem boyutu nedir?

Ya, Meryem boyutundan gelen İsâ boyutu nedir?

Ya, İsmâil boyutundan akıp gelen sırlar?

Tüm boyutların kaynağı olan, Abdullah ve Âmine-Emine'den süzülüp gelen Muhammed boyutu nedir?

Ya, nedir Abdullah makamı, Âmine-Emine-Eminlik makamı?

Muhammed boyutu; ancak ve ancak Abdullah makamına eren, yani kulluk boyutuna eren ve Âmine'lik yani eminlik boyutuna erende tecelli eder.

Ya, tüm boyutların sahibi olan Allah boyutu nedir?

Evet, gel kardeşim.

Miraç sırrına ermek istersen, dön kendi vücûduna, kendi vücûdunda miraç et.

Miraç et ki, tüm boyutları bir bir gör.

Yılda bir kez miraç kutlamak hoş olsa da, gerçek olan miraç ile tanış.

Bil ki Miraç;
Seni senden alır, âlemin sahibine seni teslim eyler.
Baş gözünün ardında olan, gönül gözüyle görmeyi öğretir.
Gel kardeşim, miraç'ın sırrı olan, tenden cana olan yolculuğa adım at.

Miraç; kişinin ulvî makamlardaki idraki ilerleyiştir, yükselişidir, yolculuğudur.

Miraç, urûc aynı kökten gelir.

“Urûc” ulviyette yükselmek anlamına gelir.

Oruç kelimesi de aynı kökten gelir.

Miraç iki kısımdır.

İlki; beden şehrini anlamak için olan, ilmî, idrâkî yolculuk; bu bedenli olan boyuttur, yani bedenin işleyişini anlama yolculuğudur.

Bedenin işleyişi olan, zikir, fiil, sıfat, zât boyutunu anlamak için olan tefekkürî yolculuktur.

İkincisi, bedensiz olan yolculuktur.

Yani, cân boyutunda olan, zevk, hayret, seyir boyutudur.

Bu boyutta; Rûh, Nûr, Hû, Ehad, Âmâ boyutlarının zevk-i seyri vardır.

Gel kardeşim miraç nedir düşünelim.

Gel kendi vücûdlarımıza dönelim, vücûd şehrinin sırlarına erelim.

Kardeşim bilelim ki Miraç:

Tenden cânâ olan ilmî, irfânî bir yolculuktur.

Vücûd boyutumuzda olan, Âdem boyutundan Muhammed boyutuna akıp gelen boyutları anlayabilmektir.

Enfûsî âlemimizde aslımıza ulaşma yolculuğudur

Kendi aslımıza erme yolculuğudur.

Vücûdun Zâtını idrak etme, o Zâta teslim olma yolculuğudur.
Varoluşu ve var edeni idrak etme yolculuğudur.
Tevhîd'e ulaşma yolculuğudur.
Allah hakikatine erme yolculuğudur.
Kulluk şuuruna ulaşma yolculuğudur.
İslâm makamına erme, o makamın hissiyle davranış olan
Müslüman olarak yaşama yolculuğudur.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Miracın sırrına erelim.

Kendi iç âlemimizde miraç edelim.

Kendimizde nice hakikatlere şahit olalım.

MİRAC EYLE

Yerde gökte nice âlem
Mânâ dolu benî âdem
Hakk'a giden nice kadem
Hep sendedir miraç eyle

Kurdun, kuşun nice dili
Nice kulun nice hâli
Her beşerin nice derdi
Hep sendedir miraç eyle

Resûl Nebî nice yârân
Tevrat İncil hem de Kur'ân
Sûre âyet nice ihsân
Hep sendedir miraç eyle

Allah denen ûlvi kudret
Nice lütuf nice rahmet
Nice makam nice hikmet
Hep sendedir miraç eyle

Dön kendine miraç eyle
Tenden câna urûc eyle
Nice sırrı kendinde bul
Senden Hakk'a miraç eyle

BERÂT SIRRI

“Berâetun min Allah” Tevbe Sûresi

Allah'ta berâete mazhâr olmak, arınmaktır, kurtulmaktır, safileşmektir.

Berât:

Allah'ın ulviyetinde, şirk günahından kurtulmaktır.

Ben de varım gafletinden sıyrılmaktır.

Gurur, kibir, benlik suçundan berât etmektir.

Hatasını, suçunu görüp aff dilemektir.

Fitnelikten, hasetlikten, fesatlıktan uzaklaşmaktır.

Yaratılanı kerih görmekten arınmaktır.

Varlığın sûretinden geçmektir.

Nice mânâyâ kapılar açmaktır.

İnsan makamına erişmektir.

İslâm elbisesi giymektir.

Sâlih insan olmaktır.

Berât (Berâet): Temize çıkmak, uzaklaşmak, kurtulmak, temizlenmek, suçundan aklanmak, saflaşmak, beri durmak yani tüm kötü hâllerden uzak durmak, gibi anlamlara gelir.

Tevbe Sûresi 1:

بِرَاءةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

Berâetun minallâhi ve resûlihî ilâllezîne âhedtum minel muşrikîn

Beraetun	: Suçsuzluk, aklanma, temizlenme, saf, kurtulma,
Min Allah	: Allah, Allah'ın, Allah'tan,
Ve resûli-hi	: Resûlü, hakikatleri gösteren,
İla ellezin	: İçin, göre, ancak, kimseler,
Ahed tum	: Ahd, sözleşme, söz verme, sözüne uyan, siz,
Min el muşrikîne	: Ortak koşmak, kendine varlık isnat etmek, şerik koşmak,

Meâli: "Allah'ın yüceliğinin yanında kendine varlık isnat edenler; hakikatlerin sözlerine uyan kimseler olduklarında, Allah ve resûlünü anladıklarında, şirkten kurtulurlar."

Berât sırrı, şirkten berât etmektir.

Ben de varım günahından kurtulmaktır.

Gel kardeşim berât edelim.

Allah'ı bilelim, O'na teslim olalım.

O'nun ulviyetini her yerde görelim.

Tenlerin ve canların O olduğunu bilelim.

Evvel'in, Âhir'in, Zâhir'in, Bâtın'ın O olduğunu bilelim.

O'ndan gayrı bir şey olmadığını bilelim.

Berât:

Tüm kötü hâllerden uzak durmaktır,

Ayrımcılıktan kurtulmaktır,

İkilik hâllerinden arınmaktır,

Ara bozuculuktan, dedikodu yapıp arkadan çekiştirmekten uzak durmaktır,

İnsanların ayıbını aramaktan, sırlarını araştırmaktan, alaya almaktan, kötü isimler lakaplar takmaktan uzak durmaktır,

İnsanları inançlarına göre ayırmaktan kurtulmaktır,

Biz ve onlar demenin meydana getirdiği ikilik illetinden kurtulmaktır,

İnsanları ve yaratılan herhangi bir varlığı kerih görmekten kurtulmaktır,

Birilerinin hakkını yemekten, çalmaktan, çırpılmaktan,

Gurur, kibir, benlik gibi hâllerden beri durmaktır,

Şirk günahından kurtulmaktır,

Kendine varlık isnat etmek günahından kurtulmaktır.

Allah'a ait olan tüm sıfatları kendine nispet etmek günahından uzaklaşmaktır,

Allah'a ait olan vasıfları bir başkasına isnat edip ona yücelik verme günahından kurtulmaktır.

Gel kardeşim;

Şirkten berât edelim.

Kibirden berât edelim.

Allah'a ait olan nitelikleri kendimize nispet etmekten berât edelim.

Benlik günahından berât edelim.

Şirk;

Allah'a ait olan vasıfları kendimize nispet etmenin adıdır.

Allah'a ait olan vasıfları, ama kendimize ama başkasına nispet ederek, ama kendimizi ama başkasını yüce görmektir.

Allah'a ortak koşmaktır, sen de varsın ben de varım günahıdır.

Anlıyoruz ki "Berât", kişinin şirk günahından kurtulmasıdır.

Eğer kişi Allah'a ait olan nitelikleri kendine nispet ederse şirk günahına düşmüş olur.

Bizim vücûdumuzdaki tüm nitelikler Allah'a aittir.

Bizim bedenimizdeki işleyiş Allah'a aittir.

Yani bedenimizde olan işleyişle sahibi biz değiliz.

Bedenimiz Allah'ın işleyişle çalışır.

Kâlbimiz o işleyişle atar, kanımız o işleyişle dolaşır, tüm organlarımız o işleyişle her an çalışır.

Atomlarımız, hücrelerimiz, dokularımız ve tüm vücûdumuzdaki fiilin fâili Allah'tır.

Aynı zamanda bir taştaki, bir çiçekteki, bir kuştaki işleyiş de Allah'a aittir.

İşte biz; kendimize ve varlığa ait sandığımız işleyişin, Allah'a ait olduğunu anladığımızda, fiil şirkinden kurtulmuş oluruz.

Bizim vücûdumuzdaki sıfatlar Allah'a aittir.

Bizdeki; Hayat, ilim, irâde, semî, basâr, kûdret, kelâm sıfatlarının sahibi Allah'tır.

İşte biz; kendimize ve varlığa ait sandığımız sıfatların, Allah'a ait olduğunu anladığımızda, sıfat şirkinden kurtulmuş oluruz.

Bizim vücûdumuzu tutan zât bizzat Allah'ın kendidir.

İşte biz; kendi vücûdumuzu ve her varlığın vücûdunu tutan zâtın Allah olduğunu anladığımızda vücûd şirkinden kurtulmuş oluruz.

Tevbe Sûresi 1. âyette bizlere bu hakikat açıklanıyor.

Anlıyoruz ki cümle kâinatta fiiliyle, sıfâtıyla, zâtıyla tecesselli eden Allah'tır.

Biz bilmezlikle kendimize ve varlığa ait nitelikleri, kendimize ve varlığa isnat etmişiz ve şirke düşmüşüz.

Ama kendimiz ama hiçbir varlık kendini var edemez.

Kendi sistemindeki hiçbir niteliğinde sahibi değildir.

Her varlığın kendindeki tüm nitelikler, tüm yücelikler Allah'a aittir.

Eğer biz kendimize, fiil, sıfât, vücûd isnat edersek, bunun adı şirktir.

Allah'a ait olan yüceliği ve niteliği, kendimize ve birine isnat etmek şirktir.

İşte bu şirkten kurtulmanın adı "Berât"tır.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Berât'ın sırrına erelim.

Allah'ın ulviyetinde yokluğumuzu bilelim.

RAHMET MAKAMI

Gel kardeşim!

Birbirimize merhametli davranalım.

Birbirimizi hor görmeyelim.

Hiç kimseye kötülük etmeyelim.

Allah'ın merhametini anlayalım, ona göre davranalım.

Allah'ın rahmetine ulaşmış kimseler, huzurludur.

Onlar çevrelerine huzur verirler.

Onların gönülleri ilâhi aşkla doludur.

Onlar umutsuza umut olurlar.

Onlar gönüllerden karamsarlığı kaldırırılar.

Onlar sıkıntısı olan kimselere koşarlar.

Onlar ilim, irfan ehilleridir.

Onlar rahîm ve rahmân makamlarına ermiş kimselerdir.

Onlar rahmet makamına ermiş kimselerdir.

Onlar âlemlere rahmet olarak gelmenin ne olduğunu bilirler.

Onlar şefkât ehli dirler.

Onlar koruyucudurlar, sevgi doludurlar.

Onlar ihtiyacı olanın ihtiyacını gidermek için koşarlar.

Onlar tevâzû sahibidirler.

Hiç kimseye, hiçbir varlığa hor bakmazlar.

Onlar tüm varlığın kaynağının Allah olduğunu bilirler.

“İlâ Allah merciu kum-sizin kaynağınız ancak Allah'tır.”

Hûd Sûresi 4

Onlar rahîm makamına ermişlerdir.

Rahîm makamı, tüm varlığın Allah'ın özünden süzülüp gelme makamıdır.

Nasıl ki bir ağaç, bir tohumdan açığa çıkıyorsa, bu âlem de Allah'ın özünden açığa çıkmıştır, bu her an da böyle devam etmektedir.

Rahmân makamı da, rahîmden açığa çıkan her şeyin tecellilerle kuşatılmasıdır.

Tohum rahîmdir, ağaç rahmândır.

Tohumda ne varsa o açığa çıkar.

Rahîmde ne varsa, açığa çıkan rahmânda o vardır.

Rahîm de rahmân da Allah'ın rahmetiyle kuşatılmıştır.

Rahîm makamına ve rahmân makamına erenler, rahmet makamına ererler.

Tüm varlığın Allah'ın rahmetiyle kuşatıldığını bilirler.

Rahmet makamına erenlerin tüm davranışları, merhamet üzeredir.

Onlar yaratılan her varlığa rahmet üzere davranırlar.

Çünkü onlar bilirler ki her varlığın evveli de, âhiri de, zâhiri de, bâtını da Allah'tır. (Hadîd Sûresi 3)

Onlar varlığa Hakk nazarıyla bakarlar.

Onlar çevrelerine merhameti hissettirirler.

Onların bedenlerinden çevrelerine rahmet enerjisi yayılır.

Kim onların yanında bulunsa, onlara tanımlanamaz bir huzur akar.

Rahmet ehli bir kişinin bedeninden rahmet enerjisi yayılır.

Onlar çalışkandır, ilim üzeredir, edeb üzeredir.

Onlar ilâhi huzura ermiş kimselerdir.

İlâhi huzura ermek, Allah'ın merhametine kavuşmaktır.

Enbiyâ Sûresi 107:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil âlemîn

Ve mâ erselnâ ke : Göndermedik, sunmadık, açığa
çıkarmadık, sen,

İllâ rahmeten li el âlemin : Rahmetten başka, âlemler için,
kimseler,

Meâli 1: “Seni âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için göndermedik.”

Meâli 2: “Biz seni bütün her şeye rahmet ile davranmandan başka bir şey için açığa çıkarmadık.”

Enbiyâ Sûresi 86: “Ve edhálnâ hum fî rahmetinâ innehum mines sâlihîn.”

Meâli: “Onlar merhamet makamımıza dâhil oldular, muhakkak ki onlar iyi kimselerden oldular.”

Enbiyâ Sûresi 84: “Böylece o da aradığı cevapları Bizde buldu. Böylece sıkıntılı hâllerin içinden geçerek Bizi anlayanlardan oldu. O sunduğumuz hakikatlere ehil olanlardandı ve onunla birlikte onun gibi hareket edenler Bize ait olan rahmet üzere oldular ve hep Bizi anan kullardan oldular.”

Âl-i İmrân Sûresi 107: “Hakikatleri anlamış olanların yüzlerinde huzur vardır. Öyle ki onlar Allah’ın rahmetini içlerinde hissederler, onlar devamlı o halde hareket ederler.”

Kur’ân’ı incelediğimizde anlıyoruz ki, Allah’ı bilenler, ona teslimiyet ve tevekkül içinde olanlar, rahmet makamına eren kimselerdir.

Onlar Kâmil kimselerdir.

Kâmil kimseler, çevrelerine iyi davranan, insanların huzuru için uğraşan kimselerdir.

Kâmil insanların bedenlerinden akan enerji rahmet enerjisidir.

Onlar Allah'ı hatırlatırlar.

Onların yanında bulunduğumuzda, dünyalık sıkıntılarımızın etkisi azalır.

Dünyalık sıkıntılarımızı aşmak için kendimizi azimli hissederiz.

Çünkü Kâmil kimselerin etrafında bulunanlar, hayata daha güçlü sarılırlar.

Onların gönülleri Allah ile meşguldür.

Onların gönülleri hakikatleri anlamak ile meşguldür.

Onlar dünyanın malına, mülküne, şanına, şöhretine esir olmazlar.

Onların gönülleri Allah'a teslim olmuştur.

Onların aklına zerrece birini hor görmek gelmez.

Onların aklına zerrece birine zarar vermek gelmez.

Onların gönüllerine zerrece birini kandırmak, birine çıkar için davranmak asla gelmez.

Gel kardeşim!

Rahmet makamına erelim.

Rahîm olan rahmân olan Allah'ı layıkıyla anlayalım ve layıkıyla O'na teslimiyet ve tevekkül içinde olalım.

Kimseyi hor görmeyelim.

Bilelim ki hepimizin vücûdu Allah'ın kürsüsüdür.

Allah, hiçbirimizden ayrı değildir.

Gel kardeşim!

İhtiyacı olana koşalım.

Umutsuza umut olalım.

Sevgiyle saygıyla davranalım.

Kimseye zerre kadar kötülük etmeyelim.

Merhametli davranalım, şefkâtli davranalım.

Bilelim ki merhametli olanların gönülleri huzur içindedir.

Gel kardeşim!

Rahmet makamının ne olduğunu bilelim.

Rahîm ve rahmân makamlarından sonra açılan rahmet makamını gönlümüzde hissedelim.

Kur'ân'ın sunduğu rahmet kelimesini tüm vücûdumuzda hissedelim.

GÖNLÜN FECRE ERSİN

Allah'ı bilmeyen gönül karanlıktadır.
Her varlıkta O'na şahit olmayan gönül gaflettedir.
Kibir içinde olan her zaman karanlıktadır.
Gönlü gaflette olan, karanlıkların mahzenindedir.
Gel gönlünde Güneş doğsun.
Gel gönlün karanlıktan kurtulsun.
Gel gönlün Fecre ersin.
Nasıl ki Dünyanın Fecri vardır.
Tan yeri ağarır, aydınlık yavaş yavaş gelir.
Güneş karanlığı yarar, karanlık yok olur.
Ve güneş doğar.
Güneş doğar, her şey apaçık görünür olur.
Kuşlar cıvılda, çiçekler açar olur.
Gel gönlün karanlıkları yarsın, aydınlığa ersin.
Gel gönül gözün her yerde Hakk'ı görür olsun.
Gel Gönlün Fecre ersin.
Allah'ın vechi her yerden görünür olsun.
Gel Allah'a kendinde şahit ol.
Gel her varlıkta O'nu görür ol.
Gel senlik benlikten kurtul, seni beni tutan Zâta şahit ol.
Gel kalma ikilikte, tekliğe erer ol.
O sana şah damarından yakındır.
Gel O'nu kendinde bulur ol.

Gel kibir esaretinden kurtul.
Kibrin karanlığını bitir.
Gönlünde Fecr vakti tecelli etsin.
Gönlün aydınlansın, ferahlasın, huzura ersin.
Gel varlıktaki işleyişe bak.
Gel varlığın hareketliliğine bak.
Onu hareketlendirene bak.
Gel doğuşa bak, şekillenmeye bak, yaşamın sürecine bak.
Eğer varlığın varoluşunu anlarsan, varlığı var eden ilâhi kudreti de anlayacaksın.
Ve o kudreti kendin de ve her varlıkta göreceksin.
Ve karanlıktan aydınlığa çıkacaksın.
Hiç unutma Allah'ı bilmeyen gönül karanlıktadır.
Allah'ı bilmeyen gönül kördür.
Göz hiç karanlıkta görebilir mi?
Işık olmazsa göz hiç görür olabilir mi?
Gel karanlık bitsin aydınlık gelsin.
Bu karanlığın bitişi, senin her varlıkta Allah'a şahit olmanla başlar.
Ve gönlün Fecre erer.
Gel gönlünün Fecri doğsun.
Gönlün aydınlığa ersin.
Gönül gözlerin görür olsun.
Gönlün ışığa erer olsun.
Işık seni sarar olsun.
Fecr vaktin mübarek olsun.

Fecr Sûresi: “Ve el fecri ve leyâlin aşr ve el şef ve el vetr vel leyli izâ yesr, hel fî zâlike kasemun lizî hicr, e lem tere keyfe feale rabbuke bi adn.”

1-

وَالْفَجْرِ

Vel fecr

Ve el fecri : Şafak, tan, doğuş zamanı, karanlıktan aydınlığa

1- Karanlıktan aydınlığa.

2-

وَالْيَالِ عَشْرِ

Ve leyâlin aşr

Ve leyâlin : Gece, karanlık, zulmet, cehaletin karanlığı,

Aşrin : On, kısım, bölüm, grup, tamam olmak, bütün,

2- Ve kısım kısım cehalet karanlığının bitişine.

3-

وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ

Veş şefi vel vetr

Ve el şefi : Çift, ikiliğin birlikte birleşimi, çokluğu bir eden,

Ve el vetri : Tek, yalnız,

3- Ve çiftten, tek olanda birleşmeye.

4-

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرُ

Vel leyli izâ yesr

Ve el leyli : Gece, zulmet, karanlık, cehaletin karanlığı,

Îzâ yesri : Olduğunda, geçip gitmek, kaybolmak, kolay, hızlı, seri, gizli,

4- Ve cehalet karanlığının kaybolup gidişine.

5-

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

Hel fî zâlike kasemun lizî hicr

Hel fi zalike : Var değil mi, vardır, işte bunun içinde,

Kasemun : Yemin, ant, sağlam, noksansız

Li zi : İçin, sahip, Zât,

Hicr : Tam akıl sahibi, engel olan, taş, bırakan, ayıran,

5- İşte bunların içinde, hakk ile batılı ayıran tam akıl sahipleri için, sağlam deliller vardır.

6-

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

E lem tere keyfe feale rabbuke bi âd

E lem tere : Görmedin mi, anladın değil mi?

Keyfe feale : Nasıl, fail olan, yapan, işleyen,

Rabbu-ke : Rabbin, seni vücûdlandırıran,

Bi âdin : Ad kavmini, âdetlerde kalan, egolarda kalan, isim, nam,

6- Rabbinin nasıl fâil olduğunu anladın değil mi? Ad kavmini tanıdın.

Meâli: “Karanlıktan aydınlığa ve kısım kısım cehalet karanlığının bitişine ve çiftten, tek olanda birleşmeye ve cehalet karanlığının kaybolup gidişine. İşte bunların içinde, Hakk’ı anlamak üzere işletenler için, sağlam deliller vardır. Rabbinin nasıl fâil olduğunu anladın değil mi? Âdetlerde kalanları tanıdın değil mi?”

Gel kardeşim!

Gönlümüz fecre ersin.

Hakk ve hakikatler güneş gibi doğsun.

Gönlümüz karanlıktan kurtulsun, aydınlığa erişsin.

Kur'ân'dan sunulan muhteşem fecr hakikati, gönlümüzde tecelli etsin.

Kur'ân'dan sunulan her kelime gönlümüzde mânâ bulsun.

Kur'ân, gönül gözümüzle okunur olsun.

MÜ'MİN OLAN ZULÜM ETMEZ

- Gönlüne iman yerleşen hiç zalim olabilir mi?
Allah hakikatine eren, hiçbir kimseye kötülük edebilir mi?
Her yerde Hakk'a nazar eden, hiçbir varlığa hor bakabilir mi?
Mü'min olan zerre kadar da olsa, zulüm edebilir mi?
Kimsenin hakkına girebilir mi?
Kışkırtma, bölme, parçalama içinde olabilir mi?
Fitnelik, fesatlık, hasetlik içinde olabilir mi?
Ayrımcılık içinde, dışlama içinde olabilir mi?
Allah'a iman eden kimse, "bizden, bizden değil" ayrımcılığına düşebilir mi?
Gaddar olabilir mi, acımasız olabilir mi?
Öfke, nefret içinde olabilir mi?
Bir kimseyi, bir topluluğu aşağılama, hor görme içinde olabilir mi?
Alay etme, eksik arama, dedikodu, çekiştirme içinde olabilir mi?
Bir kâlbde hem Allah inancı hem de zalimlik olabilir mi?
İman eden kimse zalim olabilir mi?
Allah'a teslimiyet içinde olan kimse, kötülük içinde olabilir mi?
Kimseyi küçük görebilir mi?
Kendini yüce, seçilmiş görebilir mi?
Bir kimseye sinsilik içinde olabilir mi?

Kimsenin yuvasına, malına göz dikebilir mi?

Evine barkına çökebilir mi?

Zerre kadar da olsa hiç zulüm edebilir mi?

Kur'ân en güzel cevabı veriyor.

Okuyabilene duyabilene ne mutlu...

Mü'minin Sûresi 62: "Ve hum lâ yuzlemûn."

Meâli: "Onlar kimseye zulüm etmezler."

Mü'minin Sûresi 62: "Ve lâ nukellifu nefsen illâ vusahâ ve ledeynâ kitâbun yantıku bil hakkı ve hum lâ yuzlemûn."

La lâ nukellifu	: Yok, biz, yükümlü, mükellef, sorumlu, vazifeli, eksiksiz,
Nefsen	: Nefs, kişi, kişinin öz varlığı, kendi bedeni, kendisi,
İlla vusa-hâ	: Başka, ancak, sadece, var, onun gücü, kapasitesi,
Ve ledeynâ	: Katımızda, bize ait,
Kitabun yantıku	: Kitâb, konuşan kitâb, söyleyen, natık,
Bi el hakkı	: Hakk'ı, hak ile, doğru, hakikat,
Ve hum la yuzlemun	: Onlar, yok, zulümde olmaz, kötülük, haksızlık,

Meâli: "Ve onlar, kendi bedenlerini eksiksiz bir şekilde tutanın Bizden başkası olmadığını bilirler. Ancak kapasitelerince hareket ederler. Bize ait olan hakikatleri konuşan bir kitâbtırlar. Onlar hiç kimseye kötülük etmezler."

Mü'min olan, her yerde Hakk'a nazar edendir.

Allah'tan emin olandır.

Vücûdların sahibinin Allah olduğunu görendir.

Onlar kimseye kötülük edemezler.

Çünkü onlara göre artık kimse yoktur.

Onlara göre sadece Hakk vardır.

Ve onlar her an Hakk ile beraberdir.

İsrâ Sûresi 71: “Yevme nedû kulle unâsin bi imâmihim fe men ûtiye kitâbehû bi yemînihî fe ulâike yakreûne kitâbehum ve lâ yuzlemûne fetilâ.”

Yevme nedu	: Gün, vakit, an, zaman, davet, çağırma,
Kulle unasin	: Hepsi, insanlar,
Bi imami-him	: Önder, yol gösteren, imamları ile, onlar,
Fe men utiye kitabe hu	: Sonra, kim, verilen, kitâb, vücûd kitabı, o
Bi yemini-hi	: Diriliği anlayan, onun sağında,
Fe ulaike yakreun	: Böylece, işte onlar, okur, idrak eder,
Kitabe hum	: Kitâb, vücûd kitabı, varlık kitabı, onlar,
Ve la yuzlemune	: Yok, zulüm, kötülük,
Fetilen	: Az da olsa, kıl kadar, zerre kadar,

Meâli: “Bütün insanları her an hakikatlere davet ederiz. Onlara yol gösteririz. Sonra da kim ona verilen vücûd kitabındaki o diri olanı anlarsa, işte onlar vücûd kitâblarını idrak edenlerdir ve onlar zerre kadar kimseye kötülük etmezler.”

İşte onlar, onlara sunulan vücûd kitabını okuyanlardır ve onu anlayanlardır ve onlar kimseye zerre kadar zulüm etmeyenlerdir.

İşte onlar mü'minlerdir.

En'am Sûresi 82: “Ellezîne âmenû ve lem yelbisû îmanehumbi zulmin ulâike lehumul emnu ve hum muhtedûn.”

Meâli: “İman eden kimseler, inançlarını zulüm ile karıştırmazlar. İşte onlar güvenilir olanlardır ve onlar doğru yolu bulanlardır.”

En'âm Sûresi 70: “Ve zerillezînettehazû dînehum leiben ve lehven ve garrethumul hayâtud dünyâ.”

Meâli: “Dünya hayatının çıkarına kapılanlardan, dini inançlarına kendi şahsi çıkarları için sarılanlardan uzak dur.”

Kur'ân ne güzel cevaplamış.

Allah'a iman eden kimse:
Zerre kadar da olsa zulüm etmez.
Hiç kimseye kötülük etmez.
İmanını kendi çıkarı için kullanmaz.
İnsanların arasını açmaz.
Bölücülük, kışkırtıcılık, ötekileştirme içinde olmaz.
Fitnelik, fesatlık içinde olmaz.
Gurur, kibir içinde olmaz.
Öldürmez.
Acılar vermez.
İçinde zerre kadar öfke, kin, nefret, gurur, kibir gibi hâller barındırmaz.
İnsanların eksiğini gediğini aramaz.
İnsanların ırzına, namusuna, malına, mülküne tasallut etmez.
İnsanların yaşam hakkına tasallut etmez.
Gel kardeşim!
Kur'ân'ı okuyalım, anlayalım ve uyalım.
Allah'a iman etmenin ne olduğunu layıkıyla anlayalım.
Şahitlik mertebesine erelim.
Mü'min olalım.
İman sahibi olalım.
Gel kardeşim!
Kâlbimizde zerre kadar kötülük taşımayalım.
Hiçbir kimseye zerre kadar kötülük etmeyelim.
Ve şu âyeti hiç unutmayalım; "lâ yuzlemûne fetîlâ-iman sahibi olan zerre kadar da olsa kötülük etmez."

DOĞRU DÜZGÜN KONUŞ

Duy Kur'ân'ı.

Bu muhteşem edeb dolu öğüdü de duy.

Sakın duymazdan gelme.

Gönlünle duy.

Ve hayatına geçir.

“Lisâne sıdkın-Doğru-Düzgün konuş” Şuarâ Sûresi 84

Hazreti İbrâhîm'in duasını duy.

Sen de kâlben bu duayı et.

Ve duanın tecelli etmesi için gayret et.

Lisânın dosdoğru olsun.

Lisânın anlaşılır olsun.

Her sözün ilme dayalı olsun.

Şefkât dolu olsun.

Sevgi dolu, saygı dolu olsun.

Doğru konuş, düzgün konuş.

Yalandan uzak dur.

İspata dayalı konuş.

Mânâyı hissettirecek şekilde konuş.

İçi boş sözler etme.

İlimsel konuş.

Karşındaki kişinin anlayışına göre konuş.

Samimiyetle konuş.

Anlaşılır konuş, net konuş.

Sesini yükseltmeden, bağırmadan konuş.
Tevâzû içinde, tenezzül içinde konuş.
Tebessüm ederek konuş.
Her sözünün ilimde karşılığı olsun.
Doğru konuş.
Konuştuğun her sözü önemseyerek konuş.
Vurgulu, sarsıcı, kendine getirici konuş.
Hakikati hissettirecek şekilde konuş.
Kendini ön plana koymadan, hatta unutturacak şekilde konuş.
Söylediğin mânâ dolu sözlere yönlendirecek şekilde konuş.
Doğru konuş, düzgün konuş.
Sakın aslı olmayan şeyleri konuşma.
Sakın hurafeleri konuşma.
Öncelikle hurafenin ne olduğunu bil.
Sakın zulme sürükleyen şeyleri konuşma.
Zalimlikten döndüren, Sâlih kimse olmaya yönlendiren sözler et.
Ayrımcılık içeren sözler etme.
Fitnelik, fesatlık, hasetlik içeren sözleri asla konuşma.
Birilerini hor gören sözleri asla konuşma.
Dedikodu çekiştirme sözlerinden uzak dur.
Anlam taşımayan, mânâ taşımayan sözler etme.
Yâni mâlâyâni sözlerden uzak dur.
Ara bozucu sözler etme
Ara bulucu sözler et.
Karamsarlığa sokan sözler etme.
Umut veren sözler et.

Zayıf düşürecek sözler etme.
Güçlü hissettirecek sözler et.
İlme kapı açacak sözler et.
İlimden uzak tutacak sözleri sakın konuşma.
Duyduklarını değil, şahit olduklarını konuş.
Okuduklarını değil, ilimsel değer taşıyan bilgileri konuş.
Dosdoğru konuş.
Hakikatleri konuş.
Her sözünün varlıkta karşılığı olsun.
Her sözünün arzda ve semâda karşılığı olsun.
Doğru konuş.
Âriflik ölçüsüyle konuş.
Doğru konuşabilmen için, dosdoğru olan hakikatin yolunda eğitim görmelisin.
Konuya vâkîf olmalısın.
Ârif kişilerden olmalısın.
Hakikatlere erişmelisin.
Tevazûya, tenezzüle erişmelisin.
İlâhi aşka erişmelisin.
Her varlıkta Hakk'ı görmelisin.
Doğru konuş.
Aşk içinde konuş.
Heyecan içinde konuş.
Her sözün Hakkı, hakikati hatırlatsın.
Her sözün edebî, adaleti, insanlığı hatırlatsın.
Her sözün umut versin, amaç versin, hedef versin, güçlük versin.
Doğru konuş, düzgün konuş.

Anlaşılır konuş, net konuş.

Ağzından çıkan ilk sözünde, mânâya yönlendirecek şekilde konuş.

Bilmişlik içinde değil, ilmin sonsuzluğunu hissettirecek şekilde konuş.

Öğretme derdinde değil, öğrenme derdinde olmayı hissettirecek şekilde konuş.

Gel kardeşim!

Hakikati konuşalım.

Dosdoğru, ilme dayalı konuşalım.

Saygı içinde, sevgi içinde, şefkât içinde konuşalım.

Birbirimizi dinleyelim, anlamaya çalışalım.

Gel Hazreti İbrâhîm gibi diyelim.

Allah'a "beni doğru sözler söyleyenlerden eyle" diye dua edelim.

Ve bunu yapmaya gayret gösterelim.

Şuarâ Sûresi 84:

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

Vecal lî lisâne sıdkın fîl âhırîn

Ve e ceale : Kıl, yap, eyle,

Li lisan sıdkın : Konuşan, lisan sahibi, doğru konuşan,

Fi el ahırine : İçinde, sonrakiler, gelecek, diğer, başka,

Meâli: "Beni doğru sözler söyleyenlerden eyle. Bu gelecek olanlar için de örnek olsun."

Şuarâ Sûresi:

69- İbrâhîm'in haberini de naklet onlara.

70- O babasına ve kavmine demişti ki: Siz neye kulluk ediyorsunuz?

71- Dediler ki: Biz putlara kulluk ederiz, böylece hep onlara bağlı kalırız.

72- Dedi ki: Yöneldiğiniz zaman sizi işitirler mi?

73- Size bir yardımı veya bir koruyuculuğu var mı?

74- Dediler ki: Hayır, biz atalarımızı böyle yapıyorlar bulduk.

75- Dedi ki: Öyleyse bakıp da görmez misiniz? Neye kulluk ediyorsunuz?

76- Sizin ve atalarınızın, önceden beri neye taptığınızı düşünmez misiniz?

77- Muhakkak ki onlar düşmandır. Benim için ancak Âlemlerin Rabbi vardır.

78- Ki O beni halk edendir, sonra O bana yol gösterendir.

79- Ki O'dur beni besleyen ve beni sulayan.

80- Müskillerimde O'dur bana şifa veren.

81- Ki O'dur beni sınırlandıran, sonra bendeki diriliğin sahibi.

82- Hatalarımda mağfiret beklediğimdir. Yaratma yasalarıyla her an varlığa sahip olandır.

83- Rabbim! Bana varlığın yaratılışını anlayacak ilahi düşüncüyü bağışla ve beni dosdoğru hakk yolunda çalışanlardan eyle.

84- Beni doğru sözler söyleyenlerden eyle. Bu gelecek olanlar için de örnek olsun.

85- Bendeki tüm niteliklerin, sana ait olduğunun idrakine varmanın huzurunu nasib kıl.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.

Kur'ân'ı tüm gönlümüzle anlayalım.

Ve Kur'ân'ı yaşayalım.

EŞİNİ BUL

Eşini bul.

Sana eş olanı bul.

Duygularına, düşüncelerine eşit olanı bul.

İlgi alanına, heyecanlarına eş olanı bul.

Aşkını bul.

Bil ki aşk ve eş birdir.

Aşkını, sevgini bul.

Seni heyecanlandıranı bul.

Bil ki huzur ve mutluluk eş olanlardır.

Evlenmek için evlenme.

İkimizin maaşı yeterli olur diye evlenme.

Zengin, varlıklı diye evlenme.

Yakışıklı, güzel, herkesin gözü onda diye sakın evlenme.

Evi var, arabası var, işi var diye evlenme.

Elbette bunların olması da güzel!

Ama önemli olan eşini bulman!

Merhametli, şefkâtlı, sevgi dolu eşini bul.

Eş olabilmek, merhameti, şefkâti, sevgiyi arttırır.

Eş sana eş olandır, duyguları ve düşünceleriyle sana benzeyendir.

Rum Sûresi 21: "Huzur bulmanız ve sevgili olmanız ve merhametli olmanız için size eşler verildi."

Eş sana eş olandır,

Seninle eşit olandır.

Duyguları, düşünceleri sana benzeyendir.

İlgileri, alakaları sana benzeyendir.

Ortak duyguların eşit olmasıdır.

Sana aşk olandır.

Sana sevgi olandır.

Sana sıcaklık verendir.

Seni mutlu, huzurlu edendir.

Bak Kur'ân ne güzel uyarmış.

Eşini bul ve onunla huzurlu, mutlu ol.

A'râf Sûresi 189: "Ceale minhâ zevcehâ li yeskune ileyhâ."

Ve ceale min ha : Kıldı, yaptı, düzenledi, ondan,
Zevce ha : Eş, çeşit, tür, aynı yolda olan, benzer,
Li yeskune ileyha : Beklemek, durmak, sükûn bulması, huzur,
onunla,

Meâli: "Eşinizle mutlu ve huzurlu olmanız için, sizleri eş olarak yarattı."

Kur'ân'da ne güzel belirtilmiş.

Eşini bulursan, mutlu huzurlu olursun.

Onunla heyecan bulursun, onunla eş olursun.

Evlilik mutluluk, huzur içindir.

Mutlu olanlar, daha azimli çalışırlar.

Huzurlu olanlar, ailesi için koşarlar.

Eşim, evlatlarım duygusuyla üretken olurlar.

Türkler kapının eşiğine de eş demişler.

Neden çünkü kapı da, eşiği de aynı ağaçtan yapılıyor.

O eşikten ancak eş olanlar geçer.

Ne güzel değil mi?

Kur’ân ne güzel bildiriyor; “Allah size eşler verdi sen de eşini bul.”

Nahl Sûresi 72: “Vallâhu ceale lekum min enfusikum ezvâcen ve ceale lekum min ezvâcikum benîne ve hafedetên ve rezakakum minet tayyibât.”

Ve Allah ceale lekum	: Allah, kıldı, yaptı, sundu, size,
Min enfusi-kum	: Kendiniz, nefis, siz,
Ezvacen	: Aynı yolda olan, eş, tür, cins,
Ve ceale lekum	: Kıldı, yaptı, sundu, kıldı, size,
Min ezvac kum	: Eş, tür, cins, aynı yolda olan, siz
Benine ve hafedetên	: Evlatlar ve torunlar,
Ve rezak kum	: Rızık, faydalanma,
Mine el tayyibât	: Siz, temiz olan, iyi olan,

Meâlî: “Allah size eşler verdi, eşinizi bulmanız, evlatlar ve torunlarınızın olması ve onları güzel bir şekilde rızıklandırmanız ve güzel bir hâlde yetiştirmeniz için.”

Âyette ne güzel belirtilmiş.

Eğer eşini bulursan, ondan olacak evlatlar ve torunlar, en güzel bir şekilde büyürler.

Onlar ilim dolu, irfan dolu, edep dolu büyürler.

Onlar da gün gelir eşlerini bulma gayretine düşerler.

Çünkü anne baba onlara en güzel örnek olmuştur.

Onun için eşini bul.

Eşini ara ve ona sarıl.

Seninle eş olan, senin eşin olur.

Eşini bul ve ona sarıl.

Duygularına eş olan birini bul.

Aynı duygularda, aynı düşüncelerde olan birini bul.

İlgi duyduğun, heyecan duyduğun şeyler aynı olsun.

Aşka bağlı olarak eşini bul.

Eşini bul, aşkla bak ve aşkla sarıl, aşkla davran.
Bil ki güzellik gönülde olan duygudur.
Şefkâtlı, merhametli, paylaşmayı seven, yardım etmeyi
seven biri ol.

Eşini bul ve ona sarıl ve ona vefâlı ol.
Eş olanlar birbirini tamamlar.
Eş olanlar aşkta bir olanlardır.
Eş olanlar birbirlerine aşkla, sadâkatla bağılırlar.
Eşini bulduysan, onu kırma, onu azarlama.
Zaten eş olabiliysen, onu kırmazsın, onu üzmezsın.
Onun her şeyine koş.
Onu güler yüzle karşıla.
Onun istemediği bir şeyi yapma.
Onu bir şeye zorlama.
Onu tehlikelere karşı uyar.
İyi niyetli olmayan kimselere karşı uyar.
Eş hakları vardır, bunları bil ve asla o hakları zedeleme.
Her türlü sıkıntıda eşinin yanında ol.
Ona moral ver, ona güç ver.
Saygını, sevgini, ilgini, alakanı asla eksik etme.
Eş olanlar huzurludurlar, sevgi doludurlar.
Eş kelimesi eşit kelimesi birbirine bağılıdır.
Her varlığın Allah'ın indinde eşit olduğunu unutma.
Su damlaları gibi her varlık Allah'ın deryasında eşittir.
İşte eş olma duygusu da bu eşitliğin yansımasıdır.
Eş olamayanlar, eşitlik duygusuna erişemeyenler hiçbir
zaman ilâhi huzura erişemezler.
Onlar dünyalık şeylerde huzur ararlar, o da huzur değildir.

Eşini bul ve ona sıkı sıkı sarıl.

Eşini bul, huzur ol ve mutlu ol.

Rum Sûresi 21: “Ve min âyâtihi en halaka lekum min enfusikum ezvâcen li teskunû ileyhâ ve ceale beynekum meveddeten ve rahmeh.”

Meâli: “Birbirinizden huzur bulmanız ve aranızda sevgili olmanız ve merhametli olmanız için kendi türünüzden eşler yaratması da O'nun âyetlerindedir.”

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Eşimizi bulalım.

Aynı duygu düşüncelerde olan, mizaçlarımız aynı olan, gayretlerimiz, amaçlarımız aynı olan kimseleri eş edinelim.

Her şeyimizle uyum sağlayacağımız eşlerimiz mutluluğumuz olacaktır, unutmayalım.

Kur'ân'dan sunulan bu muhteşem öğütlerin kıymetini bilelim.

HİLM-EDEB SAHİBİ OL

Nûr Sûresi 59: “الْحُلْمُ” Hilm sahibi ol.
Gel hilm sahibi ol.
Gel edeb sahibi ol.
Gel gönül ehli ol.
Gel hâl-hilm ehli ol.
Varlığa baktığında ardında Hakk'ı gör.
Gel Halk'ta Hakk'a nazar et.
Bil ki edeb Halk'ta Hakk'a nazar etmektir.
Varlığın ardında Hakk'ı görmektir.
Ne yaparsan yap, hilm içinde yap.
Hep edeb içinde ol.
Hilm sahibi olmak yumuşak huylu olmaktır.
Hilm sahibi olan öfkesini anında yutar.
Hilm sahibi olan dilini tutar.
Kırıcı sözler asla etmez.
Öfkeli, kindar, nefret içinde olmaz.
Davranışları sevgi ve saygı içindedir.
Hilm sahibi olan her şeyin hikmetini arar.
Her olayın ardında bir yol vardır, o yolu ve o yolun nereye gideceğini görür.
Hilm sahibi olan hayrın ardını da görür, şerrin ardını da görür.
Hilm sahibi olan, tahammül eder, sabır eder.
Akışın nereye gittiğini bilir.

Hakk'ın tecellilerini takip eder.
Hilm sahibi olan güçlüdür, asla zayıf değildir.
O Allah'ın kudretiyle güçlenmiştir.
Her olayda güçlü duruşunu sergiler.
Her olayı güçlü bir karakterle analiz eder.
Hilm sahibi olan, duyguların kökenine inendir.
Duygularının nereden geldiğini bilendir.
Duygularını kontrol edebîlendir.
Olumlu ya da olumsuz her duygunun nereden kaynaklandığını görebilendir.
Hilm sahibi sabır makamına erendir.
Hilm sahibi, hikmetleri takip eder.
Hızır, hilm sahibi idi.
Onun için Mûsâ'ya; "sabıra ermek istersen, her şeyin iç yüzünü gör, hikmetine er" dedi. Kehf Sûresi 68
Hilm sahibi olan, her şeyin iç yüzünü görendir, hikmetine erendir.
Hilm ve edep sahibi olmak, Allah'a tevekkül içinde olmaktır.
Allah'a teslimiyet içinde olmaktır.
Her an her yerde Allah hissi içinde yaşamaktır.
Yaratılan her varlıkta Allah'ı görebilmektir.
Hilm sahibi olan çevresindeki insanlara güçlü olmayı öğretir.
Karamsarlıkları, kaygıları bitirir.
Kabulsüzlüğü kabule döndürür
Umutsuzluğu umuda döndürür.
İnsanlara amaç, hedef içinde olmayı öğretir.
"Niçin yaratıldık, yaratılış amacımız nedir?" bunu bulmayı öğretir.
Allah hakikatine erdirir.
Hilm sahibi olan, Halîm kimsedir.
Kâmil kimsedir.

Onun gönlünde rahmet, şefkât, iyi huyluluk tecelli etmiştir.
O kimseyi yargılamaz, kimseyi hor görmez, kimseyle alay etmez, kimsenin eksikliğini, gediğini aramaz.

O ara bozmaz, ara yapar, küstürmez, barıştıtır.

O herkese hayır üzere yardım eder.

Şerre asla kapı açmaz.

Onda, Allah'ın halîm esması tecelli etmiştir.

Allah halîmdir. Bakara Sûresi 225

Allah, her şeyi en uygun, en biçimli bir şekilde halk etmiştir.

Her şeyi en ince noktasına kadar, en uygun fitratla var etmiştir.

Her varlık kendi haline uygun bir şekilde halk edilmiştir.

Allah, halîm esmasıyla varlığın halini düzenlemiştir.

İşte, Allah'ın halîm esmasını görebilen, halîm kimsedir.

Onun için her varlığa iyi davranır.

Hiçbir varlığa zarar vermez.

Her varlığa, o varlığın fitratına göre davranır.

Gel kardeşim!

Hilm sahibi, edeb sahibi olalım.

Allah'ı layıkıyla bilelim.

Layıkıyla O'na teslim olalım, tevekkül sahibi olalım.

Kendi benliğimizden çıkalım, O'nun benliğine karışalım.

Her varlığın ardında O'nu görelim.

Hilm içinde, edeb içinde hareket edelim.

Gönül ehli olalım.

Hâl ehli olalım.

Yaşantımızda bunu gösterelim.

DUYARLI OL İLGİLİ OL

Duyarlı ol.

İlgili ol.

Çevrende olan her varlığa karşı ilgin olsun.

Onları anlamaya çalış.

Onların yaratılış hikmetlerini bulmaya çalış.

Kur'ân'da olan muhteşem öğüdü unutma.

Hiçbir şeye karşı duyarsız olma, ilgisiz kalma.

Nisâ Sûresi 104 : "Lâ tehin-duyarsız, ilgisiz kalma."

Duyarsız olma.

İlgisiz olma.

Hiçe sayma.

Görmezden gelme.

Bana ne, sana ne deme.

Beni ilgilendirmez deme.

Bil ki çevrende ateş varsa, seni de etkileyecektir.

Bil ki çevrende zulüm varsa, seni de vuracaktır.

Bil ki çevrende sıkıntı varsa, seni de sıkacaktır.

Her şeye duyarlı ol.

Her şeye karşı ilgili ol.

Yaratılan her varlık, değerler taşır.

Varlığı görmezden gelme.

Onları tanımaya çalış.

Onları anlamaya çalış.

Seninle olan bağı gör.
Sana verilen beyin, anlaman, tanıman, bilmen içindir.
Başkalarının inançlarını hiçe sayma.
Başkalarının duygularını yok sayma.
Çevrende olan olaylarla ilgilen, duyarsız kalma.
Zulme ya da iyiliğe kapı açan, her bilgiyi, her duyguyu, her düşünceyi, her olayı, incele.
İncele ki zulmün kaynağını gör.
İncele ki iyilikle gelen güzelliği gör.
Zulüm ne acılar getiriyor anla.
Çevrende aç, susuz, biri mi var?
İlgilen, bana ne deme.
İlgilen, duyarsız olma.
İlgilen, görmezden gelme.
Çevrende sıkıntıları olan biri mi var?
İlgilen, beni ilgilendirmez deme.
İlgilen, ilgisiz kalma.
İlgilen, kaçma.
Başkalarına karşı, saygısız olma, kaba davranma, burun kıvrırma.
Onların da senin gibi yaratılmış bir varlık olduğunu asla unutma.
Onlar da senin gibi aynı yaratıcı tarafından şekillendirilmiş bir varlık.
Başkalarını asla hor görme, kimseyi aşağılama.
Ben duygusuyla yaşama, biz duygusuna eriş.
Herkesin bedeninde Allah'tan gayrı bir kudret yok.
Her varlık senin bir zerren.

Her varlık bir bütünün zerreleri.
Duyarsız olma.
İlgisiz olma.
Görmezden gelme.
Bana ne, sana ne deme.
Beni ilgilendirmez deme.
Seni ilgilendirmez deme.
Komşunla ilgilen.
Akrabanla ilgilen.
Ailenle ilgilen.
Çevrendeki her varlıkla ilgilen.
Bil ki ilgi ve alâka sevginin göstergesidir.
Bil ki ilgi ve alâka huzur getirir.
Bil ki ilgi ve alâka iyiliklere kapı açar.
Duyarsız olma.
İlgisiz olma.
Ayrımcı olma.
Hor bakma.
Yok sayma.
Nisâ Sûresi 104:

وَلَا تَهْنُؤُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ
يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ve lâ tehinû fibtigâil kavm in tekûnû telemûne fe innehum
yelemûne kemâ telemûn ve tercûne minallâhi mâ lâ yercûn ve
kânallâhu alîmen hakîmâ

Ve la tehinu	: Yok, gevşeklik, tembellik, ilgisiz, duyarsız,
Fî ibtigâi el kavmi	: Arama konusunda, aramakta, kavim, kimseler,
În tekûnû telemun	: Eğer, siz oluyorsunuz, acı, elem, sıkıntı, keder,
Fe inne-hum yelemun	: Sonra, artık, muhakkak ki onlar, elem, acı,
Kema telemûne	: Gibi, elem, acı, sıkıntı,
Ve tercûne min allah	: Ummak, ümit, ümit ediyorsunuz, Allah'tan
Ma lâ yercûne	: Değil, şey, ne, yok, ümit etmiyorlar,
Ve kâne Allah alîm	: Oldu, Allah, ilmin sahibi,
Hakîm	: Hâkim olan,

Meâli: “Hakikatleri aramada ilgisiz kimselerden olmayın. Sıkıntılara düşseniz de hakikatleri arayın. Sıkıntılarınızdan dolayı ilgisiz olanlar gibi olmayın. Ümit etmeyenler gibi olmayın. Allah'tan ümidinizi kesmeyin. Muhakkak ki Allah ilmiyle tüm varlığa hâkim olandır.”

Kur'ân'dan sunulan muhteşem öğütleri duyalım.

İlgisiz olmayalım.

Hakikatleri anlamada ilgili, alakalı olalım.

Dünyalık sıkıntılarımız olsa bile, varlığın varoluşunu anlamaktan vazgeçmeyelim.

Varlıkta olan nice sırları anlamak için gayret gösterelim.

Ümitsiz olmayalım.

Allah'tan ümidimizi kesmeyelim.

Allah'ın ilmine tâbi olalım, o ilimden asla ayrılmayalım.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

MÜSLÜMAN MISIN

Kendini muhasebe et.

“Ben Müslüman mıyım?” diye.

Kendine sor:

“Ben Kur’ân’ın belirttiği şekilde Müslüman mıyım?” diye

Kendine sor:

“Ben İslâm makamına erdim mi?” diye.

Hep dilimizle “Elhamdülillah Müslümanım” dedik.

Dil ile demekle Müslüman olunur mu?

Dil ile doktorum, mühendisim desem, hemen olur muyum?

Bir okula gitmeden, yıllarca eğitim görmeden, mesleğini icra etmeden doktor, mühendis olunabilir mi?

Kelimeyi şahadet getirmekle, namaz kılmakla, oruç tutmakla, Müslüman olunur sandık.

Dil ile “Elhamdülillah Müslümanım” demekle Müslüman olduk sandık.

Oysa kişi, yaşantısında göstermeliydi Müslümanlığını.

Oysa kişi, hâl ve davranışlarında göstermeliydi Müslümanlığını.

Ahlaklı, erdemli, iyi insan olmalıydı.

İslam ahlakı neydi?

Müslüman yaşantısında nasıl olmalıydı?

Müslüman olmak, sadece namaz kılmak, oruç tutmak mıydı?

Hem dedikodu yapıp, hem de Müslümanım demek Allah’ın indinde kabul oluyor muydu?

Hem alay edip, hem hor görüp, hem de Müslüman olunuyor muydu?

Hem çalıp, hem çırpıp, hem hak yiyip, hem de Müslüman gibi görünmek, Müslüman olmak mıydı?

Kâlb kırmak, karamsarlık vermek, sıkıntıya sokmak, aldatmak Müslümanın yapacağı şeyler miydi?

Kendini yüce görmek, kibir içinde yaşamak, dünya hırslıyla, dünyanın şanı şöhretiyle yaşamak Müslümanlıkla bağdaşıyor muydu?

Zalim olmak, birilerine zulüm etmek var mıydı Müslümanlıkta?

Kur'ân bizlere nasıl bir İslam ahlakı sunuyordu?

Hiç düşündük mü, hiç araştırdık mı?

Toplum olarak Kur'ân okuduk mu?

Toplum olarak Kur'ân'ı anladık mı?

Evet neydi Kur'ân'ın tarif ettiği İslam ahlakı.

Âl-i İmrân Sûresi 67. âyette Hazreti İbrâhim'in Müslümanlığı örnek gösterilir.

İbrâhim, kendini yalnız ben yol gösteririm, yalnız ben yardım ederim diyenlerden olmadı. İbrâhim, Tevhîd şuuruyla hareket etti, İslâm şuuruyla yaşadı, asla Allah'a ortak koşmadı.

Âl-i İmrân Sûresi 67: "Mâ kâne ibrâhîmu yahûdiyyen ve lâ nasrâniyyen ve lâkin kâne hanîfen muslimâ ve mâ kâne minel muşrikîn."

Mâ kâne ibrahim	: Olmadı, değildi, İbrâhîm,
Ya haduyyen	: Yalnız biz yol gösteririz diyen,
Ve lâ nasrâniyyen	: Yok, yardımcı olan,
Ve lâkin kâne hanîf	: Lâkin, oldu, hanif, Tevhîd üzere, varlığın birliğine inanan,
Muslimen	: Teslim olan, barış huzur üzere olan,

Ve mâ kâne : Olmadı, etmedi,
Min el müşrikîne : Ortak koşan, Allah'ın niteliklerini kendine
isnat eden,

Meâli: "İbrâhim; yalnız biz yol gösteririz diyenlerden de, bizden başka yardımcı olacak yoktur diyenlerden de olmadı. Fakat o; Tevhîd üzere oldu, tüm varlığıyla teslim olup barış ve huzur üzereydi ve o, Allah'ın niteliklerini kendine isnat eden olmadı."

İslam, Allah'a ortak koşmamaktır.

Yani Allah'ın ulviyetinin yanında kendine varlık nispet etmemektir.

İslam, hanif olmaktır, yani baktığı her yerde Hakk'ı görmektir, yani Tevhîd üzere olmaktır.

İslam, kendini seçilmiş, kendini yol gösterici görmemektir, sadece biz yardım ederiz dememektir.

İslam, her an Allah'a teslimiyet içinde yaşamaktır.

İslam, ahlak makamına erişmektir, yani Halk'ta Hakk'a nazar etmektir.

İslam ahlakı, her an Halk'ta Hakk'a nazar ederek yaşamaktır, yani Tevhîd şuuruyla yaşamaktır.

Bu şuurla yaşayan, zulüm edebilir mi, kimseye hor bakabilir mi, alay edebilir mi, dedikodu yapabilir mi?

İslâm ve Müslüman kavramlarını incelersek:

İslam kelimesi "سَلَام: Slam, Seleme" kökünden gelir.

Slam "سَلَام, İslâm اسلام"

Slam, İslâm, Seleme; selamete ermiş, huzura ulaşmış, sulha ulaşmış demektir.

İslam; kendi vücûd hakikatini idrak etmiş, vücûdunun sahibine teslim olmuş demektir.

Kendini, yaratıcısı olan Allah'a teslim etmiş demektir.

İçsel kavgalarını bitirmiş, ilâhî huzura ulaşmış demektir.
Her an Allah'a teslimiyet içinde olan demektir.

Müslüman da; ulaştığı İslâm hakikatini yaşantısına yansıtmış demektir.

Şimdi soralım kendimize sadece "Elhamdülillah Müslümanım" demekle Müslüman olunur mu?

Müslüman bir anne babadan doğmakla, Müslüman olunur mu?

Hepimiz kendimize soralım, Kur'ân'ın tarif ettiği şekilde, İslam ahlakıyla yaşıyor muyum?

Kur'ân:

"Kimsenin dedikodusunu yapıp çekiştirmeyin" der. Bunu yapanın da ölü kardeşinin etini yemek gibi olduğunu belirtir. (Hucurât Sûresi 12)

Peki, biz bunu yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

"Kimsenin gizli yönlerini, hatalarını araştırmayın" der. (Hucurât Sûresi 12)

Peki, biz bunu yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

"Kimseyle alay etmeyin, kimsenin ayıbını aramayın, yani onu küçük görmeyin, hor görmeyin, inancını, ibadetini aşağılamayın, toplumda bir kişi veya bir topluluğu kötülemeyin, kimsenin özelini araştırarak onun ayıbını aramayın" der.

(Hucurât Sûresi 11)

Peki, biz bunu yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

"Birbirinize kötü isimler, kötü lakaplar takıp çağırmayın" der. (Hucurât Sûresi 11)

Peki, biz bunu yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

“Size bir bilgi geldiğinde hemen inanmayın aslı var mı yok mu, emin oluncaya kadar araştırın” der. (Hucurât Sûresi 6)

Peki, biz bunu yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

“Kendi bildiklerinizde inatlaşmayın, birbirinize karşı da bağırarak konuşmayın, çalışmalarınızı boşa geçirmeyin ve sizler, kendinizi ve çevrenizi anlamayı terk etmeyin” der. (Hucurât Sûresi 2)

Peki, biz bunu yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'an:

Kibirleşmeyin.

Bilginiz olmadığı şeyler hakkında konuşmayın.

Kimseyi ve hiçbir varlığı küçük görmeyin.

Anne babanıza iyi davranın.

İnsanlara suratınızı asmayın.

Böbürlenerek yürümeyin, övünmeyin, büyüklenmeyin.

Hep tevâzûlu olun, asla kendi çıkarınızda olmayın, insanları aldatmayın der.

(Lokmân Sûresi)

Peki, biz bunları yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

Asla çalıp çırpmayın.

Verdiğiniz sözü yerine getirin.

Zerre kadar da olsa zarar vermeyin.

Düşmanlık yapmayın, hep iyi hâller içinde olun.

Fedakârlıktan vazgeçmeyin.

Gösteriş peşinde olmayın.

Kan dökmeyin, kötülük için yardımlaşmayın, iyilik üzere yardımlaşın.

Öfkeyle hareket etmeyin, vurup zarar vermeyin, bozup dağıtmayın, fakir bırakmayın, sıkıntılar, kederler vermeyin.

Gereğinden fazla yemeyin, içmeyin.

Büyü, fal gibi asılsız şeylerle uğraşmayın.

Adalet üzere hareket edin, hiç adaletten ayrılmayın der.

(Mâide Sûresi)

Peki, biz bunları yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân:

Okuyun, düşünün.

Tefekkür edin, yaratılışı ve yaratıcıyı anlayın der.

Birbirinize yardım edin, asla birbirinizi hor görmeyin, kimseyi aldatmayın der.

Peki, bizler bunları yaşamımızda uyguluyor muyuz?

Kur'ân'da onlarca öğüdü kâlbimizle duyuyor muyuz?

O öğütlere uyuyor muyuz, yaşantımızda gösteriyor muyuz?

Hazreti Muhammed ne güzel söylemiş, "Müslüman olmak, dilinle söylemek değil, yaşantınla göstermektir."

Hepimiz kendimize soralım:

İslam nedir, İslam ahlakı nedir?

Müslüman olmak nedir, Müslüman olarak yaşamak nedir?

Hepimiz kendimize soralım: Ben İslam şuuruna eriştim mi, Müslüman olarak yaşıyor muyum?

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı can kulağıyla duyalım.

Kur'ân'ı duymazdan gelmeyelim.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

TEDBİRİNİ AL

Ey kardeşim!

Kaderin ne olduğunu anla.

Kaderin tecellisine göre gerekli tedbirlerini al.

Kendine, evlatlarına, ÷lkene kötölük etme.

Kur'ân'da ne güzel bildirilmiş.

“Tedbirinizi alın” diye.

Kaderi okuyan her toplum, kendi evlatlarının başına gelecek nice afetten, evlatlarını korumuşlardır.

Bir depremde ne acılar çekiyoruz.

Deprem bir kaderdir.

Ama depremi iyi okuyup gerekli tedbirleri almak, kaderi iyi okumaktır.

Dünyanın hayran olduğu bilim adamı bizim ÷lkemizden çıkmış.

Depreme dayanıklı eserler meydana getirmiş.

Gerekli tedbirleri almış.

Eserlerini ona göre yapmış.

Ama biz bunun farkına varamamışız.

Japonlar gelmiş o değeri anlamış.

Ama biz nasıl bir değer taşıdığımızı bilememişiz.

Japonlar kendi ÷lkelerinde yaptıkları binalarını, o değerli bilim adamından esinlenerek yapmışlar.

Ama bizler o bilim adamını ÷lkemizin çocuklarına tanıtamamışız.

Onun, eserlerini yaparken nasıl bir ilmi yol takip ettiğini anlamamışız.

Bizler, ilimden irfandan uzaklaşmışız.

Hep şahsi çıkarlar peşinde koşmuşuz.

İlme dayalı olmayan binalar yapmışız.

Ve bir depremde binlerce binamız yıkılmış ve acı sıkıntılar içinde kalmışız.

İlimden ayrılan her toplum acılar çekmeye mahkûmdur.

Kaderi anlayamayan her toplum acılar çeker.

Kaderi tedbirden, tedbiri kaderden ayıramayız.

Gerekli tedbiri almayan her toplum sıkıntılara düşer.

Şu günlerde toplumumuz büyük acılar çekiyor.

Depremde binalar altında kalan vatandaşlarımız için canımız yanıyor.

Her evde olan Kur'ân'ı anlamak için okumamışız.

Kur'ân'ın ilme dayalı muhteşem mesajlarını anlamak için okumamışız.

İsrâ Sûresi 36: "Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm."

Meâli: "Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin."

İlimden koptuk.

Yeryüzünün oluşumunu, ilmi olarak okumayadık.

İlim ifade etmeyen şeylerin peşine düştük.

Zengin olma, para kazanma, lüks içinde yaşama peşine düştük.

Çocuklarımıza zengin olmayı, şöhret olmayı, para kazanmayı aşıladık.

İlimle hareket etmeyi, adaletli olmayı, ahlaklı olmayı, hak yememeyi, hakikatleri takip etmeyi aşılamadık.

Mücadele Sûresi 15: "İnnehum sâe mâ kânû yamelûn."

Meâli: “Doğrusu onların yaptıkları şeyler ne kötüdür.”

Ne kötü evler yaptık, bir depremde binlerce binamız yıkılıp gitti ve nice canlarımızı kaybettik.

Allah’ın ilmî hakikatlerini görmezden geldik.

Hakikatleri örttük, çıkara göre davrandık.

Binaları ilme dayalı yapmadık.

Depreme dayanıklı yapmadık.

Gerekli tedbirleri almadık.

Kur’ân’ı anlamadık, sadece sevap için, cennet için Arapça okuduk, okuyup tefekkür etmedik, ondan gelen muhteşem mesajları yakalayamadık.

Nisâ Sûresi 71: “Yâ eyyuhâllezîne âmenû huzû hızzakum fenfirû subâtin evinfirû cemfâ.”

Yâ eyyuhâ ellezine amenu	: Ey iman edenler, emin olanlar,
Huzu hızzra-kum	: Almak, sarılmak, edinmek, önlem, tedbir,
Fe infiru subâtin	: Artık, nefer, tek, istikrar, kararlılık, denge,
Ev infiru cemian	: Veya, ya da, birlik, topluca,

Meâli: Ey iman edenler! Siz tedbirinizi alın. Ya tek olarak istikrarlı olun ya da hep birlikte hareket edin.

Kısa yoldan zengin olma derdine düştük, para gözümüzü kararttı, binalarımızı çürük yaptık.

Bir depremde foyamız açığa çıktı.

22 Aralık 2023’te Tv’de çıkan Japon bilim adamı: “Biz binalarımızı Mimar Sinan’ın kullandığı tekniğe göre yaptık” dedi.

Tv’de programı sunan sunucu çok şaşırdı, “Yaa, öyle mi” dedi.

Ne kadar acı değil mi?

Japonlar ülkemize geliyor, binalar nasıl yapılır, Mimar Sinan’dan öğreniyor.

Biz kendi değerimizi yok sayıyoruz.

Mimar Sinan kimdir bilmiyoruz, onu tanıtmak için okullara dersler koymuyoruz.

Bu bölüm alıntıdır:

Tüm dünya, mimar Isozaki'ye hayran. Isozaki ise Mimar Sinan'a hayran... Sadece çağdaş Japon mimarisinin en önemli ismi olmakla kalmayıp postmodernist uygulamalarıyla dünya mimarlarının "guru"su olarak da sayılan Japon mimar Arata Isozaki, Mimar Sinan'ın 1555-57 yıllarında inşa ettiği Süleymaniye Camii'indeki mimari çözümlerini tek kelimeyle tanımlıyor: Muhteşem!

"Dünya mimarlık tarihini çok yakından tanıyan bir mimar olarak Sinan'ın bu eserini tek kelimeyle muhteşem bir mimari yapıt olarak görüyorum" diyen Isozaki, Sinan'a ve Süleymaniye Camii'ne olan hayranlığını şöyle dile getiriyor:

"Bu kadar büyük bir yapıyı, bu kadar iyi bir denge içinde kurmayı nasıl başarmış? Bu dengeyi kurma yolunu 16'ncı yüzyılda keşfetmesi, o yüzyıl için çok büyük bir başarı. Bu yapıt, Sinan'ın zamanın çok önünde olduğunu ortaya koyuyor."

Klasik Osmanlı mimarisinin en büyük eserlerinden biri olan caminin yapımına 60 yaşındayken başladığı halde bu eseri "kalfalık" eseri sayacak kadar mütevazı olan Sinan'a dünya mimarlık tarihinde hak ettiği yerin verilmediğinden yakınan Isozaki, "Batı'nın Sinan'ın mimari tarih içindeki önemini ihmal ettiğini düşünüyorum. Bence Sinan'ın başarıları sadece Batı mimari tarihinde sıkışmış olarak değil, daha geniş bir perspektif içinde yer almalı" dedi.

1950-60 arası bir tarihte inşaat mühendisi, mimar ve jeofizikçilerden oluşan bir Japon heyeti Türkiye'ye gelmiş. Heyet İmar ve İskân Bakanlığı'ndan izin alarak ülkemizdeki tarihi yapıları incelemeye başlamış. Ayasofya'yı, Yerebatan Sarnıcını filan gezdikten sonra sıra Sinan'ın kalfalık eseri Süleymaniye

Camisiyle Sinan'ın öğrencisi Mimar Davut Ağa'nın eseri Sultanahmet Camisi'ne gelmiş.

Japonlar bu camiler üzerinde günlerce inceleme yapmışlar. Her geçen gün şaşkınlıkları daha da artıyormuş. Çünkü Japonlar daha ilk incelemede camilerin gevşek bir zemin üzerine inşa edildiğini anlamışlar. Ama bunca yıl, bu camilerde bir çatlak dahi olmamasına akıl sır erdirememişler. Bunun üzerine Türkiye programının gerisini tamamen iptal edip, bu iki cami üzerine yoğunlaşmışlar.

Araştırmalarının sonucunda herhangi bir sarsıntı sırasında bu iki caminin sabitlenmediğini aksine yerinde oynayarak yıkılmaktan kurtulabildiği ortaya çıkmış. Minareleri incelediklerinde ise şaşkınlıkları ikiye katlanmış. Minarelerin çok daha gelişmiş bir raylı sistem mekanizması üzerine oturtulduğunu ve her yöne yaklaşık 5 derece yatabildiğini görmüşler.

Daha derin araştırma yapmak için Edirneye, Sinan'ın ustalık eseri Selimiye Camisine gitmişler. Oradaki olağanüstü sistemleri görünce iyice şaşırılmışlar. Selimiyenin tüm sırlarını aylarını harcayarak çözmüşler. Japonyaya döndüklerinde ise Sinan'ın sırlarını uygulamaya sokarak şehirlerini Sinan'ın kullandığı sistemlerle kurup muazzam gökdelenler dikmişler. Yani şu an gelişmiş ülkelerin gökdelen yapımında kullandıkları çoğu sistem, yüzyıllar önce Sinan'ın geliştirdiği mekanizmalarıdır.

Bir gün Selimiye Camiine girenler, kubbenin altında bir Japonun ayaklarını kibleye doğru uzatmış sırtüstü yattığını görmüşler. Tabii hemen Japonu, "Burası kutsal bir yer. Bu şekilde yatmak bizim inançlarımıza göre saygısızlıktır. Lütfen oturun veya ayakta durun" diyerek uyarılmışlar. Ancak, Japon trans vaziyetteymiş, gözlerini kubbeden ayırmadan şöyle sayıklıyormuş: "Bu imkânsız. Ben yılların mühendisiyim. Bu kubbe var olamaz. Hayal görüyorum. Bu kubbenin orada o

şekilde durması fizik ve matematik kurallarına aykırı. Bu imkânsız, orada hiçbir şey yok, orada hiçbir şey yok...”

Selimiye camisinin zemini gevşek toprakmış. Bu nedenle minarelerinin yakın zamanda yıkılacağı fark edilmiş. Uluslararası bir grup bilim adamı toplanmışlar. Nasıl kurtarırız bu tarihi minareleri diye kafa kafaya vermişler. Sonuçta en son teknoloji olan metal kelepçelerle minarelerin temellerini sabitlemenin en iyi çözüm olduğuna karar vermişler. Minarelerin temellerini açınca, koymayı düşündükleri kelepçelerin aynısıyla karşılaşmışlar. Mimar Sinan kaç yüzyıl önce aynı şeyi düşünmüş meğerse.

Mimar Sinan'ın Selimiye Camiinin kubbesini o genişliğe oturtmak için 13 bilinmeyenli bir denklemi matematiğin bilinen 4 ana işleminden farklı beşinci bir işlem bularak çözdüğü söylenir. Ayrıca minarelerin şerefelerine çıkanların yolda birbirlerini görmemeleri ise büyük bir dehanın ürünüdür. Almanlar aynı sistemi meclislerinin önündeki dev kürede kullanmışlar. Mimar Sinan bu sistemi 2 metre çapındaki minarelere yüzyıllar önce monte edebilececek bir dehadır.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı iyi duyalım.

Kur'ân'a ihanet içinde olmayalım.

YAPMA KARDEŞ

Yapma kardeşim.

Kendini uyanmış görüp, başka birini uykuda görme.

Kendini âlim görüp, başkasını cahil görme.

Kendini fark ehli görüp, başkasını fark etmiyor sanma.

Başkasına avam deyip, kendini ulema sanma.

Yapma kardeşim.

Kendini yüce görüp, Allah'ın diğer bir kulunu hor görme.

Kendini seçilmiş görüp, başka birini dışlama.

Kendini Allah'a yakın sanıp, başkasını uzak sanma.

Yapma kardeşim.

Etme kardeşim.

Kendini Müslüman, Hristiyan, Mûsevi görüp, başkasını kâfir ilan etme.

Kendini şeriatlı görüp, başkasını şeriatsız görme.

Kendini cennetlik sanıp, başkasını cehennemlik ilan etme.

Yapma kardeşim.

Etme kardeşim.

Kendini mehdi, mesih, evliya sanıp, başkalarını günahkârlar olarak görme.

Kendini Evrenin görevlilerinden görüp, başkalarını kendi kulun sanma.

Kendini "sirius"tan haber aldığını iddia edip, başkalarını bilgiden yoksun görme.

Kendini Dünya'nın sorumlularından biri sanıp, başkalarını sana muhtaç sanma.

Yapma kardeşim.

Etme kardeşim.

Kendini Kâmil görüp, başkasını câhil görme.

Kendini kültürlü görüp, başkasını kültürsüz görme.

Kendini kartal görüp, başkasını sinek olarak görme.

Yapma kardeşim.

Hiç kimseyi yargılama.

Hiç kimseyi inancından dolayı dışlama.

Hiç kimseyi farklı yorumluyor diye din dışı sayma.

Yapma kardeşim.

İnsanları renklerine göre, cinsiyetine göre, milletine göre, inanç yoluna göre ayırma.

Kendi topluluğunu üstün görüp, başka toplulukları yok sayma.

Gel kardeşim iyi bak.

Varlığın geldiği kaynağı iyi gör.

Tüm varlığı tutan ilâhî kudreti iyi anla.

Tüm varlığın birbiriyle olan bağına çok iyi anla.

Varlığa iyi bak kardeşim.

Bil ki her varlık, Allah'ın tecelli tezâhürüdür.

Bil ki her varlık, Allah'ın sıfatlarıyla donatılmıştır.

Bil ki her varlık, Allah'ın zâtıyla tutulmaktadır.

Bil ki hor gördüğün kimsenin vücûdu da Allah'tan gayrı değildir.

Köydeki bir çiftçi de tarlasını işleyecek kadar kültürlüdür.

Mahallendeki çöpçü de, sokaklardaki çöpleri toplayacak kadar bilinçlidir.

Sen de edepli ol, sokaklara çöp atma.

Fabrikada çalışan işçi de, mesleğini icra edecek kadar bilgilidir, gayretlidir.

Okuma yazma bilmiyor deyip aşağıladığın kişi de, havayı, suyu, toprağı, ateşi iyi okuyacak kadar, çevresini inceleyecek kadar bilgilidir.

Yapma kardeşim.

Kendini yüce, başkasını hor görerek, kendini kibir zindanına düşürme.

Kibre düşerek Allah'ın rahmetinden uzaklaşma.

Bil ki tüm kâbleri attıran Allah'tır.

İnsandan nefes aldırıp verdiren Allah'tır.

Vücûdlarda her an işleyen Allah'tır.

Yapma kardeşim.

Etme kardeşim.

Kibre düşme kardeşim.

Ayrımcılık içinde olma.

Hor görme yaratılan hiçbir şeyi.

Yaratılan her varlıkta Hakk'ı gör.

Kendini varlıktan ayrı görme.

Hepimizi tutan kudret aynı kudrettir.

Sakın kibre düşme.

Kendini yüce görüp, başkasına hor bakma.

Bilki her varlık Allah'ın zâtı ile kuşatılmıştır.

Her varlıkta olan değerler Allah'ın değerleridir.

Her varlık Allah'a secde halindedir.

Gel bu secdeyi gör.

Gel secde makamına er.

Nahl Sûresi 49:

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Ve lillâhi yescudu mâ fîs semâvâti ve mâ fîl ardı min dâb-
betin vel melâiketu ve hum lâ yestekbirûn

Ve li Allah yescudu	: Allah'a, secde ederler, teslim olmak,
Mâ fi es semavati	: Gökte, ulvi âlemde, semalarda olanlar,
Ve mâ fî el ardı	: Yerde ne varsa,
Min dabbetin	: Bütün varlıklar,
Ve el melâiketu	: Kuvveler, her varlıktaki güç,
Ve hum	: Onlar, bu hakikati anlayanlar,
Lâ yestekbirune	: Yok, kibirlilik, büyüklenmezler, kibirilenmezler,

Meâli: "Göklerde ne varsa ve yerde ne varsa, bütün varlıklar ve bütün kuvveler Allah'a secde ederler. Bu hakikati anlayanlarda kibirlilik yoktur."

Gel kardeşim!

Kur'ân'da belirtilen, her şeyin Allah'a secde içinde olduğunun mânâsına erelim.

Bilelim ki, secde hakikatini anladığımızda, teslimiyetimiz olacaktır.

Her varlık, Allah'a teslimiyet içindedir.

Allah, Kur'ân'da sıvısisinek misalini sunar.

Her varlığı yaratan, kuşatan Allah'tır.

Bu hakikati anladığımızda, hiçbir varlığa hor bakamayız.

Kendimizi asla yüce göremeyiz.

Ekber olan Allah'tır.

O ekberiyetini her varlıktan gösterir.

Gel kardeşim!

Kur'ân'da sunulan nice mesajları anlayalım.

Tevâzulu olalım, tenezzüllü olalım.

Her an secde halinde olalım.

Birbirimizi tanımaya çalışalım.

Birbirimize yardımcı olalım.

Güzel hâller içinde olalım.

İlâhi huzura erelim.

Hucurât Sûresi 13: "Ey insanlar! Biz sizi, bir erkek ve bir kadından yarattık ve halklar halinde, kabileler halinde çoğalttık, birbirinizi tanımanız ve yardım etmeniz için."

Yûnus Sûresi 26: "Güzel hâller içinde olmak, hep yararlı işler yapmak ve daha fazlası o kimseler içindir ve onların yüzlerinde karamsarlık yoktur ve onlarda hor görme hâli yoktur. İşte onlar huzur sahibidirler, onlar devamlı o hâllerle hareket ederler."

BEYTULLAH SENSİN

Allah sana şah damarından yakın.

Senin teninin de cânının da sahibi O.

Senin vücûd mülkünde oturan O.

Senin vücûdunun Zâtı O.

Kur'ân bizlere; kendi vücûdumuzun ve cümle vücûdların dışında bir Allah tarif etmiyor.

“Allah'ı göklerde, bir yerlerde aramayı bırakın, kendinizde arayın” bilgisini sunuyor.

“O size şah damarınızdan yakındır.”

“O sizin tüm vücûdunuzu kuşatmıştır” diye bildiriyor.

“Onu kendinizde arayın” bilgisini sunarak, Allah hakikatine kendi vücûdumuzda erişeceğimizi bildiriyor.

Kâf Sûresi 16:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ
وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Ve lekad halaknel insâne ve nalemu mâ tuvesvisu bihî nef-suh ve nahnu akrebu ileyhi min hablil verîdi

Ve lekad halak na : Gerçek şu ki, halk ettik, yarattık, biz,
kendimiz,

El insan : İnsanı, öz taşıyan, bilinen,

Ve nalemu : Biz, ilmin sahibi, ilmiyle var eden,

Ma tuvesvisu : Ne, şey, vesvese, yanlış yersiz düşünce,

Bi hi nefsu hu : Onun, nefsi, kendi, onun kendine,
Ve nahnu akrebu : Biz, yakınlık, yakın, ona,
ileyhi
Min habli el verîd : Damar, can damarı, şah damarı,

Meâli: “Gerçek şu ki, insanı kendimizden halk ettik. İlmin sahibi biziz. Ondaki vesvese olan şeyler onun kendindedir. Biz ona şah damarından daha yakınız.”

Âyette ne güzel bildiriliyor.

Allah bizim özümüz, tenimiz, canımız.

Beytullah bizim vücûdumuz.

O bizim tüm vücûdumuzu saran ilâhi kudret.

İnsan, kendine, vücûduna dönmeli, o vücûdun nasıl oluştuğunu, nasıl bir kaynaktan geldiğini düşünmelidir.

İnsan kendi vücûdunu var etmedi ve kendi vücûdunda her an olan işleyişin sahibi de değildir.

İnsan düşünmeli.

Allah nedir? O'nun mekânı, evi var mıdır?

Beytullah yani Allah'ın evi dendiğine göre, O'nun evi olur mu?

O'nun evini bulan, o evin içinde O'nu bulabilir mi, O'nu görebilir mi?

“Allah nedir, nerededir, nasıl bir şeydir?” sorularının cevabı, Beytullah olan insanın kendi vücûd evindedir.

İnsan kendini bilmeli, kendi vücûd evine girmeli.

O evde, o evin Sultanını görmeli.

O Sultanı kendi vücûd evinde bulan, tüm vücûdların Sultanının da O olduğunu görecektir.

O Sultanın ayrı bir evi, ayrı bir yeri olmaz.

O Sultanın evi, tüm bedenlerdir.

O Sultan tüm bedenlerde işaretleriyle, tecellileriyle kendini gösterir.

Gel kardeşim!

Kendi vücûdumuzun Beytullah olduğunu bilelim.

O vücûd evinde, o vücûdun sahibinin O olduğunu bilelim.

Tüm vücûdlarda O'nun olduğunu bilelim.

O'nun her yerden vechîni gösterdiğini bilelim.

Bakara Sûresi 115: "Fe eynemâ tuvellû fe semme vechullâh."

Meâli: "Nereye dönerseniz dönün Allah'ın yüzü oradadır."

Mâide Sûresi 97: "Allah; insanların tüm varlığı tutanı bilmeleri için, kutsal olan o vücûdlarına yönelmeyi gerekli kıldı. İşte bu sizin hakikatleri bilmeniz içindir. Kutsal olan o iç âleminize dönün ve size armağan olarak verilen vücûdunuzu sahibine teslim edin ve hep O'na teslimiyet içinde olun. Göklerde ne varsa ve yerde ne varsa ilmiyle var eden Allah'tır ve bütün her şeydeki ilmin sahibi Allah'tır."

İnsan kendi bedenini inkâr edebîlir mi?

Elbette edemez, bedeni var iken, duyguları istekleri var iken ona nasıl yok diyebilir, nasıl inkâr edebîlir?

İnsan, Allah nedir deyip O'nu aramak için düştüğü yolda, O'nu dışarıda bir yerde aramamalı, O'nu kendinde aramalı.

O'nu kendinde bulan, her yerde O'nu görecektir.

Her yerin Beytullah olduğunu bilecektir.

Tüm vücûdların Beytullah olduğunu bilecektir.

Gel kardeşim!

Allah'a şahit olma, O'nu anlama aşkı içine düş.

Bil ki düşeceğin yol kendi vücûd varlığıdır.

Korkma, gir ten kapından, iç âleminde yolculuğa başla.

Allah hakikatine kendi vücûdunda ereceksin.

Kendini bildiğin, bulduğun an, O'nu bulacaksın.

Kendi bedenindeki işleyişi anladığın an O'nu tanıyacaksın.

Vücûdunun Beytullah olduğuna şahit olacaksın.

Sana şah damarından yakın olan, sana nefes aldırıp verdiren, sende kendini gösteren Zâtı tanıyacaksın.

İşte anla ki “Beytullah” sensin.

İşte anla ki “Beytullah” tüm kâinattır.

Hace-Hoca-Öğretmen Bektaş-ı Veli ne güzel dile getirmiş.

Hararet nardadır sacda değildir

Keramet baştadır tacda değildir

Her ne arar isen kendinde ara

Kudüs'te Mekke'de Hacc'da değildir

Yunus Emre ne güzel dile getirmiş.

Bu vücûdum şehrine, bir dem giresim gelir,

İçindeki sultanın yüzün göresim gelir.

İşitirim sözünü, göremezim yüzünü,

Yüzünü görmekliğe canım veresim gelir.

İstemegil Hak'ı ırak gönüldedür Hakk'a turak

Sen senliğün elden bırak tenden içerü cândadur

Ma'nî bahrine talduk vücûd sırrını bulduk

İki cihân ser-te-ser cümle vücûdda bulduk

Bu çizginen gökleri tahte's-serâ yirleri

Yitmiş bin hicâbları cümle vücûdda bulduk

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.

Vücûdumuzun ve tüm vücûdların Beytullah olduğunu bilelim.

Baktığımız her yerde Hakk'a nazar edelim.

Birbirimize olan saygının Hakk'a olduğunu anlayalım.

SAKIN ÖLÜMÜ UNUTMA

Ey kardeşim!

Ölümü sakın unutma.

Eğer unutmazsan, edeb içinde yaşarsın.

Eğer unutmazsan, tevâzû içinde tenezzül içinde yaşarsın.

Eğer unutmazsan, saygı içinde sevgi içinde yaşarsın.

Ölümü sakın unutma kardeşim.

Ölüm denen gerçek gün gelecek başımıza gelecektir.

Dünyaya esir olma.

Mal mülk derdi için kimseye zulüm etme.

Ölüm hakikatini hiç unutma.

Ölüm hakikatini hiç unutmadan yaşa.

Kimseye zulüm etme.

Sakin kimsenin kâlbini kırma.

Sakın unutma, ölüm her bedende yazılı olan takdir-i ilâhîdir.

Her insanın başına gelecektir.

Onu herkes tadacaktır.

Bedene yazılmış olan “Sen ölümlüsün” kaderini sakın unutma.

Ona göre yaşa.

Tevâzû içinde ol.

Yaratılan her şeye saygı içinde ol.

Ölüm, eninde sonunda başına gelecektir.

Ölüm kaçınılmaz gerçektir.

Ölüm asla unutulmaması gereken bir gerçektir.

Eninde sonunda başa gelecek olan yaşamın gerçeğidir.

Ölüm herkesin hissedeceği kaçınılmaz bir gerçektir.

Hepimizin er ya da geç hissedeceği bir duygudur.

Ecel-i müsemma mutlaka tecelli edecektir.

Neden insan ölümü unuttur?

Neden, hiç ölmeyecekmiş gibi dünyanın hırsına kapılırız?

Neden kâblbler kırar, zalimlik ederiz?

Neden birilerini hor görür, kendimizi yüce sanırız?

Neden alay eder, dedikodu eder, eksik gedik ararız?

Neden ölmeyecekmiş gibi yaşarız?

Neden ölümlerden ders almayız, gittiğimiz cenazelerde neden kendimize “sen de bir gün öleceksin” demeyiz?

Ey kardeşim!

Bak, Kur’ân’da nice âyetlerden bizlere ölüm gerçeği duyurulmakta.

Gel duyalım, gel en içten hissedelim.

En’âm Sûresi 2: “Summe kadâ ecelâ ve ecelin musemma”

Meâli: “Sonra belli bir vakit takdir eden ve belirlenmiş vakit O’na aittir.”

Nûh Sûresi 4: “Ve yûahhirkum ilâ ecelin musemmâ.”

Meâli: “Sizin sona erecek olan belirli bir zamanınız vardır.”

Zümer Sûresi 42: “Yursilul uhrâ ilâ ecelin musemma.”

Meâli: “Bedenlerde yazılan olan takdir sonunda açığa çıkacaktır.”

Mü’min Sûresi 67: “Ve li teblugû ecelen musemmen ve le-allekum takılûn.”

Meâli: “Ölüm gerçeğine eninde sonunda erişeceksiniz ve umulur ki bu gerçeği düşünürsünüz.”

Bakara Sûresi 156: “İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn.”

Meâli: “Muhakkak ki Allah’tan geldiniz ve muhakkak ki aslınız olan Allah’a döneceksiniz.”

Ankebût Sûresi 57: “Kullu nefsin zâikatul mevti summe ileynâ turceûn.”

Meâli: “Bütün herkes ölümü hissedecektir. Sonra aslınız olan Bize döndürüleceksiniz.”

Ey kardeşim!

Hiç unutma, ölüm bir gün başına mutlaka gelecek.

Belki de sevdiklerin senden önce gidecek.

En sevdiğim dediğin, ölmesin dediğin, bir gün gelecek, ölüp gidecek.

O ölüm acısını en derinden hissedeceksin.

Annen, baban, eşin, evladın, belki de senden önce ölecek.

Belki de sen hepsinden önce öleceksin.

Aşkı, canım, bir tanem dediğin kimse, belki de senden önce dünyaya gözlerini kapatacak.

Onu toprağa verirken için parçalanacak, gözlerinden yaşlar süzülecek.

Bak her gün yaşadığın beldede insanlar ölüyor, selâlar veriliyor.

Ölüm bize gelmeden kendimizi bilmeliyiz.

Zümer Sûresi 30: “İnneke meyyitun ve innehum meyyitûn.”

Meâli: “Muhakkak ki sen ölümlüsün ve muhakkak ki onlar da ölümlü.”

Zümer Sûresi 31: “Summe innukum yevmel kıyameti inde rabbikum tahtasımûn.”

Meâli: “Muhakkak ki sizin ölüm vaktiniz gelecektir. O ölüm vakti gelmeden, sizi vücûdlandırana ait olan hakikatler hakkında kendinizi sorgulayın.”

Ey kardeşim unutma ki;

Bizler ölümlüyüz.
En sevdiklerimiz de ölümlü.
Yaşamımız gün gelecek bitecek.
Gün gelecek bedenimiz toprak olacak.
Edindiğimiz mal, mülk, şan, şöhret, makam gün gelecek olmayacak.

Bu dünyada asla bâki değiliz.

Bâki olan Allah'tır.

Bizler fâniyiz.

Ey kardeşim!

Ölümü unutmadan yaşa.

Kâlb kırma.

Kimsenin hakkına girme

Kimseye iftira atma.

Kimse hakkında yalan söyleme.

Bir makam için birilerini ezip geçme.

Hak etmediğin bir şeyi asla isteme, alma.

Kimseye zarar verme.

Hep tevâzûlu ol.

Hep yardım için koş ve sakın karşılık bekleme.

Seni yaratanın sende olduğunu unutma.

Kendini tanımaya çalış.

Yaratılış amacını bil.

Para mal mülk peşinde koşma.

Merak etme hakkın sana verilecektir.

Ey kardeşim!

Sakın ölümü unutma.

Her an ölecekmiş gibi yaşa.

Hiç ölmeyecekmiş gibi gayret içinde ol, üretken ol.
Sorumlu olduğun şeyleri yap.
Yeteneğini fark et.
Boş vakit geçirme.
Kendi bedeninde olan nitelikleri iyi bil ve sahibini bile-
rek yaşa.

Bil ki sen bir damlasın, yolculuğun deryaya.
Bil ki ölümü unutmayan, dünyaya bağlanmaz.
Birini kırmaz, hakkına girmez.
Gün gelecek ölüm gelecek
Bunu bilen kabullenecek
Dünyaya bağlı olan ise
Her an isyan içinde olacak.
Bil ki ölüm son değil, aslına dönmektir.
Bil ki ölüm Hakk'ta Hakk olmaktır.
Damla deryaya karıştığında, aslına ermiş olur.
Yunus Emre ne güzel demiş:
Ölürse tenler ölür
Canlar ölesi değil...
Gel kardeşim!
Kur'ân'ı can kulağıyla duyalım.
Kur'ân'a gözyaşı döktürmeyelim.

SAKIN KİMSEYİ ÇEKİŞTİRME

Sakin kimsenin ardından konuşma.

Kimseyi aşağılama.

Kimseyi çekiştirme.

Kur'ân'ı duy.

Kur'ân "birini çekiştirmek ölü kardeşinin etini yemek gibidir" der.

Kimsenin arkasından çekiştirme.

Kimse hakkında gıybet etme.

Kimsenin hatasını, gizli yönlerini araştırma.

Bil ki dedikodu yapmak, arkadan çekiştirmek, ölü kardeşinin etini yemekten bile kötüdür.

Kur'ân'ın muhteşem uyarısını kâlbine duy ve ona uy.

Hucurât Sûresi 12: "Ve lâ tecessesû ve lâ yagteb ba'dukum ba'dâ e yuhıbbu ehadukum en yekule lahme ahîhi meyten fe kerihumûh."

Meâli: "Bazınız bazınızın arkasından çekiştirmesin, dedikodusunu yapmasın, gizli yönlerini, hatalarını araştırmasın. Sizlerden biriniz ölü kardeşinizin etini yemek ister mi? İşte tiksindiniz."

Ölü kardeşinin etini yer misin?

Yemezsin değil mi?

Düşünmesi bile rahatsız edici değil mi?

Dedikodu edip, insanların arkasından çekiştirmek, ölü eti yemekten bile iğrenç ise, neden dedikodu ederiz?

Hazreti Muhammed'e biri gelir.

Hazreti Muhammed ona süt ikram eder.

O da der ki: "Orucum ya Muhammed."

Hazreti Muhammed tekrar ikram eder: "Buyur süt iç."

Kişi yine der: "Orucum ya Muhammed."

Hazreti Muhammed: "Hayır oruç değilsin, buyur süt iç."

O kişi ısrar eder: "Orucum ya Muhammed, sabahtan beri bir şey yiyip içmedim."

Hazreti Muhammed: "Az önce et yedin."

O kişi der: "Yemedim ya Muhammed."

Hazreti Muhammed: "Az önce biri hakkında dedikodu yapıp, çekiştirmedin mi? Dedikodu yapıp, çekiştirmek ölü kardeşinin etini yemek gibidir, onun için sen oruçlu değilsin."

Hazreti Muhammed: "Gıybet, birinizin, kardeşini hoşlanmayacağı şeyle anmasıdır!" diye açıklamasından sonra, orada bulunan bir adam: "ya benim söylediğim onda varsa, bu da mı gıybettir?" dedi.

Hazreti Muhammed şöyle cevap verdi: "Eğer söylediğin onda varsa gıybetini yapmış oldun. Eğer söylediğin onda yoksa bir de bühtanda (iftirada) bulundun demektir." (Müslim, Birr 70)

Gıybet yani dedikodu yapıp çekiştirmek, ne kadar büyük bir günah ki, ölü kardeşin etini yemekten bile kötü tutulmuştur.

Gıybet, toplumda bozgunculuk çıkartan bir davranıştır.

Birini çekiştirmek, o kişinin toplumda hedef gösterilmesine yol açar.

Toplumun o kişiye karşı bakışı, hor ve aşağılayıcı bir duruma döner.

Kimsenin kimseyi aşağılama, hedef gösterme hakkı yoktur.

Bunları yapan kendi içindeki cehennem ateşinin kaynağından dolayı yapar.

Gel kardeşim.

Kur'ân'ı cân kulağıyla duyalım.

Muhteşem öğütlere kulak verelim.

Kur'ân'ı ağlatmayalım.

Hümeze Sûresi

1-

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

Veylun li kulli humezetin lumezeh

- Veylun li kulli : Vah, yazıklar olsun, vay haline, hepsi için, bütün,
Humezetin : Arkadan çekiştirme, yalana bağlanma, eksik ayıp
aramak,
Lumezetin : Koğuculuk, alay etme, ayıplayan, dedikodu, iftira,
gıybet,

Meâli 1: "Arkadan çekiştiren, alay eden, dedikodu edenlerin vah o hâllerine."

Meâli 2: "Arkadan çekiştiren, alay eden, dedikodu edenler Allah'ın rahmetinden uzaklaşmışlardır."

2-

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

Ellezî cemea mâlen ve addedeh

- Ellezi : O ki, hangi şey, o kimseler, o halde olanlar,
Cemea : O ki, hangi şey, topladı, biriktirdi, bir yere getirme,
Mâlen : Para, mal, varlık, değer, çıkar, servet,
Ve addede hu : Adet, sayısı, tane, rakam, miktar, numaralandırma,

Meâli: 1: "O hâlde olan kimseler; mal toplama ve onu sayma derdine düşerler."

Meâli 2: “Birilerini çekiştirenlerin derdi, para, mal, mülk, şöhrettir, kendini büyük görmek, başkasını hor görmektir.”

3-

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

Yahsebu enne mâlehû ahledeh

Yahsebu : Hesaplanan, sanmak, zannetme, düşünmek,

Enne male hu : Mal, değer, o,

Ahlede hu : Sonsuz, daimi, ebedi, ölümsüz

Meâli 1: “O malı ile birlikte ebediyen yaşayacağını zanneder.”

Meâli 2: “O halde olan kimseler, malları, paralarıyla vakit geçirirler, kendilerini muhasebe etmezler, ölmeyeceklerini zannederler.”

4-

كَلَّا لِيُبْنَدَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

Kellâ le yunbezenne fîl hutameh

Kella : Hayır, öyle değil, asla, durulan yer, kişi edebî yaşayamaz

Le yunbezenne : Elbette, dışlanmışlık, kınamak, dışarı atmak, ikilik,

Fiy el hutameti : Birliği anlayamama, bölüp dağıtmış, parçalamış, kırıp geçirmiş

Meâli 1: “Kimse ebediyen yaşayamaz. Elbette o hâlde olanların içlerinde dışlanmışlık, birliğe ulaşamama, bölüp dağıtmışlık hâlleri vardır.”

Meâli 2: “Hayır gün gelecek herkes ölümü tadacaktır, insanları çekiştirenlerin içinde; yargılama, öteleme, hor görme, bölücülük, hasetlik, fesatlık vardır.”

5

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَطْمَةُ

Ve mâ edrâke mel hutameh

Ve mâ edrake : Yok, değil, şey, ne, idrak, anlamak yoktur
Ma el hutamet : Yok, değil, bölmüş, parçalamış, kırıp geçirmiş,
ikilik

Meâli 1: "Onlarda hakikatleri düşünüp anlama yoktur, ikliden kurtulma yoktur."

Meâli 2: "İdrak ettin mi hütamenin ne olduğunu?"

Meâli 3: "Anladın mı birliğe erişememenin ne olduğunu?"

6

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ

Nâru Allâh mûkadeh

Nâru Allâh : Nur, ateş, aydınlık, aydınlanma, Allah
El mûkadetu : Yanar, ışıklı, tutuşturulmuş, parçalanmış,

Meâli 1: "İçlerinde çekiştirme, hor görme gibi duygular olanlar, Allah'ı anlayıp aydınlığa ulaşamazlar, onların içlerinde her an yanan cehennem ateşi vardır."

Meâli 2: "Onlar Allah'ın nurunu görememişlerdir, içlerinde parçalanmışlık vardır."

7-

الَّتِي تَطَّلُعُ عَلَى الْأَفْنَدَةِ

Elletî tettaliu alel efideh

Elleti tettaliu : Ki o, o hal, sarar, kaplar, üstüne çıkar
Alâ el efideti : Üzerinde, kâlbler, gönüller, anlayışlar,

Meâli 1: "Cehalet hâli onların kâlblerini sarmıştır."

Meâli 2: “Onların anlayışları, idrakleri, bağlandıkları yer çekiştirme, hasetlik, fesatlık ateşidir.”

8-

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ

İnnehâ aleyhim musadeh

İnne-ha aleyhim : Şüphesiz, onları,

Musadet : Kapatılmış, kilitlenmiş, hakikatleri anlamaya kapalı

Meâli 1: “Şüphesiz onların kâlbleri hakikatleri anlamaya kapalıdır.”

Meâli 2: “Muhakkak onlar, hakikatleri anlamaktan uzaktırlar.”

9-

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

Fî amedin mumeddedeh

Fiy amed : Bir şeyi devam ettirme, kasıt, sütunlar, devamlı o halde olan,

Mumeddedetin : Yalanlar, âdetler, uzatılmış yüksek, söylediğine inanan,

Meâli 1: “Cehaletin âdetleriyle, söylenen yalanlarla devam edip giderler.”

Meâli 2: “Onlar kibre, zulme yol açan duygu ve düşüncelerle sarılıdırlar.”

Gel kardeşim, Hümeze Sûresinden gelen ilâhi mesajları duyalım.

Gönlümüzü nice mesajlara kapatmayalım.

ABES BAKMA KERİH GÖRME

Kur'ân'ı iyi duyalım.

Hiçbir şeye abes bakmayalım, gereksiz görmeyelim.

Yaratılan her varlığa hikmetle bakalım, anlamaya çalışalım.

Hiç kimseyi kerih görmeyelim.

Hiçbir varlığa kerih bakmayalım.

Allah abes bir şey yaratmamıştır.

Yaratılan her şeyde hikmetler vardır.

Yaratılan her varlık bizim bir parçamızdır.

Dünyada ne varsa bizde vardır.

Bir varlığa zarar vermemiz kendimize zarar vermemizdir.

Yaratılan hiçbir şeyi dışlama, yok sayma hakkımız yoktur.

Âyetlerde bildirildiği gibi, varoluşunu ince ince düşünmeliyiz.

Hiçbir şeyin abes, gereksiz yaratılmadığını anlamalıyız.

Mü'minun Sûresi 115:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

E fe hasibtum ennemâ halaknâkum abesen ve ennekum
ileynâ lâ turceûn

E fe hasibtum : Sandınız, siz hesap ettiniz, analiz etmez
misiniz?

Hesap etmez misiniz? Düşünmez misiniz?

Ennema halaknâ kum : Sizi yarattık, halk ettik, var ettik,

Abasen : Abes, boş, lüzumsuz, boşuna

Ve ennekum ileynâ : Muhakkak siz, oldunuz, bize,
Lâ turceûn : Yok, rücû etmek, ayrı olmak, dönmek,

Meâli: “Varoluşu düşünmez misiniz? Sizi ve hiçbir şeyi abes, gereksiz yaratmadık ve muhakkak ki siz bizden ayrı değilsiniz, bize döneceksiniz.”

Âyetlerde belirtildiği gibi, Kâmil kimseler yerlerin ve göklerin yaratılışını düşünürler.

Hiçbir şeye abes bakmazlar.

Varlığı saran ilâhi kudreti anlamaya çalışırlar.

Âl-i İmrân Sûresi:

189:

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ve lillâhi mulkus semâvâti vel ard vallâhu alâ kulli şeyin kadîr

Ve li Allah : Allah'ın,
Mulku es semâvâti : Mülkü, hükümrân, yönetici, semaların,
gökların mülkü,
Ve el ardı : Arz, yeryüzü, bedenler,
Ve Allah alâ kulli şey'in : Allah, bütün her şey,
Kadîrun : Kudret, güç, her yeri saran ilâhi kuvvet,

Meâli: “Gökların ve yerin hükümrânı Allah'tır ve Allah bütün her şeydeki kudrettir.”

190-

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

İnne fî halkıs semâvâti vel ardı vahtilâfil leyli ven nehâri
le âyâtin li ulîl elbâb

İnne fi halki	: Muhakkak, için, halkiyet, yaratılış,
El semâvâti ve el ard	: Semalar, gökler ve yeryüzü,
Ve ihtilâfi	: Farklılık, ihtilaf,
El leyli	: Gece, karanlık, gaflet,
Ve en nehâri	: Gündüz, aydınlık,
Le âyâtin	: Elbette deliller, işaretler,
Li ulî el elbâbi	: Yüce akıl sahipleri, aklını işleyen, hak üzere düşünen,

Meâli: “Muhakkak ki göklerin ve yerin halkoluşunda, gece ve gündüzün farklılığında, elbette hakk üzere düşünenler için deliller vardır.”

191-

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Ellezîne yezkurûnallâhe kıyâmen ve kuûden ve alâ cunû-
bihim ve yetefekkerûne fî halkıs semâvâti vel ard rabbenâ mâ
halakte hâzâ bâtil subhâneke fekinâ azâben nâr

Ellezîne yezkurûne Allâh	: Onlar, Allah'ın zikri, anarlar,
Kıyâmen ve kuduen	: Ayakta iken ve otururken,
Ve alâ cunûbi-him	: Her yön, nerde olurlarsa olsunlar, yatarken
Ve yetefekkerûne	: Tefekkür ederler, düşünürler
Fî halkı es semâvâti	: Göklerin yaratılışında, halkoluşunda
Ve el ardı	: Arz, yeryüzü, toprak, beden,
Rabbe-nâ	: Rabbimiz, bizi vücûdlandırıran,

Mâ halakete	: Halk etmedin, yaratmadın, var etmedin,
Hâzâ batılan	: Bu, boş, asılsız, anlamsız
Subhâne-ke	: Noksan sıfatlardan münezzehsin, her şey seninle,
Fe kinâ	: Artık, bizi koru, yol göster, bildir,
Azabe	: Sıkıntı, azap,
El nar	: Nur, ışık, ateş

Meâli: “O kimseler; ayakta iken, otururken, her nerede olurlarsa olsunlar Allah’ı anarlar, göklerin ve yerin halkoluşunu düşünüp anlamaya çalışırlar. Rabbimiz! Sen bunları anlamsız halk etmedin, abes bir şey yaratmadın, sen noksan sıfatlardan münezzehsin, bizi nurunla aydınlat, sıkıntılardan koru, derler.”

Âyette belirtildiği gibi, ilim irfan yolunda olan kimseler; “her nerede olurlarsa olsunlar Allah’ı anarlar, göklerin ve yerin halkoluşunu düşünüp anlamaya çalışırlar.”

“Rabbimiz! Sen bunları anlamsız halk etmedin, abes bir şey yaratmadın” derler.

Yaratılan her varlık, Allah’ın tecellilerini taşır.

Hiçbir varlığa abes, gereksiz bakmamalıyız.

Hiçbir varlığı kerih görmemeliyiz.

Âyette, “din yolunda kerih görmek yoktur” diye bildirilir.

Bakara Sûresi 256: “Lâ ikrâhe fîd dîn.”

Bakara Sûresi 256: “Lâ ikrâhe fîd dîni kad tebeyyener ruşdu minel gayy.”

Lâ ikrâhe	: Yok, zorlama, kerih görmek yoktur,
Fi el din	: Hakkında, için, din, varlığın yaratılış yasaları,
Kad tebeyyene	: Oldu, beyan oldu, açığa çıktı, açıklandı,
El ruşdu	: İrşad olma, doğruyu bulmak, cehaletten kurtulma,

Min el gayyi : Akılsızlık, dalalete düşme, hakikatten dalalete sapmak

Meâli: “Din yolunda kerih görmek yoktur. Akılsızlıktan, cehaletten geçip, doğru yolu bulmak için hakikatler apaçık delillerle açıklanmıştır.”

Âyette belirtildiği gibi, tüm varlıktan hakikatler apaçık delillerle sunulmuştur.

Yeter ki insan varlığa yönünü döndürsün, hiçbir varlığı kerih görmesin, cehalet anlayışlarını terk etsin ve varlığın varoluşunu düşünsün.

İnsan varlığı önemsemelidir.

Varlığı dışlamamalıdır.

Kendisinin de yaratılan bir varlık olduğunu unutmamalı, her varlığa saygısını göstermelidir.

Âyette aynı zamanda, kimseye de kerih bakmamamız bildirilir.

Kimsenin inancını, giysisini, ibadetini, ibadethanesini kerih görme hakkımız yoktur.

Her insan bir anne babadan doğar ve bir kültürde büyür.

Hiçbir insan, kendi anne babasını ve toplumunu hatta inancını bile seçemez.

Anne babası hangi inanç sistemi üzere ise çocuklar da onların inançları üzere büyür ve gelişir.

Eğer Kur’ân’ı anlarsak; hiçbir kültürün inancını küçük görmeye hakkımız yoktur, onların ibadetlerini, itikatlarını alaya almaya hakkımız yoktur.

Hucurât Sûresi 11: “Ey iman edenler! Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de o alay edilenler daha hayırlıdır.”

İnançların farklılığı kültürleri oluşturur.

Kültürler de birbirini anlamakla ve birbirine yardım etmekle emrolunmuştur.

Hucurât Sûresi 13: “Ey insanlar! Biz sizi, bir erkek ve bir kadından yarattık ve halklar halinde, kabileler halinde çoğalttık, birbirinizi tanımanız ve yardım etmeniz için.”

Hazreti Muhammed, Mescid-i Nebevî’yi yaklaşık 6 dönüm kadar büyüttü.

Tek amacı vardı; farklı inanç grupları gelsinler, ibadetlerini özgürce yapsınlar ve kimse kimsenin inancını, ibadetini kerih görmesin, alaya almasın.

Bir gün bir Mecusi, Mescid-i Nebevî’ye geldi ve mumunu yaktı.

Ve mumun ışığına doğru eğildi, ona secde etti.

Bunu görenler Mecusi’nin yaptığını kerih gördüler, güldüler, onu alaya aldılar.

Bunu gören güzel insan Hazret Muhammed, Mecusi’yle alay edenlere dönüp dedi ki: “O, ateşe tapmıyor, o Allah’ın nurunun ateşten tecelli ettiğine inanıyor ve ona saygı duyuyor.”

Bunu duyan Mecusi: “Seni bundan dolayı seviyoruz ya Muhammed” dedi.

Evet, anlıyoruz ki Hazreti Muhammed hiç kimsenin ibadetine, inancına karışmadı, onları asla ve asla hor görmedi.

Bu durum Kur’ân’da bazı âyetlerde belirtilir.

Evet bizler;

Hiç kimsenin, hiçbir topluluğun ibadetine, inancına laf etme hakkımız, kerih görme hakkımız yoktur.

Hiç kimsenin inancını ibadetini gereksiz görme hakkımız yoktur.

Toplumda hiç kimseyi kâfir, dinsiz görme hakkımız yoktur.

Tam tersi insanların kültürlerini, inançlarını, ibadetlerini anladıkça birbirimize daha fazla saygı duyarız.

Çünkü bu dünyada her toplum birbirine bağlıdır ve birbirinden nice güzellikler öğrenir.

Evet, hiç kimsenin arkasından çekiştirmeye hakkımız yoktur, inançları kerih görme hakkımız yoktur.

Her toplum kendi inancını yaşar ve kendi inancına göre Allah'a yönelir.

İnsan, Kur'ân'ı iyi bilmeli, anlamak için okumalıdır.

Kur'ân hiçbir topluluğu ayrıştırmaz, hiçbir topluluğa kerih baktırmaz.

Hakk yolunda Aşk, tevâzû, tenezzül, teslimiyet içinde olan kimseler asla ve asla ayrımcılık içinde olmazlar.

Tüm varlığı kucaklamanın kardeşliğine ulaşırlar.

Mü'minlik makamına ulaşanlar, tüm varlığın kardeş olduğunu bilmenin hakikatine ulaşırlar.

Hucurât Sûresi 10: "Kardeşlik üzere olanlar ancak mü'minlerdir."

Mü'minlik makamına erenler, yaratılan hiçbir şeyi kerih görmezler.

Toplumda hiç kimsenin inancını, ibadetini aşağılamazlar.

Ey kardeşim!

Gel Kur'ân'ı duyalım.

Gel Kur'ân'a uyalım.

Yaratılarda hiçbir şeyi kerih görmeyelim.

Hiçbir kimsenin, inancını, ibadetini, giysisini kerih görmeyelim.

SÂLİH İNSAN OL

Sâlih insan ol.

Çevrene faydalı ol.

İnsanlar sana güvensin.

Senden emin olsunlar.

Onlara huzur ver.

Onların sıkıntılarında yanında ol.

Seni gördüklerinde içlerini mutluluk sarsın.

İlim irfan yolunda ol.

Bil ki Sâlih insan olmak, iyi insan olmaktır.

İyi insan olmanın yolu nedir?

İyi insanın vücûd çevresinde pozitif enerji kalkanı var mıdır?

Yûsuf Sûresi 22: “Ve lemmâ belega eşuddehû âteynâhu hukmen ve ilmâ ve kezâlike neczîl muhsinîn.”

Meâli: “O ergenlik çağına ulaştığında, sunduğumuz hakikatlerle her şeyde mutlak hâkim olanı ve ilmiyle var edeni anladı ve işte böylece Bizi anlamanın karşılığı olarak iyi insanlardan oldu.”

Mücadele Sûresi 9: “Yâ eyyuhellezîne âmenû iza tenâceytum fe lâ tetenâcev bil ismi vel udvâni ve masiyetir resûli ve tenâcev bil birri vet takvâ vettekûllâhellezî ileyhi tuhşerûn.”

Meâli: “Ey iman edenler! Bir araya gelip konuştuğunuzda, artık fenalardan konuşmayın ve hiçbir kimseye düşmanlık içinde, sinsilik içinde olmayın ve hakikati gösterene karşı güvensizlik içinde olmayın ve iyi insan olma konusunda istişare

edin ve fenalara düşmekten sakının ve Allah'a ortak koşmayın. Ki hepiniz O'nun birliğindesiniz."

Kur'ân'da birçok yerde "Sâlih amel" geçer.

Yani "İyi insan olarak çalışmak ve üretken olmak."

İyi insan vücûdu hep pozitif bir enerji üretir ve bu enerji ile kendi vücûdunun etrafında bir pozitif kalkan oluşur.

Aynı Dünyamızda olduğu gibi, nasıl ki Dünyamızda bir enerji kalkanı vardır.

Ki biz buna atmosfer diyoruz.

Bu enerji kalkanı, güneşten gelen zararlı ışıklardan ve gök taşlarından Dünyayı korur.

Dünyamıza gelen gök taşları eğer olduğu gibi Dünyamıza düşse yaşamın sonu gelir.

Gök taşları Dünyamızın atmosferine girdiğinde yanarak küçülür, ya Dünyamıza düşmeden toz haline gelir ya da çok küçük parça olarak düşer.

İşte Sâlih insan olan kişinin, yani iyi insanın da vücûdunun etrafında pozitif bir enerji kalkanı vardır.

Bu kalkan o kişinin imanının güçlülüğü ve yaşantısında Sâlih amelde olmasından dolayı oluşur.

İman; ancak ve ancak kâinatın varoluşunu okumakla ve hakikatlere ulaşmakla oluşur.

İman sahibi olan kişi, zerre kadar zararlı hâller içinde olmaz.

Varoluşu ve Var edeni idrak ettiğinden dolayı "Sâlih İnsan" makamına ulaşır.

Sâlih insan imanî cihette güçlü insandır.

İmanı güçlü olan kişi;

Dedikodulardan etkilenmez.

Başına bir sıkıntı geldiğinde ümitsizliğe düşmez.

Her an Allah aşkıyla yaşar ve bu aşk onu korur.

Yaratılanı hor görmez, yaratılarda Yaradanı müşahede eder.
Her an “Tevhîd” şuuruyla yaşar.

Adaletlidir.

Hep iyilikler içinde olur.

Paylaşma, dayanışma, yardımlaşma içindedir.

Kendini üstün görmez.

Başkasını küçük görmez.

Kötü hâllerde asla olmaz.

Hasetlik içinde asla olmaz.

Asla haksızlık yapmaz.

Başkasına zulüm etmez, herhangi bir varlığa zarar vermez,

Yûsuf Sûresi 22. âyette de belirtildiği gibi “sunduğumuz hakikatlerle her şeyde mutlak hâkim olanı ve ilmiyle var edeni anladı ve işte böylece Bizi anlamanın karşılığı olarak iyi insanlardan oldu.”

İşte kişi ancak ve ancak, kâinatın sahibini anlamakla “iman sahibi” olur.

İman sahibi olan da “İyi İnsan” olur.

İyi insan çevresine zerre kadar zarar vermeyen insandır.

Çünkü varlığa baktığında, varlığın ardında Hakk’a nazar eder.

Nereye dönerse dönsün, neye bakarsa baksın Hakk’ın yüzünü görür.

Bu yüz insan yüzü gibi değil, nûr cihetiyle “Nûr yüzü”dür.

Âdeta bir beyaz bulut gibi.

Allah her varlıktan nûr yüzünü gösterir.

Sâlih insanın gönlü bu nûra dönüktür.

İşte bizden istenen, bizlerin iyi insan olması ve o şuurda yaşamasıdır.

İyi insan olmanın yolu da iman sahibi olmaktan geçer.

İman sahibi olan kişi iyi insan olmuştur.

İyi insan olanın vücûd çevresinde ilahi bir enerji kalkanı vardır.

Bu enerji kalkanı onu korur.

İyi insan hep iyi hâl ve davranışlar içinde olduğundan dolayı bu ilahi kalkan daha da güçlenir.

İşte bu halde olan kişinin, vücûdunda ve tüm kâinatta olan kanallar birleşmiştir.

İşte o kanalların birleşmesiyle İlahi bir enerji o kişinin vücûdunu sarar ve o kişiye gelecek olan zararları engeller.

İyi insan hep İman şuuruyla yaşar ve o kişi:

Zerre kadar zulüm yapmaz.

Zerre kadar dedikodu yapmaz.

Zerre kadar kimseye kötülük yapmaz.

Zerre kadar yalan söylemez.

İçinde zerre kadar öfke, kin, nefret, gurur, kibir gibi hâller barındırmaz.

İnsanların eksikliğini gediğini aramaz.

İnsanlara kötü mahlas, lakap takmaz.

İnsanların ırzına namusuna tasallut etmez.

İnsanları ötekileştirmez.

Her varlığı Allah'ın kulu görür.

İnsanlar hakkında bu cehennemlik bu cennetlik demez.

İnsanları inançlarına göre ayırmaz, inançlarına karışmaz.

Allah adına asla hüküm vermez.

Dini; makam, mevki, şan, şöhret için kullanmaz.

İbadetlerinde zerre kadar gösteriş içinde olmaz.

Kimsenin hakkına girmez.

Yaptığı hataları unutmaz.

Hep iyilik peşinde koşar, hep güzel sözler söyler, hep hakikatlerden bahseder.

İhtiyacı olanlara yardım eder, darda olanlara yardım eder.

Asla kendi çıkarına göre hareket etmez, kendine iyi denilsin diye hareket etmez.

Kimse hakkında zerrece kötü söz söylemez, içinden dahi geçirmez.

İman sahibi olan yani İyi insan olan güvenilir olandır.

Elinden, dilinden, halinden, çalışmalarından güven verendir.

İyi bir insana rast geldiğinizde, size yardım etmek için çırpınır, sıkıntınızı çözmeye çalışır ve zerre kadar bir beklenti içinde olmaz.

Hep kâinat kitabını okur, orada bulunan Allah'ın lütuflarını anlamaya çalışır.

İşte böyle kişilerin vücûd çevrelerinde ilahi bir enerji kalkanı vardır.

Kişi, birine zerre kadar bir kötülük yapsa, birini hor görse, birinin dedikodusunu yapıp ardından çekiştirse o kişideki enerji kalkanı zayıflar ve negatif bir enerji hasıl olur.

Yani çöldeki yakıcı enerji gibi.

İşte iyi insanların vücûdundan etrafına her an ilahi bir enerji salınımı vardır.

Bu enerji çevresine huzur sunar, mutluluk sunar

Bu enerji cennetten gelen esintidir.

Kötülük içinde olanların vücûdundan ise etrafına hep negatif enerji salınımı vardır.

Bu enerji kişinin hem kendisini hem de çevresindekileri yakar, zarar verir, huzursuzluk verir.

Bu enerji Cehennemden gelen ateştir.

İyi bir insanın yanına vardığımızda, ondan gelen Cennet esintisi bizlere çok farklı bir huzur sunar.

Güzel insan Hazreti Muhammed'in yanına gelenler: "Senin yanına geldiğimizde sıkıntılarımız hafifliyor, ayrı bir huzur hissediyoruz" demişlerdir.

İşte Kur'ân, bizlere hep iyi insan olmamız gerektiğini tavsiye eder.

Ve bunun nasıl olacağını açıklar.

Çünkü iyi insan, çevresine ve kendine hep huzur sunan insandır.

Gel kardeşim!

Sâlih insan olmaya çalışalım.

Çevremize faydalı olalım.

Çevrimize huzur verelim, güven verelim.

GELDİĞİN YERİ VE GİDECEĞİN YERİ BİL

Ey kardeşim!

Nereden geldin?

Nereye gitmekteisin?

Düşün aslın nedir, kaynağın nedir?

Doğum nedir, ölüm nedir?

Bütün âlem bir ulvî deryadan süzülüp geldi, an be an gelmekte.

Her varlık aynı özden geldi, zaman diliminde zamanı gelince, belli bir mekanda açığa çıktı.

Ayrı ayrı gibi görünen varlığın aslı tektir.

Hepimizin kaynağı aynı yerdir.

Hepimiz bir rahîmiyetten geldik.

Hûd Sûresi 4: “İlâllâhi merciukum ve huve alâ kulli şeyin kadîr.”

İlâ Allâh merciu kum : Allah'tır, dönülecek yer, merkez, kaynak, siz,

Ve huve ala kulli şeyin : O, bütün her şeydeki,

Kadîr : Kudret, güç, her şeye muktedir olan,

Meâli: “Sizin kaynağınız, aslınız ancak Allah'tır ve O bütün her şeydeki kudrettir.”

Merci: Merkez, kaynak, öz, asıl olan, rücû,

Hepimiz bir kaynaktan geldik, zaman içinde farklı farklı şekillere büründük.

Görünen görünmeyen tüm varlık aynı özden süzülüp geldi.

Hiçbir varlığın diğer varlığa üstünlüğü yoktur.
Her varlık birbiriyle kardeştir.
Birbirine, birbiriyle bağlıdır.
Bir ağacın yaprakları gibi, hepimiz aynı kaynağa bağlıyız.
O kaynak bizzat Allah'ın kendisidir.
Yerde ve gökte nice âlemler vardır ki, hepsinin kaynağı birdir.
Bir ağaç düşünün, ağaçtaki yüzlerce yaprak, çiçek, meyve,
dalları, gövdesi aynı tohumdan gelir.
Yumurtadan çıkan bir hayvanı düşünün, hayvanın tüm vücûdu, hücreleri, organları aynı yumurtadan gelir.
Bir insan vücûdu düşünün, insan vücûdunun içindeki sonsuz hücre, aynı ceninden süzülüp gelir.
İşte bu âlem de aynı kaynaktan gelir.
Hepimizin geldiği kaynağa "Hû- El Hû- Allah" denmiştir.
O ulvî boyuta "Allah" denilmiştir.
İşte, hepimizin aslı O'dur.
Hepimizin geldiği kaynak tektir, o da O'dur.
Hepimizin geldiği ve döndüğü yer O'dur.
Dünya denen yer, O'nun zâhir boyutudur.
Biri vefat ettiğinde, camîlerde okunan âyet:
"İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn" (Bakara Sûresi 156)
"Allah'tan geldi, O'na döndü"
"O idi, O'na döndü"
"Aslı O'dur, gelen O'dur, görünen O'dur, aslına dönen O'dur."
Bir damla su deryadan gelir, deryaya döner.
Bilene ölüm diye bir şey yoktur.
İşte hepimiz, Allah dediğimiz ulvî sistemin görüntüleriyiz.
Hepimizin merkezi aynıdır.

Hepimiz kardeşiz.

Hepimiz O'nunla birbirimize bağlıyız.

Her varlık birbiriyle kardeştir.

İnsan vücûdunda, zahirde görünen cümle varlığın yapısı vardır.

İnsan tüm âlemin merkezidir.

İnsan ilk andan beri, süzülüp gelen tüm varlığın toplandığı bir merkezdir.

Gördüğümüz her varlık; su olsun, toprak olsun, ateş olsun, hava olsun, bitkisel boyut olsun, hayvansal boyut olsun, insan vücûdunda tüm özellikleriyle vardır.

Kesret gibi görünen varlık, özde aynıdır.

Okumanın da sınavı işte budur.

Kesrette kalmamak, vahdeti görmek.

Vücûdlarda olan ilâhî sırlara ulaşmak.

İşte;

Hepimizin kaynağı Allah'tır.

Hepimiz Allah'ın zâhire çıkmış boyutuyuz.

Hepimiz O'yuz.

O hepimiz.

"Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın." Hadid Sûresi 3

Hepimizin; özü, aslı, kaynağı, mayası, merkezi Allah'tır.

Bu hakikate ulaşmanın tek yolu; kişinin kendi vücûduna dönmesi, orada yolculuk yapmasıdır.

İşte "inisiye olmak" denilen budur.

Kişinin kendi vücûdunda hakikatlere bir bir şahit olması, kişiyi Allah hakikatine eriştirecektir.

İnsan vücûdu bir mektuptur.

O mektupta, mektup sahibine ait olan tüm sırlar ve mektubun sahibi vardır.

Kâf Sûresi 16: “Biz ona şah damarından daha yakınız.”

Nasil ki ipek böceği, ipeği kendinden çıkarır ve kendinden çıkardığı ipeğin içine kendini gizler.

İşte, Allah da bu âlemi kendinden açığa çıkarır ve kendinden açığa çıkardığı bu âleme kendini gizler.

Cümle âlem O'nun kendinden başka bir şey değildir.

O'nu idrak etmek ancak ve ancak:

O'na ait olan; evvel boyutunu, âhir boyutunu, zâhir boyutunu, bâtın boyutunu anlamak, Tevhîd şuuruna ulaşmakla mümkündür.

Zebur, Tevrat, İncil, Kur'ân, tüm asliyetiyle insanda gizlidir.

Ve asla bozulmamıştır.

Allah katından sunduğunu korur.

“Aslı O'dur, gelen O'dur, görünen O'dur, aslına dönen O'dur.”

“Kanallahu ve lem yekun meahu şey'a!..”

“Allah vardı ve O'nunla beraber bir şey yok idi!..”

Kan: Kaynak, aslı, anı, menbaı..

“Allah kaynaktır, özdür, hiçbir şey ondan ayrı değildir.”

Yûnus Sûresi 4: “İleyhi merciukum cemîâ vadallâhi hakkâ innehu yebdeul halka summe yu'ûduhu li yecziye.”

İleyhi merciu kum	: Ona, dönüş, kaynak, başvuru, siz,
Cemian	: Hepiniz, topluca, birlik, bütün varlığın, her şey,
Vade Allâh	: İşin ortaya çıkışı, yerine gelme, vaad, Allah,
Hakk	: Hakk, gerçek olan, hakikat,
İnne hu yebdeu	: Muhakkak o, ilk başlangıç,
El halka	: Yaratılış, halkoluş, varoluş,
Summe yeidu hu	: Sonra, dönüş, iade, ona,

Li yecziye : Varılacak yer, ödül, vermek,

Meâli: "Hepinizin kaynağı O'dur. Ortaya çıkan tüm varlık Allah'ın hakikatlerini gösterir. Muhakkak ki halkoluşun ilk başlangıcı O'dur, sonra dönüp varılacak yer O'dur."

Ey kardeşim!

Gel Kur'ân'ı duyalım.

Hepimizin kaynağının Allah olduğunu bilelim.

O'ndan geldiğimizi O'na döneceğimizi anlayalım.

Tüm varlığın kaynağı, aslı Allah'tır.

Allah, tüm varlıktan kendini zâhir eyler.

Tüm varlık yine O'na döner.

CUM'A-CEM'İN MÂNÂSINA ERİŞELİM

Gel kardeşim birlik bakışına erişelim.
Kesreti tutan Zâtın birliğine erelim.
“Cem makamı nedir?” bilelim.
Ağacın yapraklarını ayrı ayrı görmeyelim.
Hepsinin bağlı olduğu gövdeyi görelim.
Varlığı ayrı ayrı görmeyelim.
Varlığı tutan tek kudreti hissedelim.
Damlaların ve deryanın birbirinden ayrı olmadığını bilelim.
Kesrette kalmayalım, vahdete erelim.
Cum'anın, Cem'in mânâsına erelim.
Karşındaki kişi de sen de bir Zâtın birliğindesin.
Ayrı ayrı bakmayalım.
Birlik şuuruyla bakalım.
Nasıl ki bedenindeki sonsuz hücre, tek olan senin bedenine bağlı, işte tüm sonsuz varlık da tek olan Allah'ın zâtına bağlı.
Gel bu şuur olan, Cem-Cum'a bakışına erelim.
Cum'anın, Cem'in mânâsına erenler;
Birlik nazarıyla bakarlar.
Her varlığın özünün Allah olduğunu bilirler.
Tüm kâinatın Allah'ın tezâhürü olduğunu bilirler.
Her varlığın bir damla olduğunu ve damlanın deryadan ayrı olmadığını bilirler.

Cum'anın, Cem'in mânâsına erenler, kimseye zerre kadar kötülük yapmazlar.

Cum'anın yani bir olmanın hakikatine erenler, asla öldürmezler.

Tüm kâinatta bir olanı bilenler, sonsuz olan varlığı tutan tek Zât'ı bilenler, kimseyi üzmezler.

Cum'ayı gönlünde hissedenlerin içinde, asla kin, nefret olmaz.

Cem makamına erenler, asla kibir içinde olmazlar.

Onlar Ekber olan Allah'a teslim olurlar, kendilerine asla varlık isnat etmezler, ben de varım gafletine düşmezler.

"Allah'ım senin ulvîyetinin yanından yokluğumu bilirim" suuruyla yaşarlar.

Cum'a Sûresi 9-10

9:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Yâ eyyuhellezîne âmenû izâ nûdiye lis salâti min yevmil cumuati fesav ilâ zikrillâhi ve zerûl beya zâlikum hayrun lekum in kuntum talemûn

Yâ eyyuhâ ellezine amenu	: Ey iman edenler,
İzâ nûdiye	: O zaman, nida, davet, çağırılma,
Li el salât	: Salât, bağlılık şuuru, Hakk'a bağlılık
Min yevmi	: Gün, vakit, zaman, an, her an
El cumuati	: Cem, toplama, birlik, bütünlük, tutan,
Fesav	: Acele edin, uyun, hemen koşun,
İla zikri Allah	: Anmak, Allah'ın zikrine,
Ve zerû	: Bırakın, terk edin,

El beya	: Alış veriş, alış satış, alıp vermek,
Zâlikum hayrun lekum	: İşte bu, daha hayırlı, sizin için,
İn kuntum tale mune	: Eğer, keşke, bilerseniz,

Meâli 1: “Ey iman edenler! Tüm varlığı nuruyla her an bir birlik içinde tutanı anlamak için, Hakk’a bağlılık şuuruna davet edildiğinizde, Allah’ın zikrine uyun ve alıp vermeyi bırakın. Eğer bilerseniz, işte bu sizin için daha hayırlıdır.”

Meâli 2: “Ey iman edenler! Her şeyin Allah ile birlik içinde olduğunu anlamaya davet edildiğinizde, o davete uyun, Allah’ın zikri üzere olun, kendinize varlık nispet etmeyi terk edin. Eğer bilerseniz, işte bu sizin için daha hayırlıdır.”

10-

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Fe izâ kudiyetis salâtu fenteşirû fîl ardı vebtegû min fad-
lillâhi vezkurûllâhe kesîren leallekum tuflihûn

Fe izâ	: O zaman, durumunda,
Kudiyeti	: Bitirmek, bütünleşme, tamamlamak, yapmak, ulaşmak,
El salâtu	: Salât, bağlılık şuurunda olmak, Hakk’a bağlılık,
Fe inteşirû fi el ardı	: Yayılın, dağılın, bakın, hareket edin, yeryüzüne,
Ve ibtegu	: Arayın, bakın, araştırın, anlamaya çalışın,
Min fadli allâhi	: Lütuf, değer, fazilet, yaratılışın tüm incelikleri,
Ve uzkuru Allah	: Anmak, hatırlamak, zikir, Allah,
Kesiran	: Devamlı, çok, hep,
Lealle-kum	: Umulur ki, siz,
Tuhlifune	: Kurtuluş, başarısınız, selamet, özü anlama,

Meâli 1: “Her an Hakk’a bağılı olduğunuzun şuuruna ulaştığınızda; artık yeryüzüne o şuurla bakın, o şuurla hareket edin ve tüm varlıktaki Allah’a ait olan değerleri anlamaya çalışın ve Allah’ı devamlı hatırlayın. Umulur ki siz başaracaksınız.”

Meâli 2: “Her şeyin bir birlik içinde olduğunu gördüğünüzde, artık o şurudan kopmayın, hep o şuurla hareket edin. Allah’a ait olan varlıktaki değerleri keşfetmeye çalışın. Allah’ı anlamaya çalışın. Umulur ki siz felâha erersiniz.”

Gel kardeşim, Cem’in-Cum’anın mânâsına erelim.

O şuurla bakalım.

Her varlıkta Hakk’a nazar edelim.

Zâhir olan Hakk’tır, bâtın olan Halk’tır zevkiyle bakalım.

Nasıl ki Güneş çıktığında tüm yıldızlar görünmez olur.

Allah’ın zâtı gönlümüzde öyle tecelli etsin ki, O’ndan gayrı bir şey görmeyelim.

Nasıl ki denizin dalgaları denizden ayrı değildir.

Deniz sakın dururken dalgası yoktur.

Fakat deniz hareketlenip dalgalanmaya başladığı zaman büyük dalgalar, hatta gemiler kadar büyük dalgalar meydana gelir.

Dalga denizden yukarı kabarınca, kendi aslı deniz olduğu halde dalga ismini alır.

Ama dalga denilen sadece onun suretidir, şeklidir,

O sûretin aslı manası sudur ki, deniz denizdir.

Burada dalga ben denizim dese, denizim diyen bir dalga suretinde görünmektedir.

Dalğanın kendine has bir varlığı yoktur.

Değil deniz sadece deniz suyunun az bir miktarının suretidir.

İşte sûret âlemi de aynen böyledir.

Her varlık Allah deryasının dalgasıdır ve asla Allah’tan ayrı değildir.

Kâinatta her şey yalnız bir sûretten ibarettir.

Asli varlıkları Allah'tır.

Nasıl ki su donduğunda buz ismini alır.

Ama eridiğinde aslı olan suya döner.

İşte her varlık da bir buz misali gibidir, aslı Allah'tır.

İşte Cem'in-Cum'anın mânâsı budur.

Tüm âlem Allah'ın birliğini gösterir.

Tüm âlemde bir olan Allah'tır.

Her varlıkta tekliğini gösterir, yani damla olduğunu gösterir.

Tüm varlıkta birliğini gösterir, yani derya olduğunu gösterir.

Gel kardeşim, İslâm olmanın sırrı, Cem-Cum'ada gizli.

İnsan olmanın sırrı, Cem-Cum'ada gizli.

“Cem” sırrının yani birlik hakikatinin mânâsına erseydi
insanoğlu:

Hiç kimseye zarar verebilir miydi?

Hiç öldürür müydü?

Hiç öldürmeyi düşünür müydü?

Fitnelik, fesatlık aklına gelir miydi?

Dedikodu, gıybet aklına gelir miydi?

Kâlb kırmak aklına gelir miydi?

Zerre kadar zarar vermek aklına gelir miydi?

Gönlünde “Cumâ-Cem” hakikatini hissetseydi:

Hiç senlik benlik kavgasına girer miydi?

Hiç öteki diye bakar mıydı?

Hiç kimseyi aldatabilir miydi?

Bilseydi, tüm varlığı nuruyla tutanı

Bilseydi, tüm varlıkta “Bir” olanı,

Bilseydi, tüm varlığın Hakk'a bağlı olduğunu,

Kendi vücudundaki hücrelerin kendi bedene bağlı olduğu gibi, âleme baksaydı, o şuura ulaşıyaydı,

Bilseydi, her varlıkta Allah'ın zikrinin olduğunu,

Hiç kibre, egoya düşer miydi?

Bedenler değil gönüller Cum'aya uysaydı...

Yani uysaydı "Cem" olmanın sırrına:

Bir kimse bir kimsenin hakkına girer miydi hiç?

Bir kimse bir kimseye zarar verebilir miydi hiç?

Kimsenin yuvasını yıkar mıydı hiç?

Kimsenin malını çalar mıydı hiç?

Saltanat peşinde koşar mıydı hiç?

Bir makama gelmek için ezip geçer miydi hiç?

Dünya menfaatine düşüp birilerinin hakkını yer miydi hiç?

Başkasının çocukları ne olursa olsun benim çocuklarım zengin olsun derdine düşer miydi hiç?

Her gün saltanat içinde yaşar mıydı hiç?

Her gün değişik yemeklerle karnını şişirir miydi?

İlle de benim olmalı, ille de o makama geçmeliyim der miydi?

Eğer bilseydi emaneti ehline vermez miydi?

Eğer gönüller kılsaydı Cum'a:

Eğer gönüller erişseydi Cem'e:

Her varlığın birbiriyle kardeş olduğunu anlamaz mıydı?

Her varlığın Hakkın nurunu taşıdığını bilmez miydi?

Her varlığı tutanın Hakk olduğunu hissetmez miydi?

Her bedende şah damarından yakın olan Allah hakikatine vasıl olmaz mıydı?

"Semme Vechullah" hakikatine ermez miydi?

Yeryüzüne baktığında hep “Cum’a-Cem” hakikatiyle bakmaz mıydı?

Gel kardeşim!

Cem makamının mânâsına erişelim.

Bir olduğumuz bilelim.

Birlik içinde yaşayalım.

Senlik benlik kavgasına düşmeyelim.

Gel kardeşim!

Kur’ân’da geçen, Cem-Cum’a Sûresini kâlden okuyalım.

Kâlden duyalım.

Bakışımıza geçirelim.

Davranışımıza geçirelim.

Gel kardeşim!

Kur’ân’ı ağlatmayalım.

Kur’ân’ı üzmeyelim.

DİN YOLUNDA ÜCRET BEKLEME

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Din yolunda zerre kadar karşılık beklemeyelim.

Mânâ yolunda asla ücret olmaz, bilelim.

Zahirde bir mesleğimiz olsun, rızığımızı oradan kazanalım.

Dini, kazanç yeri yapmayalım.

Karnımızı ateşle doldurmayalım.

Ecir Allah'tandır anlayalım.

Kur'ân çarpıcı mesajlarını cân kulağıyla duyalım.

“Ücret almayın, karşılık beklemeyin.”

“Ücret alanlara uymayın, ardında durmayın.”

“Hakikatleri anlatmak için davet edildiğinizde hiçbir karşılık beklemeyin.”

“Kur'ân öğrettiğinizde asla ve asla ücret almayın.”

Evet, şimdi Kur'ân'ın çarpıcı mesajlarına bakalım.

Ve güzel insan Hazreti Muhammed'in hayatından bir örneğe bakalım.

Yâ-Sîn Sûresi 21:

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

İttebiû men lâ yeselukum ecren ve hum muhtedûn

İttebiû

: Tâbi olun, uyun, takip edin, ardında durun,

Men lâ yesele : Kim, kimse, istemeyen, almayan, siz,
kum
Ecir : Ücret, karşılık, menfaat,
Ve hum : Onlar, sizi hakikatlere yönlendiriyorlar,
muhtedûn

Meâli 1: “Siz, hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun. İşte onlar sizi hakikatlere yönlendiriyor.”

Meâli 2: “Sizden bir karşılık beklemeyen kimselere uyun, işte onlar Hakk’ın yolunu gösterenlerdir.”

Hûd Sûresi 51: “Yâ kavmi lâ eselukum aleyhi ecrâ in ecriye illâ alellezî fetaranî e fe lâ takılûn.”

Yâ kavmi la eselu kum : Ey kavmim, yok, istemek, sizden,
Aleyhi ecren : Ona karşılık, ücret, ecir, karşılık,
În erciye : Eğer, karşılık,
İlla ellezi fetara ni : Ancak, sadece, beni var edene, yaratana,
E fe lâ takılûne : Hâlâ akıl etmez misiniz? Düşünmez misiniz?

Meâli: “Ey kavmim! Bu anlattıklarına karşı sizden bir karşılık istemiyorum. Bana karşılık verecek olan ancak beni yaratandır. Hâlâ akıl etmez misiniz?”

En’âm Sûresi 90: “Kul lâ eselukum aleyhi ecrâ in huve illâ zikrâ lil âlemîn.”

Meâli: “De ki: Bu anlattıklarına karşılık sizden bir karşılık istemiyorum, bu ancak herkes için hakikatleri hatırlatmaktır.”

Yûsuf Sûresi 104: “Ve mâ teseluhum aleyhi min ecr in huve illâ zikrun lil âlemîn.”

Meâli: “Bu hakikatleri anlatman için sen onlardan bir karşılık da istemedin. Bu, tüm topluluklar için ancak bir öğüttür.”

Şuâra Sûresi 109-127-145-164-180- Ben bu sözlerime karşı sizden bir karşılık istemiyorum. Bana karşılık sadece Âlemlerin Rabbi’ndendir.

Sebe Sûresi 47: “Kul mâ seeltukum min ecrin fe huve lekum in ecriye illâ ala allâh ve huve alâ kulli şeyin şehîd.”

Meâli: “De ki: Ben sizden bir ücret de istemiyorum. O karşılık sizin olsun. Bana karşılık ancak her an her yerde hazır olan Allah’tandır.”

Sâd Sûresi 86: “Kul mâ eselukum aleyhi min ecrin ve mâ ene minel mutekellifîn.”

Meâli: “De ki: Ben sizden hiçbir karşılık beklemiyorum ve ben hak iddia eden de değilim.”

Tûr Sûresi 40: “Em tes’eluhum ecren fe hum min magremin muskalûn.”

Meâli: “Anlattığın hakikatlere karşılık onlardan bir karşılık beklemiyorsun ki, bir yükün altında ezilir gibi oluyorlar.”

Ve onlarca âyette; “din yolunda sakın ücret bekleme” öğütleri sunulur.

Peki, bu öğütleri kim duyuyor?

Kim hayatına geçiriyor?

Ve Hazreti Muhammed’in hayatından da bir örnek:

Übey Bin Ka’b; Mescid-i Nebevî’ye gelenlere sohbet eder, Kur’an öğretirdi, yani o günün öğretmenlerinden biriydi.

O anlatıyor: Muhacirlerden birine Kur’ân öğretmiştim.

Bu zat bana bir yay hediye etti.

Ben bunu Resûlüllah’a anlattım

O da dedi ki: Onu alırsan boynuna ateşten bir yay koymuş olursun.

Ben de yayı sahibine geri verdim.

Evet, Kur’ân’dan aldığımız mesajlar ve Hazreti Muhammed’den gördüğümüz terbiye, Din yolunda asla ve asla ücret alınmayacağı ve zerre miktar da olsa bir karşılık beklenmeyeceğidir.

Hakikatleri anlamaya çalışmak ve anladığınca da anlatmaya çalışmak ilâhi bir aşk duygusudur.

Tüm resûl ve nebîler hakikatleri anlattıklarında zerre kadar bir şey beklemediler.

Sadece hakikatleri sundular, bir ücret almadılar.

Bu durum Tûr Sûresi 40 ve Kalem Sûresi 46. âyette açık anlatılır.

Zerre kadar da olsa karşılık bekleyenlerin, Allah'ın hakikatlerini anlamaya kâlbleri kapalıdır, diye bildirilir.

Allah'ın şaşmaz adaleti, karşılık bekleyenler zerre kadar da olsa Allah'a ait olan hakikatlere ulaşamazlar.

Onların anlattıkları, hep kitaplardan okudukları ve duyduklarıdır.

İşte Kur'ân onlara kitap ehli diyor.

Yani aktarılan söylentilerde kalanlar.

Yani asla anlattıklarının aslını bilmeyenler.

Hiçbir karşılık beklemeyenlerin anlattıkları, muhakkak ki Allah'ın kitâbı olan kâinat kitabı ve beden kitabından okudukları hakikatlerdir.

O kimselerin söyledikleri zahiri hiçbir kitapta yoktur.

O kimseler zerre kadar da olsa bir karşılık beklemezler hatta akıllarından bile geçmez.

Çünkü onlar bilirler ki; karşılık Allah'tandır.

Ve Allah'ın sunduğu karşılık huzurdur.

Huzur içinde olan insan Dünyanın en zengin insandır.

Allah'ın sunduğu karşılığa ulaşan insan;

Allah'ın hakikatlerine erişir.

Huzurludur.

Mutludur, heyecan doludur.

Gönlü ilâhi aşka erişmiştir.

Hep sevgi dolu saygı dolu davranışlar içindedir.

Asla gönlünde dünya menfaati, makam, mevki, şan şöret peşinde olmaz.

Hep yardımlaşma içindedir, güvenilir insandır, güzel insandır.

Sâlih insandır.

İlhâhi huzura erişen kimselerin gönülleri, her an Allah'a dönüktür.

Onların gönülleri huzur içindedir.

Evet, Kur'ân'da bizlere; "Allah yolunda, Allah'ın hakikatlerinin sunulmasında, asla karşılık beklemeyin" diye bildiriliyor.

İnsanın geçimi dinden değil, edindiği bir meslekten olmalıdır.

Çiftçilik, bakkal, ayakkabıcı, tuhafiyeci, tıp alanı, berber, terzi, vs.

İşte ey kardeşim!

Gel Kur'ân'ı duyalım.

Kur'ân'ın ulvi mesajlarına uyalım.

YAĞMUR GİBİ RAHMET OL

Gel kardeşim!
Gönüllere rahmet olalım.
Umutsuzlara umut olalım.
Sıkıntısı olanlara çare olalım.
Morali olmayanlara moral olalım.
Hüzünlü olanlara neşe olalım.
Nasıl ki yağmur her şey için rahmettir.
Biz de birbirimize rahmet olalım.
Yağmur her şey için rahmettir.
Toprak onunla şenlenir, çiçekler, ürünler verir.
Tüm ağaçlar, bitkiler ona muhtaçtır.
Hayvan onunla beslenir, neşelenir, süt verir.
İnsan onsuz yapamaz, her an ona muhtaçtır.
Yağmur yağdığı zaman şükür içinde seyret.
Gökten yağmurun inişini hayranlıkla seyret.
Yağmur yağduğunda “seni çok özledim” diye seyret.
Ağaçların, bitkilerin, hayvanların özlemle beklediği yağ-
muru sevgi içinde seyret.
Toprağın, ekinlerin, sebzelerin hasretle beklediği yağ-
muru seyret.
Kur’ân’da ne güzel bildirilmiş!
Tüm varlık yağmura muhtaçtır.
Yağmur bütün mahlukât için rahmettir.

Nahl Sûresi 10: “Huvellezî enzele mines semâi mâen lekum minhu şarâbun ve minhu şecerun fîhi tusîmûn.”

Huve ellezi enzele	: Ki o dur, indiren, gönderen,
Min es semai mean	: Semadan, gökten, su, yağmur
Lekum minhu şarabun	: Sizler, ondan, içilen şey,
Ve min hu şecerun	: Ondan, ağaçlar, bitkiler,
Fî-hi tusimun	: İçinde, orada, bitki örtüsü,

Meâli: “Ki O’dur gökten yağmuru indiren. Sizler ondan içersiniz ve ağaçlar ondan yararlanır, bitkiler de onunla ortaya çıkar.”

Gökten gelen yağmurla, tüm mahlukât beslenir.

Yağmur rahmettir.

Yağmur şifadır.

Yağmur gıdadır.

Nahl Sûresi 11: “Yunbitu lekum bihiz zera vez zeytûne ven nahîle vel anâbe ve min kullis semerât inne fî zâlike le âyeten li kavmin yetefekkerûn.”

Yunbitu lekum bihi	: Gelişmek, bitirir, yetiştirir, sizin, onunla,
El zera	: Ekinler,
Ve el zeytune	: Zeytinler,
Ve el Nahile ve el enabe	: Hurmalıklar ve üzümler,
Ve min kulli es semerati	: Her türlüşünden, meyve, sebze,
İnne fi zalike	: Muhakkak, şüphesiz, bunda vardır,
Le âyeten	: Âyetler, deliller, işaretler
Li kavmin yetefekkerûne	: Topluluk, kimseler için, tefekkür, derin düşünmek,

Meâli: “Sizler o nebatlardan, bitkilerden faydalanır gelişirsiniz. Ekinlerden, zeytinlerden, hurmalardan, üzümlerden ve meyvelerin, sebzelerin her türlüşünden yararlanırsınız. Muhakkak ki yağmuru tefekkür edenlere nice işaretler vardır.”

Yağmurla ekinler, bitkiler, sebzeler, ağaçlar beslenir.

Evet kardeşim!

Gel biz de yağmur gibi birbirimize rahmet olalım.

Yağmur gibi şifa olalım.

Gel kardeşim, gökten yağmur yağdığında doya doya seyredelim.

Yağmurun hikmetine erelim.

Şükür içinde seyredelim.

Yağmur yağdığı zaman beden farklı bir heyecan içine girer.

Dünya farklı görünür.

Toprak bir başka kokar.

Bahar başka bir güzellikle gelir.

Yağmur yağdığında kendini, evlatlarını yağmurun altına götür, ıslan onunla, onu hisset, şükür içinde, minnettarlık içinde ol.

İçtiğin tatlı suyun, yağmur suyu olduğunu bil.

Tuzlu denizden buhar haline gelen bulutlardan yağın yağmur tüm insanlığın içme suyudur.

Tüm bitkiler, hayvanlar hep tatlı sudan beslenirler.

Semâdan yağın yağmurla nehirler oluşur, göller oluşur, barajlar dolar.

Yağın yağmurla, yeraltı suları yükselir, oradan gelen tatlı suyla insanoğlu beslenir.

Unutma kardeşim!

Yağmur rahmettir.

Yağmur şefkâttir.

Yağmur yağdığında hemen koş, yağmur altında yürü, yağmuru doya doya seyret, elini yüzünü yıka onunla.

Bil ki içindeki kaygılar, karamsarlıklar, bunalımlar akıp gidecektir.

Ey kardeşim!
Yağmur gibi gönüllere rahmet olalım.
Şefkât olalım, moral olalım, umut olalım.
Yağmur yağdığında atmosferimiz temizlenir.
Soluduğumuz hava daha temiz hâle gelir.
Hepimiz muhtacız yağmura, yağmur suyuna.
Tüm bitkiler, hayvanlar muhtaçtır yağmur suyuna.
Yağmuru istiyorsan, iyi davran doğaya, insanlara.
Yakma ormanları, ekinleri.
Öldürme kuşları, hayvanları.
Zarar verme hiçbir canlıya.
Kötülük içinde olma, olma ki atmosferi kötülük enerjisi
ile kirletme.
İnsanların birbirine kötülük yapmasıyla, bedenlerden ne-
gatif enerji yayılır.
Aynen ormanları yakıp da çevreye ateş enerjisi yaydığı-
mız gibi...
Atmosferde olan negatif enerji yağmurun yağmasına en-
gel oluşturur.
Atmosfer kirlendiğinde yağmur yağmaz olur.
İnsan ne yaparsa kendine yapar.
İnsan atmosfere ihanet etmemelidir.
İnsan çevresine ihanet etmemelidir.
İnsan yağmura ihanet etmemelidir.
Eğer yağmur yağmaz olursa, dünyada yaşam yavaş yavaş
sona ermeye başlar.
Onun için yağmurun kıymetini bilmeliyiz.
Kur'ân'ı cân kulağıyla duymalı, yağmur için derin tefek-
kür içinde olmalıyız.

Şunu bil ki ey kardeşim!

Yaptığın her kötülükte, senin bedeninden doğaya negatif enerji yayılıyor.

Yaptığın her gıybette, dedikoduda doğaya negatif enerji yayılıyor.

Bir başkasına hor bakmakla, kendini yüce görmekle, bedeninden doğaya negatif enerji yayılıyor.

Hiç unutma, doğa kirlendiğinde yağmur yağmaz olur.

Doğa kirlendiğinde yaşam sona ermeye başlar.

Doğa kirlendiğinde insanoğlu bunun sıkıntısını elbette çeker.

Gel kardeşim!

Yağmurun kıymetini bilelim, yağmurla gelen suyun rahmet olduğunu, şefkât olduğunu bilelim.

Bizde çevremize yağmur gibi rahmet olalım.

MÜSLÜMAN DEPRESYONA GİRMEZ

Allah'a tevekkül içinde olan hiç depresyona girer mi?
Her varlıkta Allah'a şahit olan hiç bunalıma girer mi?
Her şeyiyle Allah'a teslimiyet içinde olan, hiç günlerce kaygılara, karamsarlıklara kapılıp gider mi?
Allah'a teslimiyet içinde olabildik mi?
Allah'a tevekkül içinde olabildik mi?
Allah hakikatine erebildik mi?
O'na, kendimizde ve her varlıkta şahit olabildik mi?
Müslüman olan hiç depresyona girer mi?
Müslüman olan hiç, kaygılara, karamsarlıklara düşer mi?
Son yıllarda:
Aile içi kavgalar, tartışmalar...
Arkadaşlar arası husumetler...
Birbirine bağırıp çağırılmalar...
İnsanların eksikliğini, gediğini aramalar...
Alay etmeler, hor görmeler, küçümsemeler...
Tahammülsüzlük, sabırsızlık...
Para, mal, mülk, eşya, şan, şöhret esareti...
Hızla artmaktadır.
Sabır kaybolup gitti.
Tevekkül, teslimiyet yok oldu.
Her şeyden gerekli ders çıkarma duyguları gitgide azaldı.
İlle de ben, önce ben duygusu arttı.

Ben haklıyım, benim dediğim doğru, sen yanlışsın duygularını beyinleri esir aldı.

Duygular ve düşünceler, gizli kibirler taşır oldu.

“Ben biliyorum, onlar cahil, onlar avam” duyguları beyinleri sardı.

Dünya çıkarına düşmekten, şahitlik ve eminlik makamı yok olmaya yüz tuttu.

İnsanlık olarak manevi bir boşluğa hızla sürüklendik.

“Yaşam nedir, varlık nasıl var oldu, nereden gelip nereye gidiyoruz, Allah nedir?” sorgulamaları kayboldu.

Bunu sorgulayanlar ateist ilan edildi.

Düşünmek, araştırmak, sorgulamak azaldı.

“Düşünme, sadece inan, namazını kıl, fazla düşünürsen dinden çıkarsın, kâfir olursun” söylemleri hızla yayıldı.

Doğaya önem verme, yaratılan her varlığa heyecanla bakma yok oldu gitti.

Kedi, köpekleri bile bizi stresten koruyor diye baktık, besledik, yani kendi çıkarımız için baktık.

Dünya çıkarı için koşmaktan, Allah hakikatini aramaktan uzaklaştık.

Mutluluğu huzuru dünya çıkarında aradık, yaratılışın hikmetlerine erişmekte değil.

Tüm bunların sonucu insanlık, büyük bir manevi boşluğa düşmeye başladı.

Manevi boşluk kişiyi depresyona düşürdü.

Yapılan ibadetler, kişiye ilâhi huzur vermemeye başladı.

Mânâdan uzak, şahitlikten uzak bir inanç bize huzur vermedi.

Görüyoruz ki inanç gruplarında; hor görmeler, aşağılamalar, kâfir ilan etmeler, günahkâr ilan etmeler, kendilerini yüce görmeler, seçilmiş görmeler daha da arttı.

Manevi boşluk hızla yayıldı.

Manevi boşluk kişiyi ne hâle getirir.

Şahitlik ve eminlik makamına gelmeyen kimse, manevi boşluğa düşer.

Tevekkül ve teslimiyeti tam olmayan kimse manevi boşluğa düşer.

Yaptığımız ibadetler, mânâdan uzak olduğu müddetçe, ilâhi huzura erdirmez.

Namaz kılıyoruz ama, kıldığımız namazda kıyam, rükû, secde'nin mânâsına ermiyoruz.

Arapça Kur'ân okuyoruz ama, ondan sunulan mânâyâ ermiyoruz.

Yaptığımız tüm ibadetler şekilden mânâyâ geçmiyor.

“Allah'a şahit olmak, O'na tevekkül etmek, O'na teslimiyet içinde olmak” duygularına erişemedik.

Sadece inandık, sadece ibadet ettik, mânâsına ermedik.

Rûh hakikatinden, nûr hakikatinden uzaklaştık.

Yaşamın heyecanını kaybettik.

Bedenimizin yaratılış hikmetine erişemedik.

Mutluluğu dünya boyutunda aradık, parada, malda, şörette aradık.

Manevi boşluk gitgide arttı ve böylece depresyon denen hastalık kendini gösterdi.

Allah'tan şuur itibariyle uzaklaşmakla, âdeta depresyonu çağırdık.

Allah'a şahitlik, tevekkül, teslimiyetten uzaklaşırsa, depresyon hastalığı gelir, karşılığı da huzursuzluktur, durumuna düştük.

Bu sözcük Latince “deprimere, depress” kelimesinden gelir. Fransızcaya, depresyon olarak geçmiştir.

Depresyon; çukur, boşluk, çöküntü, bastırmak, çökertmek demektir.

Depresyon; içsel huzursuzluk, sıkıntı, manevi boşluk, mutsuzluk, heyecansızlık, amaçsızlık, bir boşluğa düşmek, tutunacak yer bulamamak, kendini yalnız hissetmek anlamlarına gelir.

Son yıllarda, çocuklarda, gençlerde, büyüklerde, depresyon hızla artmıştır.

Tüm dünyada son yıllarda psikolog ya da psikiyatriste gitme oranları gitgide yükseldi.

Bir sıkıntıya düşen çocuklarımızı hemen psikolojik tedavi için, psikolog ya da psikiyatriste götürüyoruz.

Bu durum çocuklarımızın beynine “ben hastayım” duygusunun yerleşmesine yol açıyor.

Verilen psikiyatrik ilaçların etkisi, tıp alanında tüm dünyada her gün tartışılmaktadır.

Verilen ilaçlar daha da hasta mı ediyor, yoksa iyileşmeye kapı mı açıyor?

Son yıllarda yapılan araştırmalara göre, verilen ilaçların intihara meyil ettirdiği tespit edilmiştir.

İntihar edenlerin çoğunun antidepressan kullandıkları tespit edilmiştir.

Depresyon ilaçlarının, ölüm duygusunu tetiklediği tespit edilmiştir.

Kuzey Galler'de Bangor'da Psikolojik İlaçlar Bölümünde çalışan Dr. Healy, depresyon ilacı kullanan kişilerden her gün bir kişinin intihar ettiğini bildiriyor.

Depresyona girmiş 100 kişiden 3 kişinin aklına intihar duygusu düşüyor.

Ama depresyon ilacı kullanan 100 kişiden 30 kişinin aklına intihar duygusu düşüyor.

Son yıllarda toplum olarak, yaşamın değerlerinden, yaşamın heyecanından, yaratılışı anlama duygusundan hızla uzaklaştık.

Yaptığımız her şeyi, bir çıkar bekleme duygusuyla yapmaya başladık.

Namazımızı, orucumuzu bile cennet için yaptık, mânâsına ermedik.

Dolayısıyla büyük bir manevi boşluk içine, yani depresyon içine düştük.

Son yıllarda çocuklarımızı, dünya menfaatine bağlı yetiştiriyoruz.

Para, mal, mülk, şan, şöhret sevdasına düşürüyoruz.

Müslüman depresyona girer mi?

Allah'a kendinde ve her varlıkta şahit olan, depresyona girer mi?

Allah'a tevekkül ve teslimiyet içinde olan, depresyona girer mi?

Maneviyatı güçlü olan, depresyona girer mi?

Yaşamın heyecanını yakalayan, depresyona girer mi?

Niçin yaşadığının hakikatine eren, depresyona girer mi?

Allah'ın dostluğuna sığınan, sıkıntıya, bunalıma girer mi, boşluğa düşer mi, yani depresyona girer mi?

Kur'ân'da girmez diye bildiriliyor.

Yûnus Sûresi 62:

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

E lâ inne evliyâ Allâh lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenun

E lâ inne evliya Allah : Yoktur, muhakkak, elbette, dost, evliya, Allah

Lâ havfun aleyhim : Korku yoktur, kaygı yoktur, onlara,

Ve la hum yahzenûne : Yok, onlara, mahzun, üzgün, kederli,

Meâli: “Allah’ın dostluğuna sığınanlara korku yoktur, mahzun olmak yoktur.”

Âyette ne güzel belirtilmiş; Allah’ın dostluğuna sığınmak...

O’na tevekkül içinde olmak...

Allah’a sığınanlara korku yoktur.

Onlara mahzun olmak yoktur.

Mahzun, hüzn kelimesinden gelir.

Kur’ân’da; “Allah’ı dost edinenler, hüznü olmazlar” diye bildiriliyor.

Hüzn; üzüntü, kaygı, karamsarlık, içe kapanıklılık, boşluğa düşmek demektir.

Nahl Sûresi 87: “Ve elkav ilallâhi yevme izinis seleme.”

Meâli: “Her şeyiyle ancak Allah’a teslim olanlar, her an barış ve huzur içinde olanlardır.”

Allah’a teslimiyetin ne olduğunu çok iyi bilmeliyiz.

İbadet ettik diye Allah’a teslim olmuş olmuyoruz.

Ezanda günde 20 defa okunan “Eşhedü-Şahit ol” hakikatine mutlaka ermeliyiz.

Allah’a kendimizde ve varlıkta şahit olmalıyız.

Allah’a şahit olmadan, teslimiyet ve tevekkül olmaz.

Her varlık Allah’a açılan bir kapıdır.

Her varlık bir tarikattır, yani Allah’a giden bir yoldur.

Yeter ki varlığın oluşumunu, işleyişini, niteliklerini bir bir inceleyelim.

Şahit olan, emin olur.

Emin olan Müslüman olur.

Müslüman her şeyiyle Allah'a teslim olan demektir.

Müslüman ilâhi huzura erişmiş olandır.

Müslüman asla depresyona girmez.

Bir anlık da olsa sıkıntıya düşse, onun Allah'a teslimiyeti onu o sıkıntıdan hemen çıkarır.

Maneviyatı güçlü olanın depresyon derdi olmaz.

Maneviyatı güçlü olana, yani Müslüman olana Allah yeter.

Allah'tır bizim dayanağımız, yardım bulacağımız.

Enfâl Sûresi 62: "Fe inne hasbekallâh huvellezi eyyedeke bi nasrihî."

Meâli: "sana Allah yeter. Ki O'dur senin dayanağın, O'dur yardım bulacağın."

Ahkâf Sûresi 13: "İnnellezîne kâlû rabbunallâhu summes-tekâmû fe lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn."

Meâli: "Muhakkak ki bizi vücûdlandıran Allah'tır diyenlere ve böylece dosdoğru hareket edenlere, artık onlara korku yoktur ve onlara ümitsizliğe düşmek yoktur."

Allah, her şeyiyle teslimiyet içinde olan kimseyi, düştüğü sıkıntıdan hemen çıkarır.

Onlara korku, kaygı, ümitsizlik yoktur.

Evet, Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde anlıyoruz ki Müslüman depresyona girmez.

Müslüman başına gelen sıkıntıları güzelce düşünür, hikmetini anlamaya çalışır ve düştüğü sıkıntıdan gerekli dersi alır.

Düştüğü sıkıntıdan bunalıma kaymaz, bilir ki başa gelen sıkıntılar, kişiyi olgunlaştırır, hayat yolunda kişiye dersler verir.

Ey benim güzel kardeşim.
Gel Allah'a şahit olalım, O'na iman edelim.
O'na güvenelim.
O'na teslim olalım
O'na tevekkül içinde olalım.
O bizim, cânımızdır, tenimizdir, nefesimizdir.
O her an bizdedir.
O bizim dayanağımızdır.
O bizim yardım bulacağımızdır.
Unutma kardeşim sakın unutma:
Mü'min kişi:
Sabırlı olur.
Tefekkür sahibi olur.
Teslimiyet sahibi olur.
Tevekkül sahibi olur.
Her şeyin hikmetini arar, asla isyan etmez.
Her şeyin hikmetini arar.
Tenezzül sahibi olur.
Her an Allah'a güvenir.
Her nefeste şükür sahibi olur.
Sevgi dolu huzur dolu olur.
Sakın karamsar olma kardeşim.
Sakın olumsuz düşünme kardeşim.
Sakın ümitsiz olma kardeşim.
Sakın unutma kardeşim, sakın unutma.
Allah'a iman tüm sıkıntıların ilacıdır.
Allah'a tevekkül tüm sıkıntıların ilacıdır.
Allah'a şükür tüm sıkıntıların ilacıdır.

Ve asla unutma İslâm makamına gelmiş, Müslüman olmuş kişi asla depresyona girmez, antidepresan kullanmaz.

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı can kulağıyla duyalım.

Tüm gönlümüzle Allah'a teslimiyet içinde olalım.

Âl-i İmrân Sûresi 20: "Fe kul eslemtu vechiye lillâhi ve men ittebea ni."

Fe kul eslemtu : O zaman de ki, söyle, ben teslim oldum,
Vechiye li allâhi : Yönümü, yüzümü, her şeyimle, Allah'a
Ve men ittebea ni : Kim, tâbi olmak, uymak, bana,

Meâli: "De ki ben her şeyimle Allah'a yönümü döndürdüm, O'na teslim oldum, kim benimle teslimiyet içinde olur."

Tevbe Sûresi 129: "Fe kul hasbiyallâh lâ ilâhe illâ hûve aleyhi tevekkeltu ve huve rabbul arşil azîm."

Fe kul hasbiye Allah : Artık, de, anlat, yetmek, Allah,
Lâ ilâhe illa huve : İlâh yoktur, güç yoktur, vardır, ancak O,
Aleyhi tevekkeltu : Ona, tüm varlığımla ona teslim oldum,
Ve huve rabb : O, rabb, vücûdlandıran,
El arşi : Bütün her yer, makam, taht, tüm kâinatın sahibi,
El azim : Yüce, kararlı olan, varoluştaki karar sahibi,

Meâli: "De ki: Allah bana yeter, O'ndan başka güç yoktur, sınınilacak yoktur. Ben tüm varlığımla O'na teslim oldum ve O her şeyi vücûdlandırandır, tüm kâinatın sahibidir, varoluştaki karar sahibidir."

Şurâ Sûresi 10: "Ve mahteleftum fihi min şeyin fe hukmuhû ilallâh zâlikumullâhu rabbî aleyhi tevekkeltu ve ileyhi unîb."

Ve ma ihteleftum : Şey, ne, değil, aykırılık ayrılık, farklılık, siz,
Fî hi min şeyin : Bütün her şeyde olan, bir şey hakkında,
Fe hukmu hu ila Allah : Hüküm, kural, hâkim, gerçek, Allah'a ait,

Zâlikum Allahu	: İşte o, işte bu, Allah,
Rabbi aleyhi	: Rabbim, vücûdlandıran, o, ona,
Tevekkeltu	: Ona, tüm varlığıyla teslim olmak,
Ve ileyhi unib	: Ona, yönelmek, inâbe,

Meâli: “Siz bir konu hakkına ihtilâfa düştüğünüzde, onun gerçeğini Allah’ta arayın. İşte, beni vücûdlandıran Allah’tır, tüm varlığımla O’na teslim oldum ve O’na yöneldim, deyin.”

Gel kardeşim!

Allah’a kendimizde ve varlıkta şahit olalım.

O’na teslimiyet içinde olalım.

O’na tevekkül içinde olalım.

O’na sığınalım, O’ndan medet bekleyelim.

Hiç unutmayalım, O’na teslimiyet içinde olan Müslümandır.

Müslüman depresyona girmez.

Sıkıntıya düşse bile hemen Allah’a sığınır, o sıkıntıdan sıyrılır.

Kaygıya, karamsarlığa düşse bile oradan hızla sıyrılır.

Başına olumsuz bir şey gelse bile, sabreder, Allah’a sığınır.

Unutma kardeşim!

Müslüman güçlüdür.

Müslüman umutludur, sevinçlidir, heyecanlıdır.

Müslüman çalışkandır, üretkendir, yardım severdir.

Müslüman Allah’ı hatırlatandır, sevindirendir, moral verendir.

İnşAllah bu duygulara erişenlerden oluruz.

Tüm gönlümüzle teslimiyet ve tevekkül içinde oluruz.

TEVÂZÛLÜ OL ALÇAK GÖNÛLLÜ OL

Gel kardeşim!

Çevremize karşı tevâzû içinde olalım.

Yaratılan her varlığa saygımızı gösterelim.

Gökte uçan kuşa da, dalda duran kuşa da selam verelim.

Doğada olan nice varlığa selam verelim.

Karşılaştığımız her insana selam verelim.

Bilelim ki selam Allah'a aittir, her varlığa verilen selam Allah'a verilir.

Gel tevâzû nedir bilelim.

Tevâzû makamına ulaşmak nasıldır?

Tevâzû içinde olan kimlerdir?

Tevâzû içinde görünüp sinsi planlar içinde olmak nedir?

Allah'a karşı ve kula karşı tevâzû içinde olmak nasıldır?

Allah Kur'ân'da birçok âyette âdeta tevâzû içinde olmayı emreder.

Her an tevâzû içinde davranmayı bildirir.

Tevâzû iyiliğe-faydalı olmaya götürür, kibir ise kötülüğe-zarar vermeye götürür.

Peki, nedir tevâzû?

Tevâzû kelime olarak: Arapça tawâdu^f تواضع kelimesinden gelir.

Wağ^f وضع koyma, aşağı indirme, bırakma, anlamlarına gelir.

Dilimizde de alçakgönüllü olmak yani saygılı davranmak, gururlanmamak, kibirlenmemek, gibi anlamlara gelir.

Fâtır Sûresi 28:

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

Ve minen nâsi ved devâbbi vel enâmi muhtelifun elvâ-
nuhu kezâlik innemâ yahşâllâhe min ibâdihil ulemâu innal-
lâhe azîzun gafûr

Ve min en nasi	: İnsanlardan,
Ve el devab	: Hayvanlar, koyunlar, davar, yaşayan,
Vel enam	: Varlık, hareketli olan,
Muhtelif elvan hu	: Çeşitli renklerde,
Kezalik innema	: İşte böyle, muhakkak,
Yahşâ Allâh	: Huşu, tevâzû, Allah,
Min abid hi	: Kullarından, kulluğunu bilen o kimseler,
El ulemâu	: Hakikatin bilgisine ulaşanlar, bilgi sahipleri, bilginler
İnne Allah aziz	: Muhakkak Allah, tüm değerlerin yüce sahibi,
Gafûr	: Bağışlayan, mağfiret eden, lütuflarıyla temiz tutan

Meâli: “İnsanlardan da ve hayvanlardan da ve diğer var-
lıklardan da çeşitli renklerde olanlar vardır. Muhakkak ki ha-
kikatlerin bilgisine ulaşmış kulluğunu bilen o kimseler, Allah’a
karşı tevâzû içindedirler. Muhakkak ki Allah tüm değerlerin
yüce sahibidir, bağışlayandır.”

Âyette ne güzel belirtilmiş.

Her varlığı yaratan, şekillendiren, tecellileri ile tutan biz-
zat Allah’tır.

Hakikatlere erişenler, varlığa Hakk nazarı ile bakarlar.

Onlar her an tevâzû içindedirler.

Hicr Sûresi 85:

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

Ve mâ halaknes semâvâti vel arda ve mâ beynehumâ illâ
bil hakk ve innes sâate le âtiyetun fasfehîs safhal cemîl

Ve mâ halaknâ	: Yaratmadık, halk etmedik, var etmedik,
El semavat ve al ard	: Semalar, gökler ve yeryüzü,
Ve mâ beyne-humâ	: Onlarda olan şeyler,
İllâ bi al hakk	: Ancak, başka, hak, gerçek, doğru, hakikat,
Ve inne el sâate	: Muhakkak ki o saat, zaman, vakit,
Le atiyetun	: Elbette, gelecek,
Le ısfâh	: Artık, bundan sonra, affedici, alçakgönüllü,
El safha el cemil	: İyi muamele et, güzel,

Meâli: “Gökleri ve yeri ve onlarda olan her şeyi, hakikatlerden başka bir şey için yaratmadık. Muhakkak ki o ecel vaktiniz elbette gelecektir. Artık alçakgönüllü ve iyilikler içinde olun.”

Göklerde, yerde olan her şey hakikatleri taşır.

Her şey bir gemidir, geminin aslı Allah'tır.

Her varlık bizzat Allah'ı taşır, Allah her varlığı taşır.

Allah'tan gayrı bir şey yoktur.

Bu şuurla bakanlar, alçak gönüllü olurlar, her zaman iyilikler içinde olurlar.

İnsan-Zaman-Dehr Sûresi 14:

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا

Ve dâniyeten aleyhim zilâluhâ ve zullilet kutûfuhâ tezlîlâ

Ve dâniyeten aleyhim : Yakın, yakınlık, onlara, o halde olmak,

Zılalı ha	: Gölgeleri, dinlenme yeri, huzur halinde,
Ve zullilet	: Yaklaştırılmış, emre hazır, hakikatleri anlamış, alçak gönüllü,
Kutûfu hâ	: Olgunlaşmış, koparılmış meyve, kâmil olmuşlar, erdemli,
Tezlîlen	: Üstesinden gelmek, zelil, emre hazır, başarmışlar, tevâzû,

Meâli: “Onların hâlleri huzur hâlidir ve alçak gönüllüdürler, kemalâtın tevâzûsu içindedirler.”

Allah hakikatine erenlerin, huzurlu oldukları hâllerinden belli olur.

Onlar her an Allah’a teslimiyet içindedirler.

Onlar her zaman tevâzû içindedirler.

Varlığa olan saygılarını hiç eksik etmezler.

Çevresindeki insanlara karşı sevgi ve saygılarını her zaman gösterirler.

Furkân Sûresi 63: “Tüm varlıktan Hakk’tır yansıyan şuurunda olup kulluğunu anlayanlar, yeryüzünde tevâzûlu bir hâlde yürürler.”

Hacc Sûresi 34: “Bütün topluluklar için, Allah’ın tüm varlıktaki işaretlerini anlasınlar diye her varlığı bir yol yaptık. Kendilerinde olan sıfatları, tüm mahlûkatı tanımada akılsızlık etmesinler. Sizin ilahınız bir ilahtır. Bundan sonra tüm varlığınızla teslim olup, barış ve huzur üzere olun. Alçakgönüllü, bir sevgi içinde ümit verenlerden olun.”

Evet, Kur’ân’ı incelediğimizde anlıyoruz ki varlığın varoluşunu ve var edeni anladığımızda tevâzû makamına ulaşıyoruz.

Her varlığın Allah’ın hakikatlerini yansıttığını anlayan kişi tevâzû içinde olur.

Her varlığın Allah’ın zâtı ile kuşatıldığını anlayanlar, her varlığa karşı saygı ve sevgi içinde olurlar.

Kâinatı “Oku”yan insan, varlığın varoluşunu ve varlığı var edeni anlar.

Ve sonuçta kendisinin de bir varlık olduğunu ve diğer varlıktan zerre kadar üstün olmadığını anlar.

Her varlığın birbirine bağlı olduğunu anlar.

Nasıl ki insanın vücûdunda tüm hücreler birbirine bağlıdır, işte bu kâinatta da tüm varlık birbirine bağlıdır.

Varlığı yaratan ve bir arada tutan Allah’tır.

Kişi varlığın yaratılışını anladığında kendinin de bir varlık olduğunu anlar ve kendini hiçbir varlıktan üstün görmez ve ama gizli ama aşikâr bir kibir içinde olmaz. İşte bu durum tevâzûdur.

Yunus Emre’nin dediği gibi; “sen sana ne sanırsan ayruga da onu san.”

Yani tevâzû makamına ulaşan kişi kendini diğer varlıktan asla üstün görmez.

Kendisi de diğer yaratılan varlık da bir varlıktır ve Allah’ın kuludur.

Bir eşek de, bir at da, bir ayrık otu da bir insan gibi bir kuldür.

İnsan makamına gelen kişi baktığı her varlıkta kendini görür.

Yürürken bastığı taşın bile kendisi gibi bir kul olduğunu bilir.

“Taş deyip geçme” der atalarımız.

Her gün içtiğin suyun taşıdığı mineraller taşın yapısından gelir.

O mineraller olmasa insan yaşayamaz.

İşte tevâzû makamına ulaşan kişi her zaman huzur içindedir.

İşte, kişi Allah’ı layıkıyla idrak ettiğinde O’na karşı tevâzû içinde olur.

Allah'ı layıkıyla idrak eden kişinin bedeninde huzur kanalları açılır ve tüm bedenini bir huzur hissiyatı sarar.

Tevâzû'ya ulaşan kişiye Allah'ın lûtfu, o kişinin her an huzur içinde olmasıdır.

İşte kişi, Allah'a karşı tevâzû içinde olduğunda:

Allah'ın varlığının yanında kendine varlık isnat etmez.

Allah'a ait olan sıfatları kendine isnat etmez.

Rabbi olan yani onu vücûdlandırarak yani yaratıcısı olan Allah'a karşı hiçbir zaman isyan içinde olmaz.

Allah'ın yarattığı varlığı tanımaya gayret eder.

Ve her varlığa Hakk ölçüsüyle davranır.

Allah'ın "Oku" âyetini; kendini okumak, varlığı okumak, kâinatı okumak olarak anlar.

Ve son nefesine kadar bunu yerine getirmeye çalışır.

Hiç kimseyi ve hiçbir varlığı asla küçük görmez.

Her varlığa saygı içinde davranır.

Kimsenin hakkını yemez, malını çalmaz.

Kimsenin ardından çekiştirmez, onu küçük görmez, toplumda kötülemez.

Az ile yetinir, elindekilerle mutlu olur.

Kendini ve ailesini övmez, başkasını ve ailesini kötülemez.

Kişilerin inançlarına, ibadetlerine saygı gösterir, kendi inancını ve ibadetini diğerlerinden büyük görmez.

Geldiği makamda adalet üzere davranır, kimsenin hakkını yemez, kurumunu da gözetir ve onu yaşatmaya, geliştirmeye gayret eder.

Tevâzûnun zıddı ise gizli kibirdir.

İçinde gizli kibir olan kişi:

Her zaman kendini büyük görür, farklı görür, seçilmiş görür, hidâyet verilmiş görür, günahsız görür.

Başkalarını küçük görür, kötüler, onların eksikliğini, hatasını arar.

Başkalarının inançlarını, ibadetlerini kâfirlik olarak görür.

Asla kendi inancına uymayan düşüncelere katılmaz ve kişileri kâfir ilan etme peşindedir.

Gizli planlar peşindedir.

O planlarını gerçekleştirmek için, Allah'ı, dini, ibadeti, Kur'ân'ı, insanların inançlarını kullanır.

İkiyüzlü görünür ta ki planlarını gerçekleştirenceye kadar her türlü duygusallık içine girer.

Kişileri gözyaşlarıyla, Allah, din, Kur'ân, peygamber kelimeleriyle kandırmaya çalışır.

Tevâzû içindeymiş gibi görünür, ama asıl hedefi başkadır.

İşte Fâtır Sûresinde; "hakikatlerin bilgisine ulaşır, kulluğunu bilen o kimseler tevâzû makamına ulaşırlar" diye bildirilir.

Her varlıktaki Allah'a ait olan sistemi "Oku"yan kimseler asla gizli kibir içine düşmezler.

Kulların yazdıkları kitaplarda hatalar vardır.

Ama Allah'ın yazdığı varlık kitabında hata yoktur.

Kâinatı layıkıyla okuyan kimseler Allah şuuruna ve kulluk şuuruna ulaşırlar, âyette belirtildiği gibi ölümü hiç unutmazlar ve ona göre yaşarlar ve tevâzûya ulaşırlar.

Tevâzû içinde olan insan:

Her varlığa selam verir.

Saygı ve sevgi içinde davranır.

İyilik peşinde koşar.

Komşusu aç iken tok yatmaz.

Dünya malına hırsına tamah etmez.

Malını-mülkünü, yakınlarını, sağlığını kaybettiğinde karamsarlık içine düşmez.

Kişilerin inançlarını, ibadetlerini kerih görmez.

Kişilerin özellerini kurcalamaz, sırlarını saklar, onları çekiştirmez.

Asla içinde ve dışında büyüklenme hâlleri yoktur.

Sözlerinde ikilik, ayrımcılık, kötüleme, küçük görme asla olmaz.

Kendini ve yaptıklarını hiçbir zaman övmez.

İnsanların düşüncelerine değer verir, tenkitlerine açıktır ve her zaman onlardan bir şey öğrenmeye hazırdır.

Asla bilmişlik içinde olmaz ve her an yeni bir bilgiye ulaşma içindedir.

Okuma, inceleme, keşfetme peşindedir.

İlmi asla kendine nispet etmez, bilir ki sonsuz ilim Allah'a aittir.

Necm Sûresi 32. âyette belirtildiği gibi: "O kimseler; büyük günahlardan, benlik, gurur, kendini üstün görme gibi hâllerden ve küçük hatalar bile olsa hepsinden kaçınırlar."

Alçakgönüllü gibi görünüp sinsi bir plan içinde olanlara asla kanmaz ve onlarla hakk ölçüsüyle mücadele eder.

Bilir ki tevâzû iyiliğe-faydalı olmaya götürür, kibir ise kötülüğe-zarar vermeye götürür.

Tevâzû ehli, Allah'ı hiçbir zaman unutmaz.

Her an Allah şuurunu içinde yaşar.

Ve kul olduğunu asla unutmaz.

İşte âyette belirtildiği gibi Allah'ı bilen, kulluğunu bilen, ölümü unutmayan insan, tevâzû içinde olan insandır.

Allah kendimizi layıkıyla bilenlerden eylesin.

Her an kulluk Şuurunda yaşayan ve her varlığın da kendisi gibi kul olduğunun Şuuruyla hareket edenlerden eylesin.

İŞte ey kardeşim!

Tevâzû içinde olalım.

Varlığa Hakk nazarı ile bakalım.

Saygımızı, sevgimizi eksik etmeyelim.

Her zaman alçak gönüllü davranışlar içinde olalım.

Kur'ân'ı duyalım.

Onu ağlatmayalım.

TEVEKKÜL EHLİ OL

Gel kardeşim!

Kur'ân'ı duyalım.

Tevekkül nedir bilelim.

Tevekkül içinde olalım.

Allah'ı vekil edinelim, her şeyimizle O'na güvenelim.

Tevekkül sahibi kimlerdir?

Tevekkül makamı neresidir?

Abzâb Sûresi 3:

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

Ve tevekkel alâllâh ve kefâ billâhi vekîlâ

Ve tevekkel alâ Allah : Tevekkül et, Allah, varlığın sahibini bilip teslim olma,

Ve kefâ Allah : Kâfidir, yeterli, güven, Allah,

Vekîl : Vekil, yetkili olan,

Meâli: “Varlığının sahibinin Allah olduğunu bilip, tüm varlığınla teslim ol ve her şeyde yetkili olan Allah'a güven.”

Tegâbun 13:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Allâhu lâ ilâhe illâ huve ve alâllâhi fel yetevekkelil mûminûn

Allahu la ilahe illa huve : Allah, ilah yoktur, o vardır, sadece o,

Ve alâ Allah	: Üzerinde, için, yüce, tüm varlığın üzerinde, Allah
Fe li yetevekkel	: Artık, tüm varlığıyla teslimiyet içinde olan,
El mü'minun	: Mü'minler, inanan, emin olan,

Meâli: Allah; ilah yoktur, O vardır ve Allah tüm varlıktan yüceliği ile kendini gösterendir. İşte bu hakikati anlayıp tüm varlığıyla teslimiyet içinde olanlar mü'minlerdir.

Zümer Sûresi 38: "Kul hasbiyallâh aleyhi yetevekkelul mu-tevekkilûn."

Kul hasbiye Allâh	: De ki, Allah bana yeter,
Aleyhi yetevekkel	: Tevekkül eden, her şeyiyle ona teslim olan,
El mutevekkilûn	: Her şeyiyle ona teslim olmak, güvenmek,

Meâli: "De ki: Allah bana yeter. Her şeyiyle O'na teslim olanlar tevekkül edenlerdir."

Ey kardeşim!
 Âyette belirtildiği gibi;
 Allah bana yeter diyebiliyor muyuz?
 Allah'a her şeyimizle teslim olabiliyor muyuz?
 Tevekkül makamına erebiliyor muyuz?
 Tevekkül sahibi, güçlüdür, umut içindedir, heyecan içindedir.
 Tevekkül sahibi olan hiç karamsarlığa düşer mi?
 Tevekkül sahibi olan dünya menfaati peşinde koşar mı?
 Tevekkül sahibi olan hiçbirine zarar verebilir mi, birinin hakkını yiyebilir mi?
 Peki, tevekkül nedir?
 Kimdir tevekkül sahibi?
 Tevekkül; "El Vekîl" kelimesinden gelir.
 Tevekkül; vekîl edinmek, güvenmek, dayanmak.

Tüm varlığıyla yaratıcısına teslim olmak.
Her şeyin sahibi olan Allah'tan beklemek.
Başına ne gelirse gelsin bundan ders çıkarıp, hikmetini aramak.

Allah'a bağlanıp O'na güvenmek.

Sabır içinde olmak.

Hikmetine erişmek için beklemek, demektir.

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki; tevekkül sahipleri mü'minlerdir.

Tevekkül makamı da, mü'minlik makamıdır.

Mü'min olan;

Kendi varlığının ve tüm varlığının sahibini bilip, tüm varlığını sahibine teslim edendir

Hakk'tan emin olandır,

Her an Hakk'a dayanandır...

Başına gelen her şeye sabredendir.

Asla karamsarlığa düşmeyendir, bir an düşse bile bu hal-den hemen dönendir.

Tüm varlıkta her an tecelli edenin Allah olduğunu bilendir.

Tüm varlığı sonsuz nitelikleriyle saranın Allah olduğunu bilendir.

Tüm varlıktan her an "Semme Vechullah" olanın Allah olduğunu bilendir.

Her an gönlünde Allah sevgisiyle yaşayandır.

Her an, her şeyleriyle Hakk'a bağlılık üzere hareket eder, o şuurlarını muhafaza edendir.

İşte onlar Tevhîd ilminin vârisleridir.

Halk'ta Hakk zevki o kimseleri teslim almıştır.

Asla ikiliğe düşmeyendir.

Asla ağızından ikilik ifade eden kelimeler çıkmayıdır.

Emanete sahip çıkanıdır.

Hakk nedir bâtil nedir bilendir.

Bâtılın tehlikelerini en iyi gören, ona göre davranandır.

Hakikatleri anlatmak için gece gündüz mücadele edendir.

Onlar; kâinatı bir kitâb bilirler, tüm ilimlerin Allah'a ait olduğunu bilirler.

Gece gündüz ilmi anlamak için, aşk ile, tefekkür içinde mücadele ederler.

Her an hakk üzere adalet üzere hareket ederler.

Toplumda zalimliği bitirmek için hayatları pahasına mücadeleye ederler.

Allah'a öylesine teslim olmuşlardır ki hiç korkuları yoktur.

İşte, Tevekkül sahibi onlardır, mü'min onlardır.

Tevekkül sahibi olan; karamsarlığa düşmez, karamsarlığa düşeni de o halden kurtarır.

Allah'ı vekil edinmeyi yani Allah'a güvenmeyi, dayanmayı öyle güzel anlatır ki anlattığı kişinin içinden karamsarlık dağılır gider.

Allah; her an bizdedir.

Her an kâlbimizi attırandır.

Her an kanımızı dolaştırandır.

Her an bize nefes aldırıp verdirendir.

Allah, gözümüzden, kulağımızdan her organımızdan her an âdeta bize hizmet edip duruyorken, bizi bir an bile terk etmiyorken, bizim karamsarlığa düşmemiz bize yakışmaz, ümitsizliğe düşmemiz bize yakışmaz

Tevekkül sahibi olan; her an tevekkül makamında yani mü'min makamında durur.

Tevekkül sahibi olanlar;

Gönlünde her an Allah'ın "El Vekîl" isminin mânâsını hissederek yaşarlar.

Her nereye nazar ederse etsinler "Semme Vechullah" nazarı ile nazar ederler.

Her an Allah'a dayanırlar.

Her an Allah'a güvenirler.

Her şeyi Allah'tan beklerler.

Allah'ı bırakıp bir kuluna sarılmazlar.

Mal-mülk, şan-şöhret, isim-nam derdine düşmezler.

Ey kardeşim!

Bil ki malın, mülkün sahibi Allah'tır.

Bil ki tüm varlıktaki isimlerin mânâları O'nu gösterir.

Başına ne gelirse gelsin sabret.

Sana kötülük yapanı Allah'a havale et.

Senin hakkını yiyeni Allah'a havale et.

Her an ihtiyaç sahiplerine yardım için koş.

Yüzünden tebessümü bir an bile eksik etme.

Seni kötüler bile kimseye darılma.

Her zaman kendini sığaya çek.

Kimseye zerre kadar zarar verme.

Tüm varlığa saygı içinde yaşa.

Bil ki tüm varlık Allah'a dayanmaktadır, Allah varlığa dayanmaktadır.

Evet, mü'min olan tevekkül sahibi olandır.

Mü'minlik ise Halk sırrına vâkıf olmaktır.

Halk sırrı ise her varlıkta olan Muhammed nuruna şahit olmak her an o hissiyatta yaşamaktır.

Kişi, Hakk kapısında bir iştîyak ile bir tenezzül içinde Hakk'a teslim olmalıdır.

Varlıkta Allah'ın hakikatlerine şahit olmalıdır.

Tüm varlığından geçip Allah'a teslimiyet içinde olmalıdır.

Allah'a tevekkül içinde olmalı, her an O'na dayanmalıdır.

İşte tevekkül; mü'min olanın yaşantısıdır, hâlidir, davranışlarıdır.

DOKUZ DÜŞÜN BİR SÖYLE

Kâmil kimseler “Dokuz düşün bir söyle” demişler.

Ne kadar muhteşem bir öğüt.

Çoğumuz hiç düşünmeden konuşuyoruz.

Ağzımızdan çıkan sözlerin nereye gideceğini göremiyoruz.

Beyinlere neler ekiyoruz, beyinlerimize neler ekiliyor hiç düşünmüyoruz.

Çocukların beyinlerine neler ekiyoruz, acaba hiç düşünüyor muyuz?

Bir anne babanın söylediği her bir kelime, ufacık çocukların beyinlerine ekiliyor.

Peki, bu ekilen kelimeler, zamanı gelince nasıl duygu ve düşüncelere, nasıl eylemelere dönüşüyor hiç düşünüyor muyuz?

Bir çiftçi tarlasına ne ekerse, o tarlada muhakkak ki o çıkacaktır.

Ağzımızdan çıkan sözlerin kaynağı, zamanında bizlerin beyinlerine ekilen bilgilerden dolayıdır.

Onun için hepimiz, konuşmadan önce; “Ağzımdan çıkan kelimeler, nelere kapı açar?” diyerek çok iyi düşünmeliyiz.

Ağzımızdan çıkan sözler bizim gönlümüzün göstergesidir.

Aklımız ve gönlümüz ne ise, ağzımızdan çıkan sözler ona göre çıkar.

Dilden akan sözler, kişinin aynasıdır, kişinin kişiliğini gösterir.

Kur’ân’da bununla ilgili muhteşem öğütler vardır.

“Ağzınızdan çıkan sözler güzel olsun, güzelliğe, kapı açsın”

“Ağzınızdan çıkan sözler habis olmasın, kötülüğe kapı açmasın”

İbrâhîm Sûresi 24: “Kelimeten tayyibeten- güzel kelimeler.”

İbrâhîm Sûresi 26: “Kelimetin habîsetin-zararlı kelimeler.”

Ağzımızdan çıkan her bir kelime çok önemlidir.

Ağızdan çıkan her bir kelime, beyinlere ekilir.

Ağızdan çıkan kelimeler, daha çocuk iken, beynimize ekilen bilgilerin, ağız çeşmesinden akmasına sebep olur.

Ağzımızdan çıkan kelimeler, ya bizim iyi niyetli, ya da kötü niyetli olduğumuzu gösterir.

Ağzımızdan çıkan kelimeler, olumlu mu olumsuz mu, negatif mi pozitif mi, huzura mı huzursuzluğa mı kapı açıyor? Çok ama çok iyi düşünmeliyiz.

Onun için atalarımız “Dokuz düşün bir söyle” demişler.

Gönlü, aklı temizlenmiş kişilerin, gönüllerini Hakk’tan koparmayan kişilerin, ağızlarından çıkan kelimeler; ilmi düşüncelere, güzelliğe, huzura, şahit olmaya, sabıra, umuda, doğruya, Allah’ı anlamaya, Allah’a tevekkül ve teslimiyet içinde olmaya, tenezzüle, tevâzûya, kapılar açar.

Ki zamanında böyle olan kişilerin beyinlerine “Kelimeten tayyibeten-güzel kelimeler” ekilmiştir.

Gönlü, aklı, bâtıl alanın kirliliği içinde, kibir içinde, öfke, hiddet, karamsarlık içinde, umutsuzluk içinde, zalimlik içinde olanların ağızlarından çıkan kelimeler; zarar vermeye, hurâfeye, kibre, karamsarlığa, korkuya, sabırsızlığa, öfkeye, isyana, bencillığe, kendini yüce görmeye, varlıktan kopmaya, Allah’ı anlamaktan kopmaya kapılar açar.

Ki zamanında böyle olan kişilerin beyinlerine “Kelimetin habîsetin-zararlı kelimeler” ekilmiştir.

Bu durum İbrâhîm Sûresi'inde çok güzel açıklanır.

İbrâhîm Sûresi 24: "E lem tere keyfe daraballâhu meselen kelimeten tayyibeten ke şeceretin tayyibetin asluhâ sâbitun ve feruhâ fis semâ."

Meâli: "Görmez misin? Allah, temizlenmiş olanların kullandığı kelimeleri, misal olarak nasıl vurgular. Güzel sözler; köküyle sapasağlam duran ve gökyüzüne dallarını uzatan ağaçlar gibidir."

İbrâhîm Sûresi 26: "Ve meselu kelimetin habîsetin ke şeceretin habîsetinictusset min fevkıl ardı mâ lehâ min karâr."

Meâli: "Kötü niyetli olanların kullandığı kelimelerle durumları da; yeryüzünde kökünden sökülüp gitmiş, bir dengede duramayan hastalıklı ağaçlar gibidir."

Evet, dikkatlice incelendiğinde anlaşılacağı gibi:

Bizler ya köküyle sapasağlam toprağa tutunan ve gökyüzüne dallarını uzatan ağaçlar gibiyiz.

Yani aslımız olan Allah'a her an bağlılık içinde yaşıyoruz.

Ya da, topraktan bağı kopmuş, kökünden sökülüp gitmiş, bir dengede duramayan hastalıklı ağaçlar gibiyiz.

Yani aslımız olan Allah'tan, akıl ve gönül olarak kopuk yaşıyoruz, ona şahit olmamışız, ben benim, sen sensin egosuyla hareket ediyoruz.

Köküyle sapasağlam toprağa tutunmuş ağaçla işaret edilen hakikat, Allah'a bağlılık şuuruyla yaşayan kimselerdir.

Ki onlardan ağacın meyve verdiği gibi, irfâniyet tecelli edecektir.

Aslımız, geldiğimiz kaynak olan Allah şuurundan kopuk yaşar isek, kökünden sökülüp giden ağaç durumuna düşeriz ve aklımız gönlümüz kurur gider.

Ki o durumda olan kişilerde, kuruyan ağaçtan meyve olmayacağı gibi, bir irfâniyet tecelli etmeyecektir.

Ağzımızdan çıkan kelimeler, karşımızdaki kişiyi, ilmi düşüncelere, birliğe, huzura, merhamete mi yönlendiriyor?

Yoksa, asılsız şeyler, hurâfeler, yargılamalar, ötelemeler, küçük görmeye, kötülüğe mi yönlendiriyor?

Ağzımızdan çıkan kelimeler, geldiğimiz ve gideceğimiz kaynak olan Allah'ı mı hatırlatıyor.

Yoksa, ağzımızdan çıkan kelimeler, Allah'tan koparıyor, egosal alana mı sürüklüyor?

Bunları çok iyi düşünmeliyiz.

Birini dinlediğimizde onun ağzından çıkan sözleri çok iyi analiz etmeliyiz.

Hemen inanmamalıyız, hemen red de etmemeliyiz.

Her bir kelimenin, ne kapılar açacağını çok iyi süzebilmeliyiz.

Kullandığımız kelimeler bizim gönlümüzün dışı yansımasıdır.

Gönlümüz neyle yoğrulmuşsa ağzımızdan o kelimeler çıkar.

Negatifliğe ya da pozitifliğe kapı açacak kelimeleri çok iyi bilmeliyiz

Ağzımızdan çıkan kelimeler olumlu mu olumsuz mu? Çok iyi düşünmeliyiz.

Ağzımızdan çıkan kelimeler olumlu olmalı, olumluluğa yönlendirmelidir.

Bunlara örnek vermek gerekirse:

Yalan söyleme yerine, doğru söyle, denilmelidir.

Eğer çocuğa yalan söyleme der isek, "Yalan" sözcüğünü kullanırsak, onun beynini direkt olarak yalan söylemeye, yalan şeylere, yalan söylenebilir hissine sevk ederiz.

Ama çocuğa doğru söyle der isek, "Doğru" kelimesini kullanırsak, onun beynini direkt olarak doğruya, doğru söylemeye, doğru düşünmeye sevk ederiz.

Kötü yerine, iyi değil denilmelidir.

Ki burada beyin direkt olarak iyi olana yönlendirilir.

Kötü yapıyorsun yerine, iyi yapmıyorsun denilmelidir.

Ki burada beyin direkt olarak iyi şeyler yapmaya yönlendirilir.

Kötülük yapıyorsun, yerine iyilik yapmıyorsun, denilmelidir.

Ki burada beyin direkt olarak iyilik yapmaya yönlendirilir.

Pis yerine, temiz değil denilmelidir.

Ki burada beyin direkt olarak temiz olmaya sevk edilir.

Çirkin yerine, güzelliği de var, denilmelidir.

Geri zekâlı yerine, aklını çalıştırmıyor, düşünmüyor, denilmelidir.

Cahil yerine, o konuda bilgisi yok, denilmelidir.

Ki kimin hangi konuda bilgili olduğu hiç belli olmaz.

Bu örnekleri çoğaltabiliriz.

Toplumda kullanacağımız kelimelere çok dikkat etmeliyiz.

Negatif kelimeler insanı negatifliğe sürükler.

Pozitif kelimeler insana güzel olan, doğru olan, iyi olan hâllere sürükler.

Gönlümüz temizse, kullandığımız kelimeler pozitif kelimelerdir.

Ama gönlümüz temiz değilse, kullandığımız kelimeler hep negatif kelimelerdir.

Toplumda kullanacağımız kelimelerin, çocuklarımızın doğruyu arama yolunu açması gerekir.

Unutmayalım ki kullandığımız kelimeler bir tohum gibidir, beyinlere neyi ekiyorsak o çıkacaktır.

Güzel kelimeler, olumlu kelimeler şifadır.

Güzel olmayan, olumsuz kelimeler, hastalık meydana getirir, insanın gönlünü karartır, moral bozar, olumsuzluk meydana

getirir, insanı ilimden uzaklaştırır ve insana kibir hastalığı bulaştırır.

Söylenen her olumsuz ya da olumlu kelimeler beyinlere bir tohum gibi ekilir.

Zamanı gelince ekilen bu tohumlar filiz verir ve o bedeni yönlendirir.

Beynimize ekilen kelimeler; önce hislere, sonra duygulara, sonra düşüncelere, sonra eylemlere, amellere dönüşür.

Hep güzel kelimeler kullanan kişiler de, olumsuz hâller açığa çıkmaz, onların amelleri Sâlih ameldir.

Onların akılları ve gönülleri, temizlenmiştir.

Böyle kimseler, ağızlarından güzel kelimeler çıkarmaya dikkat ederler, böyle kimseler beyinlere hep güzel kelimeleri ekerler.

Güzel kelimeler ekilen beyinlerde olumsuz kelimeler filiz veremez.

Kullandığımız kelimeler beynimizdeki akıl defterimizden gelir.

Oraya ne yazılmışsa, beyin onunla meşgul olur.

Aklımız neyle meşgul olursa ağızımızdan o kelimeler çıkar.

Onun için beynimize hep olumlu kelimeleri ekmeliyiz.

Bir kelimenin her iki cihette söyleniş biçimi vardır.

Biz iyi niyetli söylediğimizi sanırız ama beyinlerde farklı karşılık bulabilir.

Evlerimizde yeni doğmuş çocuklarımızın yanında hangi kelimeleri kullanırsak, çocuğumuzun geleceğini o şekilde hazırlarız.

Eğer bir anne baba, çocuklarının yanında; öfke, hiddet, kavga, isyan, karamsarlık, şan şöhret, mal mülk hırsı, birilerini kötölemekten, kendilerini yüce görmekten bahsediyorsa,

çocuk beyni ona göre şekillenir ve çocuğun duygu ve düşünceleri ve eylemleri ona göre oluşur.

Şeytan olumsuz kelimelerden beslenir.

Kişi şeytanını, olumlu kelimeler kullanarak, onu aç bırakır susuz bırakır, zayıf bir halde bırakırsa, şeytan onu hükümüne alamaz.

Eğer kişi, iyi olmayan kelimeler kullanırsa şeytanı büyür ve kişi etrafına zararlı biri olarak ortaya çıkar.

Kelimeler de; ikilik, kötülük, birilerini küçük görme, kendini büyük görme, ayrımcılık kelimeleri varsa o kişi gönlünü çöl haline getirmiş demektir.

Gönlü çöl olan kişi, topraktan kökü sökülmüş ağaç misali, kendi gönlünü edepten, ilimden koparmış, kibir haline düşürmüş, Allah şuurundan uzaklaştırmış demektir.

Onun için, Kur’ân bizlere “Güzel kelimeler kullanın” diye bildirilir.

“Habis kelimeler, yani güzel olmayan kelimeler kullanmayın” diye bildirilir.

Lütfen atalarımızın dediği gibi, on defa düşünelim, bir söyleyelim.

Olumlu düşünelim, olumlu söyleyelim.

Güzel söyleyelim, güzelliğe kapılar açalım.

Umudu hissettirelim, umuda kapı açalım.

İlimden söyleyelim, ilime kapılar açalım.

Allah’ı hatırlatalım, Allah’a şahitlik kapısını açalım.

Ona şahit olalım, O’na teslimiyet tevekkül içinde olalım.

Gönüllerimiz huzur bulsun, huşu bulsun, şefkat bulsun, merhamet bulsun.

Kur’ân cân kulağıyla duyulsun, Kur’ân’a gozyaşı döktürülmesin.

OKU ANLA UYGULA

Ey kardeşim!
Gel soralım kendimize.
Kur'ân'ı ne maksatla okuyorum?
Anlamak için mi?
Yoksa cennet derdi için mi?
Arapça okuyup sevap mı bekliyoruz?
Yoksa, oradan sunulan nice hakikatlere erişmek için mi okuyoruz?

Şunu da bil kardeşim.
Senin vücûdun bir Kur'ân'dır.
Âlem bir Kur'ân'dır.
Mushâf-ı Şerif de bir Kur'ân'dır.
Üçünü de birbirinden ayırmadan oku.
Ve Kur'ân'ı anlamak için oku.
Zuhruf Sûresi 3:

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

İnnâ cealnâhu kur'ânen arabîyyen leallekum takılûn

İnnâ cealnâ hu : Muhakkak, düzenledik, sunduk, yaptık, kıldık, o
Kur'ân'en : Kur'ân'ı, kâinat kitabı, okunan şey,
Arabîyyen : Anlaşılır bir dille, anlaşılır bir halde, sizin dilinizde,

Lealle kum takılûn : Umulur ki akıl edersiniz, düşünüp anlarsınız,

Meâli 1: “Kâinat kitabını anlaşılabilir bir halde düzenledik. Umulur ki düşünür anlarsınız.”

Meâli 2: “Kur’ân’ı sizin dilinizde anlaşılır bir halde sunduk. Umulur ki düşünür anlarsınız.”

Meâli 3: “Anlaşılır bir lisan ile Kur’ân’ı sunduk. Umulur ki siz anlamak için düşünürsünüz.”

Âyette belirtildiği gibi, anlamak için oku.

Oku, anla ve uygula.

Allah’a inandık, müslümanız, dediğimizde kurtulmuş oluyor muyuz?

Kur’ân okuyoruz ama anlıyor muyuz?

Kur’ân’ı hayatımıza geçiriyor muyuz?

Yalnız abdest alıp namaz kılmakla, Hacc’a gitmekle, Kur’ân’ı anlamadan okumakla müslüman olur muyuz?

Kişi, Allah’ın indinde ibadetleriyle değil amelleriyle sorumludur.

Lütfen bu yazılanları okuyup düşünelim.

Kur’ân’da geçen şu âyetleri cân gözüyle okuyor muyuz?

Ve hayatımızda uyguluyor muyuz?

Kul hakkı yemeyin, boş hayallerle avunmayın. (Hicr Sûresi 3)

Varlığın dış yüzünde kalmayın, iç yüzünü görün. Yani varlığı her an tutan nedir düşünün. (Hicr Sûresi 33)

Uyguluyor muyuz?

Kimsenin dedikodusunu yapıp, arkasından çekiştirmeyin.

Yani kimseyi hor görüp, kötölemeyin.

Kimsenin gizli yönlerini, hatalarını araştırmayın.

Kimseyle alay etmeyin, yani kimsenin inancına, ibadetine, kültürüne, cinsiyetine, milletine, rengine, laf etmeyin.

(Hucurât Sûresi)

Uyguluyor muyuz?

Cemaat, tarikat, mezheplere bölünmeyin.

Rûm Sûresi 32, En'âm Sûresi 65)

Uyguluyor muyuz?

Kibirlenmeyin.

İlmî değerlere erişmeden konuşmayın.

Bilmişlik yapmayın.

Kimseyi ve hiçbir varlığı küçük görmeyin.

Anne babanıza iyi davranın.

İnsanlara suratınızı asmayın.

Böbürlenerek yürümeyin.

Övünmeyin, büyüklenmeyin.

Hep tevâzûlu olun.

Asla kendi çıkarınızda olmayın, insanları aldatmayın.

(Lokmân Sûresi)

Uyguluyor muyuz?

Asla kul hakkı yemeyin, asla çalıp çırpmayın.

Verdiğiniz sözü yerine getirin.

Gösteriş peşinde olmayın.

Kan dökmeyin.

Kötülük için yardımlaşmayın, iyilik üzere yardımlaşın.

Sıkıntılar, kederler vermeyin.

Gereğinden fazla yemeyin, içmeyin.

Bedeninize zararlı olan şeyleri yemeyin, içmeyin, almayın.

(Mâide Sûresi)

Uyguluyor muyuz?

Hep iyi hâller, güzel hâller içinde olun.

Kimsenin ırzına namusuna tasallut etmeyin.

Ara bozucu olmayın, ıslah edici olun, ara bulucu olun, barıştırın.

(Â'râf Sûresi)

Uyguluyor muyuz?

Anne babanıza öf bile demeyin.

Allah'tan başkasına kul, köle olmayın.

Merhametli, tevâzûlu olun.

Zinaya yaklaşmayın.

Câna kıymayın.

Kimsenin malına mülküne çökmeyin.

Ölçüyü tartıyı tam yapın, zerre kadar da olsa hırsızlık yapmayın.

Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin.

(İsrâ Sûresi)

Uyguluyor muyuz?

Karşılıksız yardım edin.

Batıl eski hâllerinizi terk edin.

Hep iyi hâller üzere olun, kimseye kaba davranmayın.

(Tahrim Sûresi)

Uyguluyor muyuz?

Dinî alanda asla ücret almayın, karşılık beklemeyin.

Ücret alanlara uymayın, ardında durmayın.

Hakikatleri anlatmak için davet edildiğinizde, hiçbir karşılık beklemeyin.

Kur'ân okuyanı, anlatanı, dinî sohbetler edeni, karşılık bekler bulursanız sakın inanmayın, onlara uymayın.

Kur'ân okumayı öğrettiğinizde, asla ve asla ücret almayın.

(Yâ-Sîn Sûresi 21, Hûd Sûresi 51, En'âm Sûresi 90, Yûsuf Sûresi 104, Şuâra Sûresi 109-127-145-164-180, Sebe Sûresi 47, Sâd Sûresi 86, Tûr Sûresi 40.....)

Evet, bizler hayatımızda, Kur'ân'ın bize emirleri olan bu ve bunlar gibi binlerce tavsiyeye uyuyor muyuz?

Bizden istenen; iyi bir kimse olmamız, çevremize zarar vermememiz, yardıma ihtiyacı olana koşmamız, kimseyi aldatmamamız.

Huzur, Kur'ân'ı anlamakta, uygulamakta gizli.

Peki, biz bunları uyguluyor muyuz?

Neden ibadeti; yalnızca namaz kılmaya, oruç tutmaya, Hacc'a gitmeye hapsediyoruz.

Hazreti Muhammed "bir tebessüm bile bir ibadettir" demiş.

Şimdi her birimiz kendimize soralım:

Ben, Kur'ân'ı anladım mı?

Hayatıma geçirdim mi?

Oradaki tavsiyelere uydum mu?

Ben, Allah'ın rızasına uygun yaşadım mı?

İyi biri oldum mu?

Kişi Allah'ın indinde ibadetleriyle değil amelleriyle sorumludur.

Ey kardeşim!

Gel, Kur'ân'ı anlamak için okuyalım.

Gel, hayatımızda uygulayalım.

Gel, Kur'ân'ı ağlatmayalım.

Tûr Sûresi:

22- Onlar Bizden destek alırlar, bir kemalât içindedirler ve onlar her şeyin iç yüzünü anlamayı arzularlar.

23- Onlar karşılıklı olarak hakikatlerin bilgilerini birbirlerine sunarlar. Orada boş söz yoktur ve fena hâller yoktur.

24- Onlar hakikatleri anlamak üzere dolanıp dururlar, birbirlerine hizmet ederler. Onlar içteki hakikatlere tertemiz bir halde ulaşmanın gayretindedirler.

25- Birbirleriyle karşılıklı sohbet ederler.

26- Derler ki: Biz önceleri endişelere sahiptik.

27- Şimdi kendimizdeki Allah'ın tecellilerini anladık ve biz hakikatleri anlamakla acılardan, sıkıntılardan korunduk.

28- Bundan böyle biz O'na yönelenlerden olduk. Muhakkak ki O, lütuflarını her yerden ihsan edendir, varlığı özünden var edendir.

TÖVBE EDELİM

Ey kardeşim!

Her zaman hata yapabiliriz.

Eksiğimiz, noksanımız olabilir.

Hatamızı görelim, ondan dönelim.

Tövbe edelim, hata yapmamaya gayret gösterelim.

Bilmeden ya da bilerek nice günaha düşebiliriz.

Kul hakkına girebiliriz.

Kâlb kırabiliriz.

Gurur, kibir hâllerine düşebiliriz.

Günahımızı görelim, tövbe edelim.

Ey kardeşim!

İnsanoğlu zayıftır, hatalar yapabilir, gaflete düşebilir, günah işleyebilir.

Kul hakkına girebilir, Allah'a karşı şirk koşabilir.

Kul beşerdir şaşabilir.

Yeri gelir haddi aşabilir.

Nice gönüller kırabilir.

Yeter ki hatamızı görelim, düştüğümüz günahın farkına varalım.

Tövbe edelim.

Allah'ın tövbe kapısı açıktır.

Allah'ın rahmeti geniştir.

Kul hatasını, günahını anlar tövbe ederse, Allah kulunu affeder.

Yeter ki kul samimi olsun, tüm samimiyetiyle tövbe etsin, Allah'tan af dilesin.

Bilelim ki günah işliyorsam, hatalar içinde isem, aklım kirlidir, gönlüm kirlidir.

Aklım ve gönlüm arınmadan, Allah'ın hakikatlerine erişemem.

Sâlih insan makamına eremem.

Îlâhi huzuru hissedemem.

Günah içindeysen, hatalar yapıyorsam, panik içinde, karamsarlık içinde huzursuz biri olurum.

Gel kardeşim, günahımızı görelim.

Hadi gelin tövbe edelim.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Estağfirullah, Estağfirullah, Estağfirullahe'l-azîm el-kerîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve etübü ileyhi, tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî mevten velâ hayâten velâ nüshûrâ. Ve es-elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû, hüve't-tevvâbü'r-rahîm.

Meâli: Günahlardan temizleyen Allah'tır, günahlardan temizleyen Allah'tır, günahlardan temizleyen Allah'tır.

Azîz olandır, Kerîm olandır. O'ndan başka güç yoktur.

Diri olan, diriliğiyle varlığı her dâim tutan, sürüp giden ancak O'dur.

Tövbe O'nadır.

Bir özden var etmede ve hayat vermede ve neşretmede bir gücü olmayan ve nefesine zulmeden kulunun tövbesini kabul edendir.

Bize hidâyet eyle.

Bize mağfiret eyle.

Bizim tövbemizi kabul eyle.
Muhakkak ki Sensin rahîm olan, tövbeleri kabul eden.
Tövbe Allah'ım, tövbe Allah'ım, tövbe Allah'ım.
Bu ana gelinceye kadar ettiğim dedikodu ve çekiştirme-
lerden...

Fitnelik ve fesatlıktan...

Hasetlik ve kıskançlıktan...

Birilerinin ardından alay etmekten...

Kulların hakkına girmekten...

Düştüğüm gururdan, kibirden...

Kendimi üstün görmekten, başkasına hakir bakmaktan...

Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.

Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.

Affet beni ya Rabbim!

İnsanların inançlarına karışıp onları yargılamaktan...

Örtülü ya da örtüsüz diye ayırmaktan...

Namazlı ya da namazsız diye ayırmaktan...

Cemaat, tarikat, mezhep ayrımcılığı yapmaktan...

Din ayrımcılığı yapmaktan...

Birilerini kâfir görüp, cehennemlik demekten...

Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.

Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.

Affet beni ya Rabbim!

Kendi inancımı yüce görmekle, başkasının inancına hor
bakmakla...

Onları kâfir görmekle, cehennemlik görmekle...

Hüküm sahibinin sen olduğunu unutmakla...

Nasıl bir gaflete düştüğümü anladım...

Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Nice kulunun kâlbini kırdım...
İçimde kimilerine öfke duydum...
Sesimi yükselttim, onları incittim...
Orada burada bazı kimseleri hedef gösterdim...
Müşriklikle suçladım...
Bilerek ya da bilmeyerek onlara kötülük ettim...
Düştüğüm gizli kibri anladım...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
Dilimi tutamadım, fena sözler ettim...
Bilmişlik ettim, tartışmalara girdim...
Kendimi bilmiş saydım, karşımdaki kimseyi cahil gördüm...
Kimini küçük gördüm, kimini yüce saydım...
Her varlıkta yüce olanın Sen olduğunu göremedim...
Tevâzüyu unuttum, tenezzüllü olamadım...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
İnsanların eksliğini aradım, hatasını aradım...
Arkalarından çekiştirdim, alay ettim...
Kendi eksigimi göremedim, kendi hatalarıma bakamadım...
Kendimi hatasız sandım, günahsız sandım...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!

Düştüğüm öfkelerden, nefretlerden, kinlerden...
Yaptığım ağız dalaşından, kırıcı tartışmalardan, kavgalardan...
Yaptığım zalimliklerden...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
Sana olan tevekkülü unutmaktan...
Sana olan teslimiyet şuurundan uzaklaşmaktan...
Düştüğüm kaygılardan, karamsarlıklardan, umutsuzluklardan...
Senden umut kestiğimden dolayı...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
Dünyanın malına mülküne kapıldım...
Şana şöhrete aldandım...
Dünyanın nice çıkarına esir oldum...
Kendi çıkarım için nice kimsenin hakkına girdim...
Bilmeden nicesine hakkımı yedirdim...
Bilmeden aldandım aldattım...
Nice düştüğüm hatamı anladım...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
Büyüklerime saygıyı unuttum...
Komşu hakkı nedir bilemedim...
Akraba hakkı nedir bilemedim...

İhtiyacı olana koşmadım...
Yeri geldi selamı bile esirgedim...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
Varlığın sûretinde kalıp, özünü göremedim...
Eşyanın hakikatine eremedim...
Kendime ârif olamadım...
Sana şahit olamadım...
Sana şirk koştum, Senin ulviyetinin yanında ben de varım dedim...
Bana bahşettiğin akıllı kullanamadım, düşünmedim, tefekkür etmedim...
Ne büyük bir gaflete düştüğümü anladım...
Kur'ân'ı anlamak için okumadım...
Okuyup anlamadım...
Nice hikmetine eremedim...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!
Varlığın ve kendimin yaratılış hikmetini görememişim...
Yaşamın sırrını çözememişim...
Seni bilememişim...
Her yerde olan tecellilerine ârif olamamışım...
Pişman oldum, pişman oldum, pişman oldum.
Tövbe ediyorum, tövbe ediyorum, tövbe ediyorum.
Affet beni ya Rabbim!

Bilerek ya da bilmeyerek düştüğüm tüm günahlarımdan pişman oldum.

Pişmanlıklarımı kabul eyle, tövbemi kabul eyle ya Rabbim.

Tövbe ya Rabbim, tövbe ya Rabbim, tövbe ya Rabbim,

Muhakkak ki sensin tövbeleri kabul eden...

Affeden, mağfiret sahibi olan...

Tövbemizi kabul eyle, bize mağfiret eyle.

Günahlara düşmemeye sana söz veriyoruz...

Hata yapmamaya söz veriyoruz.

Sözümüzü kabul eyle, gönlümüzü samimi eyle ya Rabbim.

Sen tövbeleri kabul edensin.

Sen affedensin.

Sen rahmetinle her yeri saransın...

Sen mağfiret edensin.

Fâni olan biziz.

Bâki olan sensin.

Âciz olan biziz.

Kudret sahibi sensin.

Bilerek ya da bilmeden yaptığımız tüm günahlarımızı gördük, bildik, anladık.

Cümlesinden pişman olduk.

Tövbe ediyoruz, affet bizi ya Rabbim!

SON DEĞERLENDİRME

“Kur’ân’ın Gözyaşları” kitabımızda, Kur’ân’ın seslenişini duymaya ve duyurmaya çalıştık.

Yüzyıllardır, “beni anlamak için okuyun” diye seslenen Kur’ân’ın seslenişini duymadık.

Âdeta Kur’ân’ı ağılattık, gözyaşı dökdürtük.

Kur’ân, hepimize edebî ve ilmi öğütler sundu, duymazdan geldik.

Kendi inanç yargılarımıza kendimizi hapsettik, bizim gibi inanmayana oradan saldırdık.

Oysa Kur’ân, hepimizi Tevhîdî şuura yönlendiriyordu, anlamak için okumadık.

Kur’ân, nice ilmi sırlara kapılar açıyordu.

Kapıyı açamadık, o kapıdan nice hakikatlere erişemedik.

Kur’ân, muhteşem edebî öğütler sunuyordu, duymadık, duymazdan geldik, hayatımıza geçiremedik.

Kur’ân varlığın varoluşundaki, Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji boyutlarına kapılar açıyordu, anahtarı bulamadık.

Rakamların sahipleri; Kehf Sûresi 9: “Ashab-ı Rakîm” ne bilemedik.

Her bir varlığın; Mutaffifin Sûresi 9: “Kitabun merkûm-rakamlarla oluşmuş kitâb, yazılı kayıtlar” olduğunu bilemedik.

Işığın içindeki hayat ne bilemedik; Târık Sûresi 3: “El necmu el sâkib”

İnsanın hücre hücre doku doku nasıl bedenlendiğini incelemedik, anlamak için kendimize dönmedik.

Hicr Sûresi 26: “Ve le kad halaknel insâne min salsâlin min hamein mesnûn.”

Meâli: “Andolsun biz insanı bir özden hücre hücre doku doku halk ettik.”

Evet, Kur’ân’ı anlamak için okumadık.

Kur’ân yüzyıllardır, insana beni anlamak için oku diye âdeta çırpındı, ağladı, gözyaşı döktü, görmezden geldik, duymazdan geldik.

Oysa Kur’ân içinde nice sırlara kapılar açıyordu.

O kapıyı bulmadık, o kapıdan girmedik.

Bu kitabımızda, Kur’ân’ı anlamak için okunması gerektiğini hissettirmeye çalıştık.

Kur’ân’dan sunulan nice mesajları gönül kulağıyla duymak gerekir.

Kur’ân’da geçen her bir kelimenin taşıdığı derin anlamlar vardır.

Zaman içinde bu anlamlar başka anlamlara kaymış olabilir.

Bir cümle içinde geçen kelimelerin, taşıdığı gerçek anlamları bilmemiz gerekir.

İşte o zaman, cümle içinde sunulan ilâhi mesajı layıkıyla anlayabiliriz.

Kur’ân’ı layıkıyla anlayabilmemiz için, kelimelerin taşıdığı gerçek anlamlara ulaşmamız gerekir.

Kur’ân’dan sunulan nice ebedi öğütler vardır.

Nice ilme kapı açan bilgiler vardır.

Bizler de bunu, bu kitabımızda hissettirmek için gayret gösterdik.

Elbette hatalarımız olmuştur.

Elbette anlatmak istediğimizi tam anlatamamış olabiliriz.

Kur'ân'ı anlamak için, öncelikle kelimelerin taşıdığı anlamları çok iyi bilmek gerekir.

Zaman içinde nice Kur'ân'î kelimeler bambaşka anlamlara dönüştü.

Kur'ân çalışan bir kimse bunu unutmadan çalışmalıdır.

KELİMELER AĞLIYOR

Kelimeler ağlıyor

Kelimeler sızlıyor

Kelimeler titriyor

Anlaşılsın istiyor

Kelimeler hüznü

Kelimeler örtülü

Kelimeler kapalı

Mânâsını istiyor

Kelimeler tınısız

Kelimeler etkisiz

Kelimeler vurgusuz

Hayat bulsun istiyor

Kelimeler kaybolmuş

Kelimeler değişmiş

Kelimeler vücûdsuz

Vücûd bulsun istiyor

Kelimeler nefessiz

Kelimeler çaresiz

Kelimeler vecizsiz

Nefes alsın istiyor

Anlamını istiyor
İlk hâlini istiyor
Kelâmını istiyor
Rûhu olsun istiyor

Gönlünüzden ilâhi aşk hiç eksik olmasın.
Gönlünüz her dâim ilâhi heyecan içinde olsun.
Gönlünüz her bir kelimenin aslını anlama idrakinde olsun.
Yüzünüzden tebessüm eksik olmasın.
Gönlünüz her dâim huzur içinde olsun.
Sevgi içinde, saygı içinde hareket edenlerden olalım.
Yaşamın kıymetini bilelim.
Yaşamın sırrını arayanlardan olalım.
Kendini bilme yolunda, ilmi yolu bulanlardan olalım.
Niçin yaratıldığımızı bilenlerden olalım.
Ve bir gayret içinde, üretkenlik içinde olalım.
Her varlığa sevgi içinde davrananlardan olalım.
Hiç unutmayalım, biz de bir varlığız ve doğanın bir parçasıyız.
Varlığın yaratılış hikmetlerini arayanlardan olalım.
Birbirimize yardım edenlerden olalım.
Birbirimize umut olalım, moral olalım.
Birbirimize huzur verenlerden olalım.
Birbirimize cennet olalım.
Sevgiyle Huzurla kalın.

İsmail Dinçer